

El jardí

Núm. 37 | Febrer 2018 | Diari independent i gratuït

DE SANT GERVASI

LA BONANOVA | MONTEROLS | GALVANY |
TURÓ PARC | EL FARRÓ | EL PUTXET

www.eljardidesantgervasi.cat

Twitter: @JSG_SantGervasi

Facebook: @eljardisg

Instagram: @JSG_SantGervasi

Especial escoles

Anuncis i crides de les
Portes Obertes 2018-19

8

Carnaval

El rei Carnestoltes visita
els barris de Sant Gervasi

22

Barraquisme

Un solar abandonat provoca
problemes a la Bonanova

40

Joan Subirats

‘És bàsic garantir l'accés
universal a la cultura’

Carnaval

Clàssica 79

Cicle d'hivern Febrer
Març 2018

EL CANT DELS OCELLS

Bernat Padrosa
Guitarra

Diumenge
18/02/18
19:30h
(Obrim portes: 19h)

Preu
entrades
15€/19€

Programació completa i entrades a www.nota79.cat
Tel. 669 893 140

EXPO ALFOMBRA IRÁN

1973

ALFOMBRAS Y KILIMS, PERSAS, ORIENTALES Y MODERNAS

VENTA
ESPECIAL 50%

c/ Laforja 109, (esq. Calvet) Tel. 93.209.95.80
www.expoalfombrairan.com

CLINICA
DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys | 1990
2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepcio@cldental.es

LES JOIES D'OR CANVIEN DE FORMA, NO DESAPAREIXEN

Compren la seva peça d'or amb les més altes garanties de cotització, seguretat i serietat

Amb refinaria pròpia
i sense intermediaris.

Taxació a càrrec de
gemmòlegs professionals.

Compren rellotges de
marques exclusives i també
de gamma mitjana.

La valoració més justa.

C. València, 308 (no tanquem al migdia) · Tel. 93 487 87 49 · C. Muntaner, 332 · T. 93 209 70 83

Actualmente, el Cáncer de Colon afecta a un elevado porcentaje de la población, siendo el segundo tipo de cáncer más común entre mujeres y hombres.

La prevención es una herramienta imprescindible para cuidar de nuestra salud y conservarla durante mucho tiempo en condiciones favorables.

¿Por qué es tan importante la Prevención del Cáncer de Colon?

Muchas personas con Cáncer de Colon no presentan ningún signo ni síntoma durante las primeras etapas de la enfermedad. Para evitar su desarrollo es necesario tomar medidas preventivas como la realización periódica de una Colonoscopia (imprescindible para el diagnóstico precoz y el tratamiento de esta patología), reducir el tiempo de acumulación de restos nocivos en las paredes colónicas adoptando una dieta equilibrada que facilite el tránsito intestinal y practicando tratamientos de Hidroterapia del Colon de forma regular.

Desde Clínica ServiDigest queremos insistir en la importancia de acudir al especialista en Aparato Digestivo a la primera señal de alarma, sobre todo de sangrado rectal, o ante cambios en las características de las heces o molestias rectales constantes.

**Clínica
ServiDigest**

**Especialistas en
Prevención del**

***más información en
www.servidigest.com***

Balmes 334

Crèdits

Edició:

El jardí de Sant Gervasi SL

Coordinació comercial:

Martí Rodríguez Mestre

marti@eljardisg.com

Mariona Alumà

mariona.aluma@eljardisg.com

Coordinació editorial:

Jesús Mestre Campi

jesus@eljardisg.com

© Textos: dels autors

© Fotografies i il·lustracions:

s'esmenta l'autoria de la il·lus-

tració o la seva procedència

Redacció:

Elena Bulet, Juanjo

Compairé, Gràcia Farràs, M.

Antònia Font F., Jesús Mestre,

Carme Rocamora, Eduard Sant,

Javier Sardà, Marta Trius

Correcció:

Jordi Gamundi

Disseny de maqueta i maque-

tació: Jesús Mestre, G. Farràs

Tirada: 12.000 exemplars

Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:

Confetti al Putxet, J. Compairé

Avis legal:

El titular de la publicació

no serà responsable de cap error,

inexactitud o irregularitat que puguin

tenir els continguts publicitaris o

dels patrocinadors. Per tant, estarà

exempt de qualsevol responsabilitat

derivada d'eventuals descomptes,

ofertes i promocions de tercers, que

es puguin oferir en la publicació.

Tampoc no es fa responsable de les

opinions i continguts expressats per

terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

Distribuïm la revista un dia assenyalat: el Dimecres de Cendra, el darrer dia de Carnaval i el primer de la Quaresma. En 40 dies estem a la Setmana Santa i a l'inici de la Primavera. Era tradicional que aquest dia es fes la cerimònia de l'Enterrament de la Sardina i, d'aquesta manera, s'acomidava el breu regnat d'en Carnestoltes. Enguany, als barris de Sant Gervasi, s'ha viscut el Carnaval amb més intensitat que altres anys, cosa que pensem és molt positiva, ja que significa fomentar les festes tradicionals. I, en poques setmanes, torna una festivitat també ben arrelada al barri: la diada de Sant Medir.

La vida política del barri segueix a mig gas, tot i que el Consell de Barri de la Bonanova va ser ben viu. De fet estan passant coses que indignen a molts veïns, potser més per les formes que pels continguts. Per exemple, el tancament del Tramvia Blau per un període imprecís i un pressupost molt elevat, els casos de barraquisme sense resolució, la implantació discrecional de carrils bici en llocs que potser no són indispensables, la manera com s'ha despatxat la petició del bus de barri de Turó Parc, Galvany i Farró o, més recentment, la gestió gens curosa de les obres del carrer de Castanyer que estan suposant molèsties potser innecessàries a molts veïns.

Potser el problema és més d'informació o de la seva gestió que de fons. És millor prevenir un incendi que haver-lo d'apagar. Tothom pot entendre, i de manera positiva, que s'ha de fer el manteniment d'un tramvia històric, que no és fàcil resoldre la marginalitat en pocs mesos o que cal fer obres als carrers per millorar-los. Però els responsables polítics del districte, representants d'una coalició que fa de la "participació" bandera, sembla que els falti sensibilitat al moment de respondre als ciutadans. Com és el seu deure.

SUMARI

Agenda, Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8, 10

M. Antònia Font F., J. Compairé, Roser Díaz, Marta Trius, J. Mestre, Elena Bulet

La gent al carrer diu... | 10

Sobre el Tramvia Blau, Juanjo Compairé

Articles | 14, 16

Judit Garrido, Mireia Verdager, Marc Talló i Neus Mestre, Roger Rossich, Fra Valentí Serra, Jordi Bertran, Xavier Boned, Pau Farràs, Jaume d'Oleza,

Política de barri | 18

Sobre la unió dels tramvies.

Entrevista David Gómez, C. Rocamora

Treballant a Sant Gervasi | 20

Gabriel Carral, J. Sardà i J. Mestre

Reportatge | 22

Barraquisme a la Bonanova,

Juanjo Compairé i Carme Rocamora

Arts i lletres | 23

Un pati a entrada de fosc,

Maria Rosa Godes

Explorar el jardí | 24

Els jardins de Rosa Sabater, M.J. Tort

El tallarol de casquet, Enric Capdevila

26 | Galvany - Turó Parc

La parròquia de Santa Agnès, Roser Díaz

28 | Abans i ara

Bellesguard, J. Sardà i J. Mestre

29, 30, 31 | Arts i lletres

Berta Pardina, Sandra Palau. Casa Usher Jordi Quer. Clara Gràcia. Mario Gas.

32 | Salut i nutrició

L'alga kombu, Marta Castells, Blai Pérez

33 | Gent de mercat

Ametller Origen, J. Xurigué

34, 35 | La mirada jove

Matteo Malavasi, E. Bulet. Què passa el 8-M, AJC. La contrapartida, d'E. Bulet Olivemoon, Eduard Sant. J. J. Alvarez

36 | Per als petits de casa

37 | Passatemps. Arts i lletres

Joc de lògica, Sudoku

38 | Gent Gran / Mestres

Maite Gesa, B. Palau

39 | Guia d'empreses, comerços i serveis de Sant Gervasi

40 | Contraportada

Joan Subirats, M. Antònia Font F.

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

INSTITUT AUDITIU
salesa

Sentir bé al teu abast

**Audiòfon
i piles des de
80€/mes**

Consultar condicions

Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

www.salesa.es

Segueix-nos:

General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

AGENDA DEL 14/ii AL 14/iii 2018

FEBRER

14 DIMECRES

A LES 17 H

Carnestoltes de la gent gran, prepara't per passar una tarda plena de diversió. Centre Cívic Vil·la Florida c. Muntaner, 544

A LES 17:30 H

Preinscripció escolar i jornades portes obertes. Consorci d'Educació de Barcelona. Centre Cívic Vil·la Urània

A LES 18:30 H

Cicle de salut: **Alimentació saludable i dietes**, amb Xavier Alarcón, farmacèutic i naturòpata. Centre Cívic Can Castelló c. Castelló, 1-7

A LES 19 H

Xerrada sobre **Energia: clau del decreixement**, amb Llorenç Planagumà. Casa Orlandai c. Jaume Piquet, 23 Organitzat per 15M Sarrià-Sant Gervasi

A LES 19:30 H

Homenatge a les primeres dones compositores: Amy Beach, Teresa Carreño, Josefina Benedetti i Judith Zaimont amb les pianistes Mercè Molero, Cristina Morales i Mireia Torres, de la violoncel·lista Bea Andrès i de la veu d'Eulàlia Ara. Institut d'Estudis Nord-Americà

15 DIJOUS

A LES 11 H

La mati i el mar, amb Susagna Navó. Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H

Cicle Veus: **Monique Makon**, interpreten soul, jazz, R&B, blues i rock. Vil·la Florida

A LES 19 H

Cant per a tothom: **Concert de professors i alumnes**, de l'escola Ritme i So Centre Cívic Pere Pruna c. Ganduxer, 130

A LES 19:30 H

Gunhild Carling, un prodigi de la improvisació del jazz a partir de les més diverses variants del swing. Institut d'Estudis Nord-Americà Entrada: 15 €

A LES 21:30 H

Jazz: **Quinteto Dequera!** Interpreta Piazzola. Nota79 c. Vallirana, 79 Entrades: 7 € (anticipades) 10 € (taquilla)

16 DIVENDRES

A LES 19 H

Cant per a tothom: **Formacions de música de cambra**, a la CEMB Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21 H

BarnaSants: **Joan Masdéu**, presente el seu darrer album **Innocents**. Luz de Gas c. Muntaner, 246 Entrades: 12-15 €

17 DISSABTE

DE 10:30 A 12 H

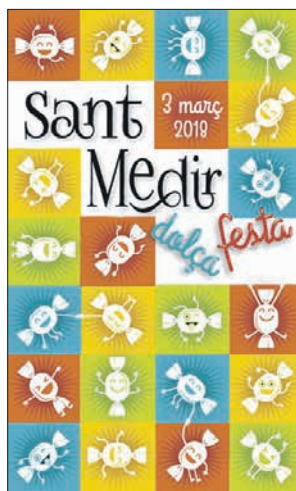
L'hora del telenotícies, amb Elisabeth Flores. A partir de 4 anys. Centre Cívic Vil·la Florida

D'11 A 14 H

Taller monogràfic de Sumi-e: **Pintarem el pruner**, amb la professora Kaoru Hirose Taller d'Art c. Sagüés 35 baixos

A LES 11:30 H

Espectacle familiar: **El cargol Mossi i el cuc**, amb Pilar Casalengua. Centre Cívic Can Castelló

Cartell de Sant Medir de 2018, de Maria Teresa Calbó Angrill.

A LES 12 H

Conta contes: **L'enigma de Vilagallina**, amb Albert Arrayás i l'editora de Babulinka, Mar González! A partir de 3 anys. Casa Usher c. Santaló, 79

18 DIUMENGE

A LES 11 H

Pregó de Sant Medir pl. de la Vila de Gràcia

A LES 19:30 H

El cant dels ocells, amb Bernat Pedrosa, guitarra. Nota79 c. Vallirana, 79 Entrades: 15 / 19 €

19 DILLUNS

A LES 17:30 H

Preinscripció escolar i jornades portes obertes. Consorci d'Educació de Barcelona. Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 19 H

Sessió del club de lectura: **Apegos feroces / Vincles ferotges** de Vivian Gornik. Casa Usher

A LES 19 H

Tecnologies molt intel·ligents i més perverses? amb Andreu Belsunces, i Ramon Sangüesa. Biblioteca Joan Maragall

20 DIMARTS

DE 20 A 22 H

Taller de pares y mares. Educar con Disciplina Positiva: **Peleas y celos entre hermanos**, amb Mariana Sanchez, mestre i Miryam Sunyer, pedagoga. Parròquia de Santa Agnès c. San Elías, 23 30 € individual, 40 parella

21 DIJOUS

A LES 17:30 H

Contes del dret i del revés, amb Noemí Caballer.

Infants a partir de 3 anys. Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H

Xerrada: **Importància del manteniment sa de la dentadura**, amb el doctor Pau Rodríguez Berarat Vil·la Florida Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles

22 DIJOUS

A LES 19 H

Febrer en femení amb Irene Antón, d'Errata Naturae, hoste d'aquest mes. Casa Usher

A LES 19:30 H

Cicles veus: **Guille Ayora, en acústic**, cançó d'autor. Vil·la Florida

A LES 21 H

Dani Flaco i Exili a Elba, preenten **Curtcircuit**. Luz de Gas Entrades: 12 / 15 €

23 DIVENDRES

A LES 17:30 H

Concert de **música moderna de combos**, de l'Escola de Música Sant Gervasi Espai Putxet c. Marmellà, 13

A LES 18 H

Música't: **Sounding images**, amb Karolis Biveinis, compositor i pianista, i Eduard Raventós, violoncel. Centre Cívic Can Castelló

A LES 19 H

Inauguració de l'exposició: **Universos circulars y cuadrados**, amb P. Cancelo Centre Cívic Pere Pruna

A LES 20:30 H

No sóc corista, sóc una artista, creació d'Elisa Crehuet i Clara Ferrer. 23, 24 i 25 de febrer 2, 3 i 4 de març (divendres i dissabtes a les 20:30,

diumenges a les 19 h) Teatre de la Gleva

24 DISSABTE

DE 10 A 13:30 H

Portes Obertes: Infantil (De P2 A P5) · Primària Inicial (De 1r A 4t D'ep) · Nova Etapa Intermèdia-Nei (5è I 6è D'ep), Eso · Batxillerat Jesuïtes Sarrià-Sant Ignasi c. Carrasco i Formiguera, 32

DE 10:30 A 14 H

Itinerari: **Mapa dels líquens de Barcelona**. La trobada serà a la porta del parc, c. Muntaner, 450. Vil·la Urània

A LES 11 H

Club de lectura infantil-juvenil: **Atreveix-te amb els llibres**, amb Carles Alcoy i Gina Leal. Biblioteca Joan Maragall

A LES 18 H

Espectacle familiar: **Pianissimo Circus**, amb Cirquet Confetti Centre Cívic Pere Pruna Preu: 3,19 €

A LES 21 H

BarnaSants: **Cabareta**, amb textos de Maria Molins i una selecció de peces escrites i composades per Bárbara Granados. Luz de Gas Entrades: 12-15 €

25 DIUMENGE

TOT EL DIA

Caminant a l'ermita de Sant Medir A les 8 del matí sortida des de la plaça Trilla

A LES 14 H

Calçotada del Farró 2018. Compra de tíquet fins el 22 de febrer, a Vil·la Urània o al Centre Mèdic Vallirana Plaça de Mañé i Flaquer Preu: 15 € Organitza: Veïns Farró

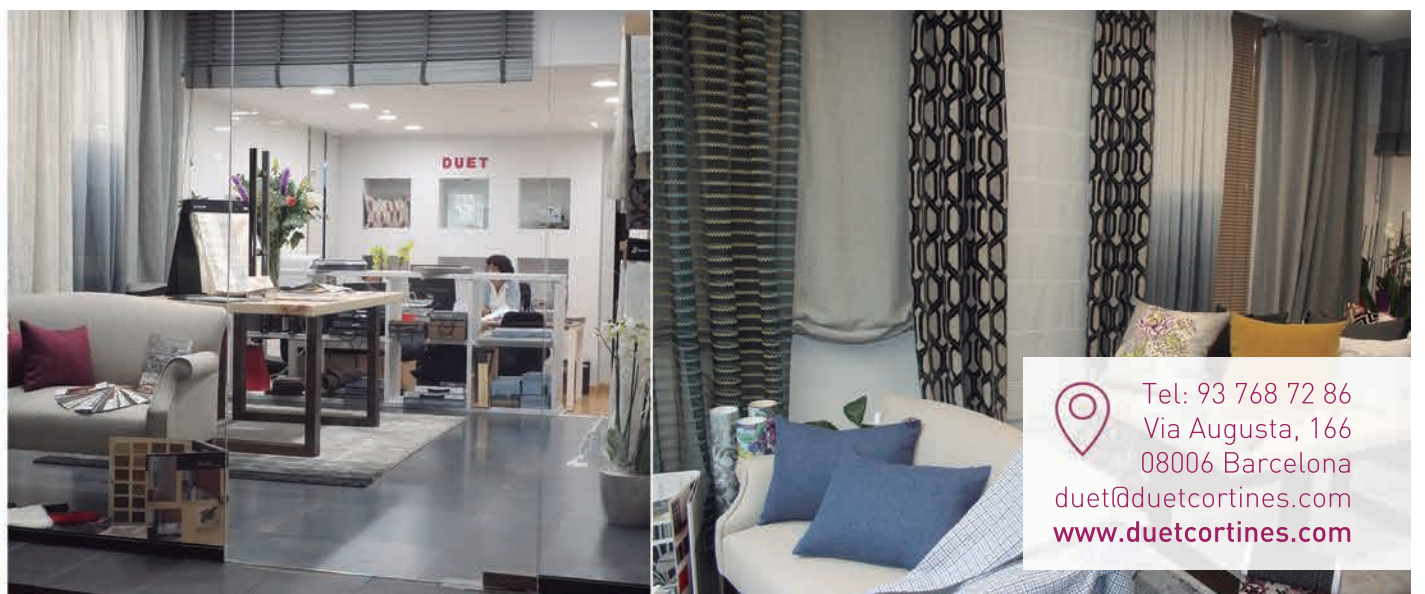
L'agenda recull les informacions que ens arriben a la redacció. Hi ha notícies i informació més completa de les activitats, i enllaços a internet, a l'agenda del web: eljardide.santgervasi.cat

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquets
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaid
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

A LES 19:30 H

Cicle clàssica:

Cançó catalana, amb Jordi Cortada, tenor.

Nota79

Entrades: 15 € / 19 €

26 DILLUNS

DE 18:30 A 20:30 H

Presentació del Programa Mentoring+40, projecte promogut per Barcelona Activa

Centre cívic Vil·la Urània

A LES 19 H

Xerrada sobre el llibre **L'experiència de la pèrdua: assaig de filosofia literària**, de Joan-Carles Mèlich.

Casa Usher

A LES 19 H

Cicle "En clau de dona":

Nuestras raras sociedades. El feminismo como tradición de pensamiento y acción política, organitza Fundació Collserola.

Escola Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia

c. Pere II de Montcada, 8

A LES 19 H

Els viatges de la paraula. Tramuntana poètica en clau de blues i rock

Poemes musicats de l'autor empordanès Fages de Climent, amb d'Amadeu Casas, guitarrista.

Biblioteca Joan Maragall

28 DIMECRES

DE 18 A 19:30 H

Alimentació en la gent gran, amb Jordi Valeta, tècnic en naturopatia funcional. Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes tècnics i Enginyers d'Edificació

c. Bon Pastor, 5

A LES 18:30 H

Conferència: **Mirant al meu voltant, tible i sardanes**, amb Xavi Piñol.

Centre Cívic Can Castelló

MARÇ

DE L'1 AL 23 DE MARÇ

Exposició: **T'estimo, dona**, Comissaris: Magnolito Priego i Albert Saura.

Centre Cívic Can Castelló

1 DIJOUS

A LES 21:30 H

Concert de tangos amb el duo argentí **Sandra Rehder & Gustavo Battaglia**.

Nota79

Entrades: 7 i 10 €

2 DIVENDRES

A LES 19 H

Cicle concerts joves: **Joves intèrprets**, amb l'Escola de música Sant Gervasi

Centre Cívic Pere Pruna

3 DISSABTE

TOT EL DIA

Diada de Sant Medir a Sant Gervasi. Durant el matí, les **colles de Sant Gervasi** participen en la cercavila pels carrers i les places del barri. El vespre, desfilada a Gràcia.

A LES 11:30 H

Els calaixos del cel..., a càrrec d'Anna Cusidó.

Biblioteca Joan Maragall

A LES 21 H

BarnaSants: **Enric Hernàez: Himnes**

Luz de Gas

Entrades: 12-15 €

5 DILLUNS

A LES 19 H

Cicle l'era digital - La intel·ligència - màquina: **Creativitat en intel·ligència artificial**, amb Andreu Belsunces i Ramón Sanguesa.

Biblioteca Joan Maragall

A LES 20 H

Teatre: **Maragall a casa**, amb Josep M. Jaumà

Arxiu Joan Maragall

c. Alfons XII, 79 bis

6 DIMARTS

A LES 18 H

Dia Internacional de la Dona: **La història en clau de dona**, amb Jordi Pisa.

Vil·la Florida

A LES 19 h

Llegint Olga Sacharoff:Lectura: Johnstone, Nancy J. *Un Hotel a la costa: Tossa de Mar, 1934-1939*.

Biblioteca Joan Maragall

A LES 21 H

Concert-show de **Susanne Sundflor**.

Luz de Gas

7 DIMECRES

A LES 17:30 H

Dones de colors (coeducació), amb Núria Clemas. Apartir de 3 anys.

Biblioteca Joan Maragall

8 DIJOUS

DE 18 A 20 H

V Cicle CRED(ON)ES: **Co-dificades**, amb Malena Albarracín i Estefanía Otaño.

Centre Cívic Pere Pruna

A LES 19 H

Dia de la dona treballadora: **T'estimo, dona**.

Centre Cívic Can Castelló

A LES 19:30 H

Cicles veus: **Clara Luna**.

Amb la col·laboració del Projecte Dona i Cançó.

Vil·la Florida

A LES 20:30 H

Concert solidari **Jazz Tea**, amb Llibert Fortuny, Mireia Farrés i Manel Camp.

Luz de Gas, Sala B

9 DIVENDRES

A LES 20 H

V Cicle CRED(ON)ES: **Trio Ekaterina Donchenko**.

Centre Cívic Pere Pruna

A LES 20 H

Dones del blues i del jazz

amb Blue Birds.

Espai Putxet

A LES 21 H

BarnaSants: **Frans Cuspina** presenta **Garoina**.

Luz de Gas

Entrades: 12-15 €

10 DISSABTE

A LES 10 H

Itinerari: **Barcelodona**, amb Meritxell Carreres.

Centre Cívic Pere Pruna

Preu: 10,25 €

D'11 A 14 H

Taller monogràfic de Sumi-e:

Aprendrem a pintar arbres.

Taller d'Art

Preu: 50€

A LES 12 H

Ballada de Sardanes

amb la Cobla Rambles.

plaça de la Bonanova

Organitza: AV Veïns de Sant Gervasi de Cassoles

A LES 21 H

BarnaSants: **Èric Vinaixa**, presenta **Caos a mig camí**

Luz de Gas

Entrades: 12 i 15 €

11 DIUMENGE

A LES 19:30 H

Els sons de la veu, el clarinet i el piano: Ximena Agurto, soprano, Eduardo

Javier Ysla, clarinet, Efrém

Garcia Salinas, piano

Nota79

Entrades: 15 i 19 €

12 DILLUNS

A LES 19 H

Ets un robot? Les formes de l'automatisme transferides a la vida quotidiana i a l'esfera social, amb

A.Belsunces i R. Sanguesa.

Biblioteca Joan Maragall

13 DIMARTS

A LES 19 H

Vetllada Sherlock Holmes

Casa Usher

NOMENCLÀTOR

El carrer de Castanyer

► **Jesús Mestre Campi**

L'origen del carrer de Castanyer és a finals de segle XIX, quan la marquesa de Moragas, propietària dels terrenys, presenta a l'Ajuntament una proposta d'urbanitzar els carrers de Castanyer i de Moragas, entre els carrers de Canals (avui Teodora Lamadrid) i Mercader (avui Folgueroles). Així, el prim tram del carrer que es va construir va ser entre les rieres de Castanyer i de Sant Gervasi —el tram central del carrer avui dia—, i el més enfonsat.

Uns anys més tard, arran de la urbanització del Putxet, es va construir el tram fins al carrer de Bertran, que enllaçava amb el carrer del Pare Fidel Fita, molt pendent, i que portava a la part alta del turó. La urbanització del carrer Balmes va impulsar la construcció d'habitatges d'aquest tram de carrer.

Finalment, després de la Guerra Civil, es va urbanitzar el tram entre Teodora Lamadrid i Sant Gervasi de Cassoles, molt pendent, però que completava la comunicació est-oest entre el Putxet i la Bonanova. Aviat es va anar construint en els diversos trams del carrer que es veia afavorit per la seva centralitat i per travessar carrers amb molta vida comercial.

Al començament d'aquest any s'ha iniciat la reurbanització del carrer, tot i les moltes molèsties que suposarà pels veïns dels mesos vinents. S'espera que es pugui unificar uns projectes fets en períodes molt diferents i solucionar alguns problemes tècnics importants, com ara els del clavegueram: Castanyer travessava dues antigues rieres.

La fotografia d'Emili Godes, cedida per la seva filla Maria Rosa Godes i conservada a l'IEFC, mostra un paisatge hivernal del començament dels anys vint i es va fer des de la part alta del carrer del Pare Fidel Fita; es veu part del carrer Castanyer, fins a la riera de Sant Gervasi.

Fotografia: Emili Godes

dsushi.es
take away & delivery

Santalo, 153

Abierto de lunes a domingo de 13:00 a 16:00 y de 20:00 a 23:30
PEDIDO MÍNIMO 15€ (Servicio a domicilio +1€)

Haz tus pedidos a través de nuestra WEB o APP!!

www.dsushi.es info@dsushi.es [f dsushi.es](https://www.facebook.com/dsushi.es)

(93) 143 38 78

(93) 681 45 17

NOTÍCIES DEL BARRI

EL RACÓ DELS VEÏNS

Gossos al jardí de Can Castelló

Publiquem la rèplica que un veí ens ha fet arribar a l'article del mateix nom que es va publicar el gener.

► Francesc Costa

Vull comunicar el meu desacord amb l'article sobre els gossos a Can Castelló. Sóc veí de la casa del costat de Can Castelló i la situació és insuportable. Dues vegades al dia (entre 12:30 i 15 h, i entre 18:30 i 21), 365 dies a l'any, es reuneixen varies persones (poden arribar a ser fins a deu), cada una amb més d'un gos de mitjana i no tan sols els deixen lliures, sinó que els hi tiren pilotes, pals, els persegueixen, els criden i els gossos es passen tota l'estona bordant. No són fets aïllats. Precisament aquest matí he estat a la comissaria de la Guàrdia Urbana que fins ara mai havia fet res (hi porto vivint aquí uns trenta-cinc anys) i ja era hora que comencés a posar multes i m'han remès a la regidoria del Districte o fer una queixa per internet. En ocasions anteriors, m'havien dit que no podien fer-hi res i que enviés cartes a *La Vanguardia* o vídeos a YouTube.

Estic escrivint això i sento els gossos bordant i les senyores cridant-los, com cada dia. És cert que des de fa uns dies sembla que la situació ha millorat una mica i no sabia per què, però no sols no s'ha acabat sinó que a més protesten que els multin per incomplir les ordenances municipals. El taitxi és al matí i la situació és més tranquil·la, però després ve la invasió.

Aquest senyor pot dir el que vulgui, però faré tot el possible per posar fi a aquesta plaga que, al meu entendre, l'únic aspecte positiu que té és acabar amb els que utilitzaven aquest parc com a fumador de porros del barri (i la Guàrdia Urbana tampoc feia res). Crec que la solució és senzilla: els qui porten el gos lligat —i alguns ho fan tal com diuen les ordenances— no provoquen problemes, ni sorolls ni destrossen les plantes del jardí. •

Els mercats i la compra online

Iniciatives per a la venda a través d'Internet o a través d'altres eines com WhatsApp arriben als mercats. Al districte, el mercat de Sant Gervasi ho fa a través d'una apli de l'*startup* Manzaning.

Pròrroga per renovar la targeta d'aparcament individual per a discapacitats

Fins al 27 d'abril es pot renovar la targeta d'aparcament individual per a persones amb discapacitat, amb la novetat de la incorporació d'un holograma contra usos fraudulents.

Consell de barri a la Bonanova

Els temes destacats van ser el barraquisme i les obres del carrer de Castanyer

► Maria Antònia Font Fernández

El passat 7 de febrer, Vil·la Florida va acollir, un cop més, el Consell de Barri de Sant Gervasi - La Bonanova. Com és habitual, la sala es va omplir, però sense arribar al vessament. A la taula hi havia la consellera Raquel Prado, el vicepresident del Consell Salvador Albuxechs i s'hi afegí el gerent Xavier Patón.

Aquests són els punts clau que s'hi van tractar:

—La Comissió de Mobilitat i Espai Públic va reflexionar sobre la **tinència responsable d'animals**, en particular de gossos. També va voler impulsar l'ús de la bicicleta, que entén que s'ha de complementar amb un transport públic òptim, el qual requeria la connexió de la línia 9 de metro amb els nombrosos centres educatius i hospitalaris del barri. Justament, va recordar que hi ha molta pedagogia a fer amb els **conductors de motos**, més encara que amb els conductors de cotxes. Així mateix, va advertir que cal planejar bé la reforma del carrer Balmes entre la plaça Molina i la plaça Kennedy, ja que ha de servir realment per pacificar el trànsit. I finalment, va treure a la palestra la remodelació del **carrer de Sant Gervasi de Cassoles**, que s'estendria als carrers del voltant i a la plaça Frederic Soler. El model, va dir, és el del carrer Major de Sarrià, que beneficia el medi ambient i el comerç.

—Una integrant del **Casal Popular de Cassoles La Tecla** va denunciar els atacs feixistes que han patit en els darrers temps. La resposta va passar senzillament per remetre la denúncia als Mossos d'Esquadra, ja que l'Ajuntament no persegueix agressions.

—El **barraquisme-ocupació** de la finca abandonada del carrer Lluçanès va ser el tema estrella i va generar més polèmica de la que haurien volgut els administradors del barri (*fem un reportatge*

Fotografies: Javier Sarcá - www.fotosarcá.com

de la qüestió a la pàgina 22 d'aquesta revista). Una veïna va denunciar, compungida, que en aquella finca hi malviuen molts nens, entre els quals una nena de 2 anys que està malalta, i per la qual sembla que ningú hi vol fer res. La consellera Raquel Prado, que curiosament és advocada especialitzada en infància, va admetre que és delicat separar nens de les seves famílies per motiu de pobresa i infrahabitatge. Es veu que el servei del Districte tenen poques competències per poder intervenir en un espai ocupat i van insistir que no hi poden fer res perquè es tracta d'un espai privat. Per tant, rates i lleis es mengen la cua dia rere dia. Mentrestant, van recordar altres veïns, aquells nens es crien salvatges, amb el risc que amb el temps esdevinguin delinqüents.

—Una altra veïna es va queixar que, a la zona de l'**avinguda del Tibidabo**, la cartelleria oficial no arriba. Es va oferir la possibilitat de portar un expert perquè descrigui millor la necessitat de millorar la via i la catenària del **Tramvia Blau**.

—També es va protestar pel soroll (de persones i de gossos) i pels **botellons** que hi ha a la **plaça Rosa Sabater**, gens fressada per la Guàrdia Urbana. Es va apuntar la possibilitat de tancar aquesta plaça de nit, juntament amb mesures de manteniment.

—I pel que fa a la mobilitat, alguns veïns van mostrar la seva preocupació per l'ús creixent de **patinets**; i per l'encreuament del carrer de **Sant Màrius amb Mandri**, que necessita un pas de vianants (es veu que està pressupostat però que queda licitar-lo).

—Un altre dels temes estrella era el de les **obres del carrer Castanyer**, sobretot el fet d'haver tancat Sant Gervasi de Cassoles a l'altura de Bisbe Sivilla i de l'absurda volta que s'obliga a fer als vehicles per alguns dels carrers amb més circulació del barri per arribar al carrer de Reus: Muntaner, Mandri, passeig de la Bonanova. També es va indicar que a la cruïlla entre els carrers de Castanyer i Teodora Lamadrid unes tanques d'obres obliguen els vianants a anar per la calçada (cosa que l'endemà ja s'havia solucionat).

En definitiva —com es constata a cada Consell de Barri—, els administradors fan tot el que poden, però no poden fer res: les competències, els concursos, els reglaments... Tot és lent, pausat i protocol·lari, i cada tràmit contribueix a embolicar la troca i a tancar el paisatge amb teranyines. El resultat és una paradoxa clara, sense fils ni pèls: cada passa per ajudar és una passa per mantenir la teranyina legal i econòmica. •

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1886

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Centre de Medicina Estètica, E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

etern

WELLNESS CLINIC

EL LUGAR DONDE SE DETIENE EL TIEMPO

DEPILACIÓN
LÁSER INGLES

ANTES ~~65€~~ **49€**

www.eternwellness.com

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona · Tel. 93 181 39 34 · Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h · Sábado: 10:00 a 20:00 h

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

Clàssica al Nota79

La sala Nota79, situada al barri del Farró, entre Sant Gervasi i Gràcia, és la dinamitzadora de la música en directe en l'escena local amb una extensa programació de blues, jazz, tango, rumba, pop, soul, funk... Comença el cicle d'hivern de música clàssica, el

qual tindrà lloc diversos diumenges, a les 19:30 h, al llarg dels mesos de febrer i març.

L'objectiu del cicle és gaudir de l'esperit de la música clàssica en un entorn més proper i íntim, en el què l'espectador se senti imbuït del virtuosisme dels músics en un ambient relaxat, al mateix temps que pot degustar una beguda en tan exclusiva ocasió.

En els quatre concerts del cicle d'aquest hivern, es concedeix un gran protagonisme a autors catalans:

— 4 de febrer, *Compositors d'ara i d'abans*, **Efrem Garcia i Gerard López**, piano a 2 i 4 mans

— 18 de febrer, *El cant dels ocells*, **Bernat Padrosa**, guitarra

— 25 de febrer, *Cançó catalana*, **Jordi Cortada**, tenor

— 11 de març, *Els sons de la veu, el clarinet i el piano*, **Ximena Agurto**, soprano, **Eduardo Javier Ysla**, clarinet, i **Efrem Garcia Salinas**, piano. ●

IX Cicle de Música Religiosa

Centre Cívic Pere Pruna, 15, 16 i 23 de març

Per novè any consecutiu el Centre Cívic Pere Pruna i el cor de cambra Dyapason, amb la col·laboració del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, organitzen aquest cicle de concerts amb la música religiosa com a fil conductor.

— Dijous 15 de març, a les 20 h

Cançons Bíbliques, d'Antonín Dvorák, amb Marie Malechová (piano) i Tomàs Maxé (baríton).

— Divendres, 16 de març, a les 20 h

Obres de J.G. Rheinberger, Lluís Benejam i Guy Ropartz, amb el Cor de Cambra Dyapason, Arnau Roura (arpa), Lluís Roselló (piano) i Teodor Roura (direcció).

— Divendres, 23 de març, a les 20 h

Les set últimes paraules de Crist a la creu, de Joseph Haydn, amb Dalia Quartet (Oleguer Beltran i Elena Rey, violí, Anna Puig, viola i Erica Wise, cello).

El rei Carnestoltes visita Sant Gervasi

Carnestoltes de les Escoles. Foto: Veïns Farró

► Juanjo Compairé

Un mes després de la visita dels Reis d'Orient ens visita un altre rei, aquest poc "reial" (i real), més aviat molt republicà. No l'hem pogut veure en persona, però sabem que ha passat, perquè —com és ben sabut— a tothom que toca el converteix en allò que vol ser: les criatures esdevenen fades o planetes, les verdulares canvien de sexe i sentim que les cames es fan ballarugues...

Trobada d'escoles al Farró

Al Farró, divendres 9 al tard s'han ajuntat les escoles del barri: L'escola Lys i Concepcionistes. Cada escola, amb les seves comparses, acompanyades pels tabalers de Timbalys. Les alumnes de 5è de l'escola Concepcionistes, dirigides per la seva professora de música, Marta Gispert, ens han cantat el pregó, que diu així (fragments):

Benvinguts i benvingudes

A la plaça ens reunim

Per celebrar el Carnestoltes

Putxet. Foto: Juanjo Compairé

Espero que ens divertim (...)

Ens currem molt les disfresses

Vosaltres també ho feu

Estimada Escola Lys

I us ho diem amb la veu (...)

Bon esperit, doncs, entre els participants. La trobada ha acabat ballant amb el conjunt "Gresca carnavalera".

Rua, xocolata i xerinxola al Putxet

Al Putxet el matí de dissabte 10 ha començat amb una rua fins a dalt de la muntanya. Cap al migdia, els infants i adults disfressats han pogut gaudir d'una bona xocolatada. La festa ha acabat remenant el cos infants i grans amb la música del grup "Diversions".

I, és clar, després d'aquest bon començament, qui ha volgut ha pogut continuar la xerinxola en altres llocs. A gaudir, que el regne de Carnestoltes dura poc i cal aprofitar-lo!

Carnestoltes al Mercat Galvany

► Roser Díaz

El dissabte 10 de febrer, el Rei Carnestoltes va colpejar amb la seva vareta el mercat de Galvany i com per art de màgia tothom va esdevenir el que no era i pot ser el que desitjava ser. Aquest any el tema de les disfresses era "Ser Famos" i així com en el poema de la "Vida és Somni", per un dia moltes il·lusions es van convertir en realitats.

Entrar al mercat va ser com un viatge en l'espai i en el temps. La majoria de les disfresses escollides eren de grups, per donar un aire unitari a les parades. Teniem *beefeaters* anglesos, encerclant la corona de la Reina d'Anglaterra, grups musicals representants d'Eurovisió que avui servia begudes des del bar, o parelles com Alaska i el seu marit, per un dia dedicats a l'ofici de carnisers. Altres més sofisticats, com el Dr. Zivago, despatxava peix molt ben vestit. Tampoc faltaven les sèries, com Joc de trons, o aquells, que sense complicar-se massa la vida, sota una perruca o un perruquí gaudien d'un ambient de festa. Els més petits s'embadalien amb un Mickey Mouse que els hi donava globus i caramels.

Les parades adornades eren una nota de color pels vells murs. A quarts de dotze el Nil i el Rai, van posar música a l'ambient, xaranges i rialles. Després d'una votació es va escollir el guanyador. Aquest any la disfressa guanyadora va ser la seva Majestat la Reina d'Anglaterra, custodiada per la seva guàrdia (*beefeaters*), qui amb la banda blava i corona passejava orgullosa pel mercat (Carnisseria de Lluïsa Torres).

A les tres de la tarda, quan els llums es van apagar i la gent va marxar, el misteriós Rei Carnestoltes es va amagar, aixoplugat i rialler sota un tauler. Més tard com un autèntic monarca va voltar per tot el seu petit regne del mercat. Però el dimecres de cenra, quan la vella Quaresma va arribar, capcot i seriós va tornar al seu cau, on descansa sota el somni de la màgia, fins que l'any vinent una nova xaranga el vingui a despertar. ●

Mercat Galvany. Foto: Juanjo Compairé

TALLERS

escoleta infantil
LLIURE (0-3 anys)

ROOMIA

juga per créixer

www.roomia.es

espai de joc
(0-12 anys)

festes
d'aniversari

casals períodes
vacacionals
(nadal, estiu i
setmana santa)

Telèfon: 93 170 50 18

C/ Pujol, nº13
08022 Barcelona
Sarrià - Sant Gervasi

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

*En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
 dos centres acollidors i tranquils
 en un entorn privilegiat,
 amb atenció personalitzada i professional.*

*Un model assistencial amb experiència
 i serveis hotelers especialitzats des de 1985.*

Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

NOTÍCIES DEL BARRI

LA GENT AL CARRER DIU...

Sobre el Tramvia Blau

► **Juanjo Compairé**

L'Ajuntament ha decidit tancar el funcionament del Tramvia Blau per temps indeterminat, amb la finalitat de fer-hi obres, però en aquests moments no en sabem ni el pressupost ni la durada. Hi ha hagut un cert enrenou al respecte. Hem sortit al carrer, just davant de La Rotonda, al lloc on hi havia la sortida del tramvia i hem plantejat als veïns que passaven les preguntes següents:

—Sabeu que l'Ajuntament ha decidit tancar el Tramvia Blau per temps indeterminat per obres? Què en penseu?

—Creieu que el Tramvia Blau hauria de continuar? En quines condicions?

Francesc Martí, conductor de TMB

—Sí, ho sé i em sembla molt malament. Realment és un emblema de la ciutat i caldria mantenir-lo.

—Hauria de continuar, i essent blau (que de vegades havien posat un de color vermell). Amb total seguretat, això sí, i per això tenim el manteniment. Caldria que funcionés tota la setmana, no tan sols el cap de setmana i per als turistes.

Beatriz, neuropsicòloga

—Sí, ho sabia. Si han de fer obres, ja em sembla bé, però per temps indefinit, trobo que és massa. A mi m'agrada el Tramvia. No l'agafo, però m'agrada el concepte.

—Sí, és clar. No sé com. Fins ara és sobretot per a turistes, crec. Haurien de trobar la fórmula, perquè a mi m'agradava.

Cristina, professora

—Sí que ho sé. M'agradaria que revisessin i reparessin el que s'ha de reparar. No acabo d'entendre allò de "per temps indefinit".

—I tant! Crec que s'hauria de mantenir al màxim com fins ara. Passo per aquí sovint i m'adono que hi ha turistes que no saben que el Tramvia no funciona de dilluns a divendres segons en quines èpoques de l'any. Arriben aquí, troben un petit rètol que ho diu, però no està prou informat. Quan torni a funcionar caldria informar millor.

Jordi Ferrater, enginyer de telecomunicacions

—Això no és ben bé així. L'Ajuntament està presentant pressupostos i l'oposició està aprofitant per llençar pedres a sobre. No crec que el Tramvia Blau sigui una pedra.

—Estic d'acord que no s'ha de tancar, perquè és una actiu important de la ciutat, però estic d'acord que s'ha de reformar i que s'han de complir unes mesures de seguretat mínimes que cal complir. S'hauria de plantejar uns terminis, d'inici i de final. En no donar-los, crec que la Mercedes Vidal s'ha equivocat.

Jordi Salvany, enginyer industrial

—Sí, ho he llegit. És contradictori: si és "indefinit" sembla que el volen matar, però si és "per obres" sembla que volen fer alguna transformació i, per tant, ha de ser per temps definit.

—Ha de continuar, perquè és un signe d'identitat, un tall de la història que, amb el temps, esdevé un patrimoni consolidat. Quan hom va a Anglaterra i veu aquells trenets de vapor entre ciutats de segona categoria encara en funcionament, comprèn que es tracta d'una història viva. Mantenir aquests retalls d'història és importantíssim.

La quarta paret: la paret insalvable de la guerra

Le quatrième mur. ©Michel Cavalca

Marta Trius

La cerca de la pau o el perquè de la guerra? És possible trobar una treva quan les persones s'identifiquen de manera impecable amb les seves ideologies polítiques-religioses? Aquestes són algunes de les preguntes que podrien extreure's de l'obra de teatre *Le quatrième mur*, "la quarta paret", que es va representar el 8 de febrer en l'Institut Francès de Barcelona.

A partir de la novel·la de Sorj Chandon i amb la posada en escena de Luca Franceschi, la representació ens situa en el Beirut en guerra de 1982, quan Georges (un activista d'esquerres i amant del teatre), viatja a Beirut per complir el somni del seu amic malalt Sam, un director de teatre jueu d'origen grec que fa anys que planifica la representació d'Antígona a Beirut; Sam ja ha triat als actors que són representants de diferents comunitats libaneses (druzes, xiïtes, palestins, etc...) als quals vol donar l'oportunitat d'unir-se encara que sigui per unes hores per fer la representació teatral d'Antígona. Una vegada a Beirut, Georges coneix de prop l'horror de la guerra i la insalvable separació entre els protagonistes de l'obra, que culmina quan entra en el camp de Chatila, poc després que les milícies cristianes falangistes massacressin a tota la població palestina que vivia allí.

Durant una mica més d'hora i mitja, els actors d'aquesta jove companyia teatral de Lió juguen contínuament amb tècniques molt diverses com és la Commedia dell'arte, la dansa hip-hop, l'Human beatbox i la força d'una interpretació que gens ha d'envejar a professionals de llarg recorregut. El decorat pot semblar senzill o minimalista en primera instància. Això no obstant, al llarg de la representació ens adonem que la seva força radica en la manera en què és utilitzat: peces de ferro que sumen vigor al mateix text i a uns personatges que de vegades passen i unes altres interpreten, movent-se no solament per l'escenari sinó també per la sala on els es-

pectadors gaudien d'una obra molt ben argumentada.

Aquesta obra s'ha representat en el marc de la segona edició del Festival de Teatre en Francès de Barcelona, que s'ha dut a terme entre l'1 i l'11 de febrer en diferents espais de la ciutat, durant la qual el públic ha pogut vibrar amb nou espectacles inèdits al nostre país escrits per autors francòfons. Tal com apunten Mathilde Mottier i François Vila, directores i fundadors d'aquest Festival, el teatre és una de les maneres d'explicar la història, les nostres pròpies històries i finalment, el món.

L'Any Panikkar

► **Jesús Mestre**

El dilluns 5 de febrer es va celebrar la inauguració oficial de l'Any Panikkar, al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. Raimon Panikkar (Barcelona 1918-Tavertet 2010), un pensador universal i un filòsof global, tal com el va descriure l'alcaldeessa Ada Colau, va néixer al carrer Rector Ubach 36, a l'altura de Santaló, al barri de Galvany i, per tant va ser veí de Sant Gervasi. Posteriorment va viure al carrer de Pomaret, al barri de la Bonanova.

L'acte, portat amb mestria per Antoni Bassas, va ser molt interessant i de qualitat. El mateix Bassas va situar a aquest català universal com a un referent mundial de l'estudi de la filosofia i les religions. I el va definir com "un riu cabalós, i l'aigua no es pot agafar amb les mans". Va seguir el filòsof Jordi Pigem que pensa que més aviat l'obra de Panikkar és un pont entre les tradicions culturals d'orient i occident, que sovint han seguit camins contraris. Pigem descriu Panikkar "com a mestre de la paraula i dels silencis eloqüents".

La següent proposta va ser una mena de taula rodona on Agustí

Pàniker, nebot de Raimon, Victoria Ciriot, catedràtica de cultura i literatura medieval, el filòsof Swami Satyananda Saraswati i Milena Carrara, editora italiana de l'obra completa de Panikkar, van glossar diversos aspectes del pensador.

Tot seguit Ignasi Moreta, comissari de l'Any Panikkar, va esbossar el programa d'activitats que s'ha programat i en va assenyalar els objectius, atès que, a més de donar a conèixer millor el personatge i alliberar-lo del seu abillament més anecdòtic, es vol aprofundir en el seu pensament i les seves aportacions científiques, encara ben vigents en l'actualitat. Per tant, Moreta proposa confrontar el pensament de Panikkar amb el present per fer-ne una lectura crítica que permeti mantenir la seva vigència. Entre les activitats previstes, destaquem una edició dels Diàlegs de Pedralbes dedicats a Panikkar i la col·locació una placa a la casa de Galvany on va néixer aquest català tan singular.

Després d'una breu intervenció de M. Dolors Partús en nom de la Generalitat de Catalunya, el punt final de l'acte el va posar un altre català universal, el músic Jordi Savall que, acompanyat pel seu fill Ferran, van interpretar de manera brillant unes obres d'origen oriental. El mateix Savall va deixar una frase de Panikkar de màxim actualitat: "Cal fer la transició de la cultura de la guerra a la cultura de la pau".

El CDR Galvany

L'èxit de convocatòria de les veïnes i veïns de Galvany en les concentracions per reclamar l'alliberament dels presos polítics els ha portat a constituir-se com a CDR. El Comitè de Defensa de la República de Galvany es va crear el 29 de gener en assemblea. Fan una crida a tothom que vulgui formar part d'alguna comissió, organitzades properament des de Telegram.

Una de les impulsores del CDR Galvany, el 3r del barri, explica que segueixen en contacte amb els altres CDR del districte: "són la nostra inspiració, hem nascut amb voluntat de sumar. Per tant, tota col·laboració i suports són recíprocs".

Podreu llegir la versió ampliada al lloc web

¿Tienes una contractura?

Sal del modo pause.

Cuando nuestro cuerpo nos obliga a estar en pause, también está en pause todo aquello que nos gusta.

Fisiobcn; descubre la fusión de la tecnología más vanguardista con los tratamientos más tradicionales.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito y de un 15% de dto. en tu primer tratamiento.

Carrer de Guillem Tell, 51, 08006 Barcelona · t. 93 217 86 55 · www.fisiobcn.eu

FISIBCN
FISIOTECHNOLOGY

ARTICLES

UN MÓN GLOBAL

Uber, el gremi de taxistes i la justícia europea

► **Judit Garrido Fontova**

El desenllaç de la disputa entre les plataformes digitals, com Uber, i el sector del taxi sembla que a poc a poc va arribant al seu punt final. El passat desembre, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) va dictar una sentència en la qual deter-

minava que la plataforma americana no respon a la classificació de servei de la societat de la informació, sinó a la de servei a l'àmbit dels transports, és a dir, queden afectades pel règim de les llicències, és a dir, les de vehicles d'arrendament amb conductor (VTC). La sentència explica que un servei que té per objecte posar en contacte, mitjançant una aplicació tecnològica per a *smartphones* a canvi d'una remuneració, conductors no professionals que utilitzen el seu propi vehicle amb persones que volen efectuar un desplaçament urbà, està vinculat amb un servei de transport i, per tant, ha de classificar-se de servei en l'àmbit dels transports.

Tanmateix, el TJUE recorda que en l'estat actual del Dret de la Unió, s'indica als estats membres que han de regular les condicions de prestació d'aquests serveis, sempre que es respectin les normes generals del Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

La sentència assenyalava que, en aquesta situació, el prestador d'aquest servei d'intermediació crea al mateix temps una oferta de serveis de transport urbà, que fa accessible concretament mitjançant eines informàtiques i el funcionament general s'organitza en favor de les persones que desitgin recórrer a aquesta oferta per a realitzar un desplaçament urbà.

El TJUE afegeix, a més a més, que l'aplicació que proporciona Uber és indispensable tant per als conductors com per a les persones que volen fer un desplaçament urbà.

D'altra banda, Uber indica que actualment ja està funcionant en la major part dels països europeus amb llicències de vehicles de lloguer amb conductor i que, per tant, la decisió del tribunal no afectaria, en aquests moments, als serveis que presta.

No obstant l'anterior, aquesta sentència no canvia la situació respecte a altres plataformes com Cabify. Cal recordar que, el passat mes de juny, el jutjat mercantil núm. 12 de Madrid va desestimar la demanda que la Federació Professional del Taxi de Madrid va interposar contra Maxi Mobility Spain S.L. (Cabify) per competència deslleial i violació de les normes de transport en matèria de contractació de serveis mitjançant vehicles d'arrendament amb conductor. En aquest cas, el tribunal va estimar que les normes suposadament infringides en què es fonamenta el retret de deslleialtat no imposen obligacions a l'empresa demandada, sinó als titulars de llicències de vehicles d'arrendament amb conductor.

Judit Garrido Fontova és advocada especialitzada en noves tecnologies i protecció de dades

COMPORTAMENT

Xarxes socials i adolescència

► **Mireia Verdaguer**

Sabem que l'adolescència és un procés de canvis importants on els joves busquen la seva pròpia identitat. La cerca de la individualitat pròpia d'aquesta etapa propicia un enfortiment dels lligams entre els iguals i es manifesta a través d'una aversió a l'autoritat

percebuda per l'adolescent cap a la figura dels pares. Així doncs, les xarxes socials juguen un paper important en la percepció d'un mateix, sobretot en aquesta etapa. Hi ha qui pensa que qui té més contactes a les xarxes té més amics, menystenint que les relacions humanes exigeixen una qualitat i no pas una quantitat.

En les xarxes socials hi trobem tot tipus de publicacions, però destaquen els moments puntuals i concrets de la vida de les persones que intenten reflectir el màxim benestar possible: la vida perfecta, moments perfectes, somriures perfectes, envoltats de gent perfecta. Tot aquest món de l'aparença i dels estereotips de la felicitat triomfa a les xarxes.

En aquests espais els joves s'hi relacionen, comparteixen el seu dia a dia i van construint la seva identitat. La cerca del reconeixement social els porta a penjar publicacions de tot tipus que els fa estar a l'expectativa de l'impacte que generarà. La quantitat de "m'agrada" la vinculen a la popularitat i al lideratge de la persona i, per tant, creuen que la quantitat de contactes i/o de "m'agrada", té relació amb la quantitat d'amics reals que té la persona i els fa sentir bé quan n'obtenen.

Tots aquests estereotips de vides perfectes connecten amb les seves inseguretats i els poden fer sentir insatisfets en diferents aspectes de la seva vida quan fan comparacions. Aquest desig de reconeixement social tan perseguit crea ansietat quan no reben l'impacte social esperat i es crea un cercle viciós, convertint-lo en la "necessitat d'agradar". I aquí trobem fotografies que deixen veure que encara no s'ha gaudit d'aquell paisatge, d'aquell cafè, d'aquella estona concreta, perquè abans s'havia de posar a l'aparador. Aquest posat de cara a la galeria, aquest "postureig", pot deixar a la vista de tothom les nostres mancances, les nostres carències i/o els nostres desitjos més perseguits, "dime de qué presumes y te diré de qué careces".

Mireia, psicòloga educativa de: www.crecimientofamiliar.com

NATURALMENT CURIOSOS

Diuen

► **Marc Talló i Neus Mestre**

Segurament, alguna vegada, haureu sentit que només utilitzem el 10% del nostre cervell. Quina barbaritat! El cervell és un òrgan molt important i complex. No ens podem permetre no utilitzar-lo tot. A part, els humans som els éssers vius amb que, proporcionalment, tenim el cervell més gran. Tant, que això dificulta l'acte de parir. Per tant, evolutivament aquest òrgan ha patit una pressió selectiva per fer la seva funció amb el mínim volum.

Com ja deureu saber, el cervell és l'òrgan que permet als humans tenir pensament i raonament. Gràcies a aquest òrgan podem parlar, llegir i entendre el que escoltem, així com recuperar aquesta informació més endavant —la memòria— també s'encarrega de processar els estímuls sensorials, ja que està connectat amb la resta del cos (quan la mà sent fred envia la informació al cervell i, gràcies a aquest, entenem que la superfície que toca la mà és freda). De forma inversa, els moviments que executa el nostre cos es construeixen al cervell. Gràcies al cervell podem distingir la dreta de l'esquerra, respondre a una amenaça, emocionar-nos i fins i tot regular la nostra fisiologia segons la llum del dia (ritme circadiari). I encara podríem seguir!

I com aconseguim el cervell dur a terme totes aquestes funcions? Doncs mitjançant connexions entre neurones. Les neurones són unes cèl·lules molt especialitzades que es poden transmetre entre sí senyals químics i elèctrics. Podríem comparar la xarxa neuronal amb la xarxa de carreteres i camins. Cada vegada que construïm un nou record o informació es crea un nou camí en aquesta xarxa. De vegades deixem d'utilitzar aquest camí (com seria recordar a on vam aparcar la bicicleta un dia concret) i llavors es desdibuixa, perdem el record; d'altres vegades el camí que creem l'utilitzem molt sovint (per exemple l'acció de cordar les sabates) i llavors es converteix en tota una autopista que ja no oblidem. És tan important potenciar els camins que necessitem com eliminar els que no fem servir, ja que el nostre cervell no es pot permetre el luxe d'emmagatzemar informació que no fem servir!

Ara bé, les neurones no són les úniques cèl·lules del cervell, hi ha un altre tipus de cèl·lules que s'anomenen glia. Sense la glia, les neurones no podrien dur a terme la seva funció d'enviar-se senyals. Concretament, la glia s'encarrega d'accelerar el temps en què les neurones s'envien senyals elèctrics. Els hi proporcionen nutrients i oxigen, els serveixen de suport, cobreixen el cervell, eliminen les substàncies tòxiques del cervell i són les que fan la funció immunitària. Per tant, les funcions del cervell depenen dels dos tipus cel·lulars. Fa un temps es va postular que el 90% de les cèl·lules del cervell eren glia i només el 10% neurones. Potser d'aquí ve el malentès que només utilitzem el 10% del cervell. D'una banda cal dir que si així fos, la glia està constantment treballant i que, per tant, no és cert. Però d'altra banda cal remarcar que ara mateix es considera que més o menys hi ha un 50% de cada tipus cel·lular.

Mentre llegíeu aquest article potser no heu utilitzat el 100% del cervell de forma activa, però al llarg del dia segurament sí.

Marc Talló i Neus Mestre són biòlegs humans

RÀPID MODOLELL

www.cerrajeriamodolell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h
DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

nodre@nodre.com
677 17 63 93

- formació a mida
- estudis qualitatius
- consultoria d'equips
- disseny de material didàctic
- cursos per educar l'escolta i la mirada
- dinamització de processos participatius

santmedir

CALENDARI D'ACTIVITATS

Per a més informació,
consulteu la nostra web:

www.santmedir.org

11 de febrer a les 11.30h
Benedicció de caramels

Església de Sant Joan (Plaça Virreina)

18 de febrer a les 12.45h
Pregó de Sant Medir

11h Pl. Trilla - Cercavila de Cultura Popular
11h Pl. Vila de Gràcia - Tomb a cavall,
activitats infantils...

25 de febrer a les 8h
Romiatge a L'Ermida de Sant Medir
Organitza la Colla Monumental

Plaça Trilla

2 de març
SANT MEDIR

Sarrià

3 de març
SANT MEDIR

Gràcia - Sant Gervasi

4 de març a les 12h
Diada Castellera de Sant Medir

Plaça Virreina

11 de març a les 10.45h
Sant Medir a La Bordeta
Organitza Colla La Parròquia
c. Constitució
(davant la Parròquia de Sant Medir)

20 d'abril a les 19h
Concurs Literari Vila de Gràcia
*Organitzen El Centre Moral, Fundació
Festa Major de Gràcia i Federació de
Colles de Sant Medir*

Federació de Colles de Sant Medir

ARTICLES

LA MIRADA POLÍTICA

Regeneració express

► Roger Rosich

Fa tres anys un dels grans temes de fons que corrien d'anàlisi en anàlisi política, d'article d'opinió a reflexió tuitaire, de reportatge de revista a tertúlies de ràdio, era el concepte de la "regeneració política". Se'n va parlar molt amb les potents aparicions electorals de Podemos i Ciudadanos a nivell espanyol. Es parlava dels "nous partits" enfront dels "vells". Es parlava molt de la "nova política"...

Es parlava de la necessitat de regenerar la política, de donar-li aires nous. I bàsicament es parlava també de cert relleu generacional i de fer les coses d'una manera nova i més fresca. Així mateix com de la incorporació d'independents de fora de la política. Es venia a parlar molt també, clar, i en definitiva, d'una manera de comunicar política-ment diferent.

Tot això, però, ha durat en el gran debat continu dels mitjans allò que han durat les cares sense arrugues de les formacions de Pablo Iglesias i Albert Rivera: a mesura que els seus moviments s'han anat incorporant com a socis de govern dels vells partits espanyols, tot s'ha anat esvaïnt. El màxim exemple és Ciudadanos pactant tan amb els socialistes a Andalusia com amb el PP a la Comunitat de Madrid. Òbviament que ells sí van aportar part d'aquest relat de regeneració institucional i política en aquestes sumes, però la cosa ja va quedar aquí.

Procés i regeneració

A Catalunya això s'ha mogut de manera diferent. I és que l'eix motor d'aquesta regeneració té un únic nom, del qual ens afartem de parlar: "el Procés". El Procés ha estat un autèntic revulsiu en regeneració política. Mai cap Parlament s'ha regenerat de forma tan ràpida com el català en els darrers anys.

No conec un cas semblant a Alemanya, Regne Unit o Portugal. Tan sols el "Factor Macron" ha canviat tan de cop l'Assemblea Nacional francesa, però fins i tot aquesta manté molts diputats que ja tenien certa trajectòria, en el mateix partit de Macron, o a dreta i esquerra. Semblant va ser l'arribada en tromba de Syriza al parlament grec (la llei electoral del país hi va ajudar), amb Alexis Tsipras al capdavant. El mateix penso amb l'arribada de Berlusconi i els seus a Itàlia després de la crisi d'Estat de la Tangentopoli. Tot i que a dia d'avui els diputats berlusconians porten ja un reguitzell d'anys...

L'arribada de Ciudadanos i de la CUP i els relleus al PSC i a Esquerra Republicana van ser avantales d'aquesta regeneració aplicada a Catalunya. Al llarg del Procés molts noms han anat sortint de la nostra política, una llarga llista. En aquesta legislatura és quan comença on podríem dir que s'ha culminat aquest altre "procés", el de la regeneració.

Roger Torrent, nou president del Parlament, arribat al càrrec jove, als 38 anys, és un altre "síntoma" com ell mateix va dir en el seu discurs d'investidura, d'un traspàs generacional, de la regeneració exprés del Parlament català.

Roger Rosich és analista polític, 1400characters.wordpress.com

CUINA DE CONVENT

Els llegums i la cuina caputxina

► Fra Valentí Serra

Hi ha un seguit de plats en la cuina tradicional catalana on els llegums tenen un lloc molt destacat, començant per la "carn d'olla", aquella escudella del país amb els galets impregnats de tots els gustos de la carn de porc i de vedella, amb la pilota de carn picada, les verdures, les patates i naps i, sobretot, cigrons! Els frares caputxins, en llur cuina conventual, l'escudella de cigrons la solien preparar així: "posaràs a bullir els cigrons que hauràs posat en remull el dia anterior. Després greixaràs una cassola i hi posaràs abundant ceba, tallada molt fina, que quan estigui fregida li afegiràs una mica de botifarra catalana tallada a trossos i posaràs tot seguit els cigrons, sense el brou, donant-li algunes voltes perquè agafin el gust. Després tiraràs a la cassola el brou dels cigrons i que tot bulli a foc lent, assaonant-ho tot amb sal i pebre. I poc abans de servir-ho al refetor tindràs alguns ous durs, que tallaràs a llesques, i els posaràs dins l'escudella".

Al costat dels cigrons, fesols, lleties i pèsols, en la cuina pairal i conventual les faves hi tenen un lloc eminent, car amb aquest llegum hom pot preparar una gran diversitat de plats, com ara l'estofat de carn amb faves, els favons guisats amb sèpia, les faves a la catalana, el "platillo" de faves amb pèsols, alls tendres i cansalada viada, entre molts d'altres. Els frares caputxins, però, els abellia molt de menjar, especialment en els dies d'abstinència, les faves ofegades guisades a la caputxina, que cuinaven d'aquesta manera: "Un cop esgranades les faves has de posar-les dins d'una cassola amb marduix, menta, sal, oli, vi blanc, una mica de ceba tallada, una cabeça d'all i algunes fulles de llorer. I ho posaràs a coure a foc suau; no oblidis de remoure-ho de tant en tant amb una cullera de boix. Trauràs aquestes faves ofegades a les taules del refetor amb un pols de pebre negre que hi dona més gust". També en dies d'abstinència els frares servien al refetor aquest potatge, que guiaven així: "Les faves per cuinar en dia de peix han de ser molt tendres; has de pelar-les molt bé. Per guisar-les, posaràs oli d'oliva en una cassola que col·locaràs sobre les brases i, quan sigui ben calent, tira les faves a dins. Després tindràs a mà algunes lletugues, rentades i esfullades, que trossejaràs amb les mans, sense tocar-ho amb el coltell, i maldaràs que tot es vagi ofegant, faves i enciams, que ja veuràs com treuen el suc suficient que els farà de brou. Després afegiràs totes les espècies. Assaona-ho bé de sal i, si et sembla, hi tires una mica d'aigua calenta i vinagre, i que couguin fins que estiguin ben toves. A aquest potatge de faves hom acostuma d'afegir-hi una mica de marduix o bé de comí per donar-li més gust".

En els dies no penitencials els caputxins menjaven els fesols estofats, que solien cuinar així: "Es couen uns quants grapats de fesols roigs amb cansalada i cebollins, advertint que si els fesols o mongetes encara són tendres l'aigua ha d'estar bullint i, si són secs, freda. Després de cuits els fesols hi posaràs una mica de llard, un polsim de farina i, finalment, les fines herbes. Salteja bé les mongetes i, després, hi tires un got de vi i ho fas bullir encara mitja hora més i ho tindràs a punt per servir-ho al refetor amb la cansalada i els cebollins".

En temps d'hivern als frares els agradaven molt les lleties guisades amb cards que, si voleu provar de cuinar-les, ací teniu la recepta: "Posaràs a coure les lleties dins d'una olla amb aigua i sal, i netejaràs també un quants cards que, trossejats en bocins ben menuts, els couràs semblantment en aigua i sal. Després de coure les lleties i els cards, ho escorres i ho poses tot al foc amb llard, julivert picat i pebre. Cal ofegar-ho una bona estona i després ho poses en una safata. Aquest plat s'ha de servir molt calent, que és per a àpats conventuals de dies freds". A l'article vinent, us vull parlar, si a Déu plau, del paper dels pèsols i dels calamars a la cuina de casa nostra.

Fra Valentí Serra de Manresa és arxiver dels caputxins

SOBRE FISIOTERÀPIA

Tinc mal d'esquena: Em convé fer exercici?

► Jordi Bertran

El mal d'esquena (mal dit mal de ronyons) és molt freqüent. En les fases inicials ens obliga a guardar repòs i fer tractament amb antiinflamatoris i relaxants musculars, però passada aquesta primera etapa, què haig de fer?

Un cop s'ha arribat al diagnòstic (ja sabem per què ens fa mal l'esquena) i si el motiu no és inflamatori (per exemple per infeccions) o per l'existència de tumoracions, un cop ha començat a millorar el dolor, hem d'anar recuperant el màxim de mobilitat i de força sense recaure en el dolor.

Això tan senzill de dir és francament difícil d'aconseguir: si comencem massa d'hora a fer exercici o segons quin exercici realitzem podem recaure; i si estem massa temps en repòs ens atrofiarem. Per això és imprescindible comptar amb l'assessorament i tractament d'un fisioterapeuta.

El fisioterapeuta tractarà el mal d'esquena segons la fase del procés on es trobi: inicialment haurà de tractar la contractura i el dolor. Progressivament s'hauran d'anar introduint exercicis per normalitzar la mobilitat i el to muscular, sense oblidar la reeducació de la propioceptivitat (que, per simplificar, podríem dir que, en aquest cas, és la capacitat de coordinar i regular la musculatura de l'esquena per tal que el moviment sigui l'adequat a la postura, equilibri i requeriments de l'activitat que realitzem a cada moment).

La fisioteràpia convencional disposa de diferents mitjans per tractar tant la fase de dolor com la fase de potenciació i reeducació. Així es pot aplicar el radar o microones, l'ultrasò, els corrents analgèsiques, el massatge, entre d'altres. En un segon temps, iniciarem diferents pautes d'exercicis.

Actualment, l'arsenal terapèutic del fisioterapeuta s'ha enriquit considerablement. D'aquesta manera els tractaments del dolor lumbar es poden escurçar, millorant els seus resultats. Algunes d'aquestes tècniques noves són:

En les fases inicials podem utilitzar la TECARTERÀPIA (l'aparell més conegut és l'INDIBA) o el PHYSIUM MULTITHERAPY. Mitjançant l'INDIBA apliquem energia localitzada a l'àrea afectada, provocant un efecte de regeneració cel·lular que reactiva el metabolisme, afavorint i accelerant la recuperació natural de l'organisme. El cas del Physium és diferent, ja que actua generant una pressió negativa (efecte de succió) que actua sobre els teixits en profunditat, fent que es recuperi el to muscular normal i la mobilitat. Tant en un cas com en l'altre els resultats són percebuts amb molta rapidesa.

En una segona fase, per tal de muscular hem de treballar segons l'estat en què es troba el pacient (edat, dolor, grau d'atròfia muscular). Això ens ho permet TERGUMED, que és un sistema de musculació en base a un programa informàtic que fa una valoració inicial, dissenya un programa personalitzat de treball i, a més, permet observar com el pacient va guanyant força muscular.

Per completar el tractament es fa imprescindible la reeducació de la propioceptivitat. Un aparell difícilment substituïble per assolir una ràpida i excel·lent recuperació d'aquesta coordinació i equilibri del funcionament de l'esquena és l'IMOORE. Aquest aparell és una plataforma inestable dotada d'un software que ens permet treballar amb esportistes o pacients d'edat avançada, sense problemes.

No ho dubti, consulti a un fisioterapeuta. No saltres posem al seu abast tots els nostres coneixements, i a FISIOTERÀPIA BCN, totes les noves tecnologies.

Jordi Bertran
és fisioterapeuta,
fisiobcn.eu

#momentsecolapiabalmes

Us convidem a fer una visita personalitzada i a participar al TASTA l'ESCOLA.

Coneix i visita el **nou** Infantil d'Escola Pia Balmes

#Aula d'Infantil, 1r dia d'Escola

P3 27 GENER · 3 MARÇ

93 217 86 12 balmes.escolapia.cat

ESCOLA PIA DE CATALUNYA

Balaguer - BCN Balmes - BCN Calassanci - BCN Nostra Senyora - BCN Sant Antoni - BCN Sarrià - Caldes de Montbui
Calella - Granollers - Igualada - Mataró - Moià - Olot - Sabadell - Salt - Sitges - Tàrraga - Terrassa - Vilanova i la Geltrú

ARTICLES

MOSSOS D'ESQUADRA

Mobile World Congress 2018

► Xavier Boned

Del 26 de febrer a l'1 de març, un cop més, se celebra a Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat el **Mobile World Congress** (MWC). Seguint el Pla

Director de Seguretat, el Cos de Mossos d'Esquadra, juntament amb la Guàrdia Urbana de Barcelona, la Guàrdia Urbana de l'Hospitalet de Llobregat, Protecció Civil, els organitzadors del MWC, els responsables de Fira de Barcelona i Turisme de Barcelona, s'encarreguen de vetllar per la seguretat dels congressistes i el bon desenvolupament d'aquest important esdeveniment. L'objectiu final del Pla és assolir una mobilitat ordenada i segura per a tots els participants.

Tot i que el congrés en sí té una durada de quatre dies, la presència de participants d'arreu del món a la ciutat de Barcelona i rodalies s'allarga durant uns deu dies. Durant aquest espai de temps, hi haurà una presència a la ciutat d'unes 108.000 persones, la majoria dels quals professionals de les firmes pioneres del sector de les comunicacions mòbils. A l'interior de la Fira hi haurà uns 2.000 expositors. Això fa que aquest certament sigui un referent mundial en aquest àmbit. Per garantir la seguretat dels professionals i els visitants, a l'interior del recinte hi haurà una Sala de Gestió Operativa, es restringirà l'espai aeri i s'augmentarà el rigor en el control d'identitat de tots els assistents. En el conjunt del dispositiu participen cada any uns 2.500 agents de policia.

Com en edicions anteriors, des de Mossos d'Esquadra, l'objectiu és difondre la cultura de la prevenció i augmentar les mesures d'autoprotecció per part de la ciutadania i les organitzacions. S'ha dissenyat una campanya de prevenció personalitzada per al **Mobile World Congress** amb l'objectiu que tant organitzadors com participants (congressistes i empreses) coneguin millor la Policia de la Generalitat i s'aprofundeixi en el coneixement de les mesures bàsiques de seguretat que han de tenir presents en els actes i activitats que s'organitzen amb motiu de l'esdeveniment. Les diferents accions de la campanya tenen una estratègia de missatge comuna, basada en la transmissió de missatges positius i de servei que permetin augmentar l'autoprotecció dels assistents.

La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra potencia els consells de seguretat adreçats als congressistes, amb l'objectiu de prevenir els fets delictius, mitjançant material com panells informatius, cartells i díptics en diversos idiomes. Aquest material se'ls proporciona des del moment de la seva arribada a Barcelona i durant tot el seu recorregut fins al congrés. És a dir, aquest material amb mesures bàsiques de seguretat se'ls hi ha fet arribar a l'aeroport, als hotels i als transports públics. També es fa difusió d'aquests consells a les xarxes socials.

Confiam que enguany aquest congrés tornarà a ser un nou èxit per a les ciutats de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, així com per a tots els serveis i entitats que hi participem d'una o altra forma.

BARCELONA 26 FEB-1 MAR 2018

L'ART D'OBSERVAR

El valor del no saber per acostar-nos a la vida

► Pau Farràs Ribas

Fa uns dies vaig llegir al llibre *Res no s'oposa a la nit*, de l'escriptora Delphine de Vigan, un fragment que em va recordar una situació viscuda, ja fa uns quants anys, en què

uns companys i jo utilitzàvem la pràctica de l'observació directa com a recurs per fer recerca.

En el fragment, Delphine ens parla de les dificultats que va tenir per escriure sobre la mort d'un oncle seu, Antonin, germà de Lucile, la seva mare, donat que les versions que li van arribar del fet van ser moltes i totes molt diferents. En una, l'àvia de l'escriptora era a la cuina mentre Antonin queia al pou. En una altra, tant l'àvia com l'avi eren de vacances el dia de l'accident. En una altra, els avis eren a casa, però no van arribar a temps a salvar el fill. En una altra, encara, l'àvia, embarassada, es va llançar al pou per salvar el fill. Segons uns, van caure dues criatures; segons uns altres, només l'Antonin. Davant d'aquesta multiplicitat de mirades, Delphine es pregunta amb honestedat. "Què m'havia pensat? Que podria explicar la infantesa de la Lucile a través d'una narració objectiva, omniscient i omnipotent? Que en tindria prou amb pouar en el material que m'havien confiat i fer-ne la meua selecció, com si triés i remenés? Però, amb quin dret? / Segurament havia esperat que, d'aquella estranya matèria se'n desprendria una veritat. Però la veritat no existeix. (...) Què cercava, en el fons, sinó atansar-me al dolor de la meua mare, explorar-ne els contorns, els racons secrets, l'ombra projectada?" (pp 40 i 41, Edicions 62, 2012).

La situació viscuda tot fent recerca

Ens havíem proposat d'indagar sobre com s'inicien les relacions grupals entre infants en una estona de joc a l'escola. Vam decidir que les observacions les fariem dues persones simultàniament. Una de les vivències inesperades que vam compartir va ser la de l'evidència de la mirada subjectiva. ¿Com era possible que dues persones, amb referents propers, que observàvem el mateix, coincidint en lloc i temps, tinguéssim percepcions divergents o ens fixéssim en escenes ben diferents? Sovint, si a totes dues ens cridava l'atenció una mateixa escena, en reteníem detalls no coincidents. Recordo una ocasió en què una havia percebut una mirada de sorpresa i de distanciament en un grup d'infants; l'altra, en canvi, una expressió de calidesa. Aquest fet, tant simple, ens va facilitar d'adonar-nos de la inevitabilitat de la mirada pròpia en cada situació viscuda i, com a conseqüència, de la importància d'interessar-nos per mirades diferents. Probablement, mantenir-nos en el dubte i en una actitud indagadora, com fa Delphine de Vigan, ens permet acostar-nos millor a les vivències dels altres i viure les pròpies amb més matisos.

El valor del dubte i del no saber

Wisława Szymborska, en rebre el Premi Nobel de Literatura el 1996, va deixar molt clar el valor del dubte. Parlant dels poetes, en el discurs d'acceptació del premi, va dir: "Malgrat les dificultats i fracassos, la seva curiositat no es refreda. De cada dubte resolt surt volant un eixam de noves preguntes. La inspiració, sigui el que sigui, neix d'un constant "no ho sé". (...) Als més diversos botxins, dictadors, fanàtics, demagogs, que lluiten pel poder amb l'ajuda d'escasses consignes, però repetides a crits, també els agrada la seva feina i també la fan amb gelós enginy. És clar que sí, però ells "saben". Saben, i amb el que saben un cop en tenen prou per sempre. No s'interessen per res més, perquè això podria debilitar la força dels seus arguments. I qualsevol saber que no provoca noves preguntes es converteix molt aviat en quelcom mort, perd la temperatura que proporciona la vida. (...) Per això tinc en tan alta estima aquestes petites paraules: "no ho sé". Petites però amb ales potents. (...) El poeta, si és un poeta de veritat, ha de repetir sense parar "no ho sé".

Pau Farràs Ribas, www.nodre.com

ARQUITECTURA A SANT GERVASI

Vil·la Urània, una antiga casa observatori

► Jaume de Oleza

Vil·la Urània és una petita casa situada al Carrer Saragossa a prop de la plaça Molina, al mateix barri del Farró. Aquesta casa va ser un llegat a l'Ajuntament de Barcelona del cèlebre astrònom català Josep Comas i Solà (1868-1937). Un reconegut astrònom que va viure i va treballar en aquesta petita casa, en la qual va instal·lar un telescopi al terrat que li va permetre ser un dels grans precursors de l'astronomia actual. Des d'aquesta casa, en un barri en el qual durant el segle XIX algunes famílies de la burgesia catalana van construir les seves torres, Josep Comas va descobrir multitud d'asteroides, estrelles i cometes, batejant als seus descobriments amb noms com Barcelona, Hispània etc.

Un astrònom molt conegut de l'època, amb una gran inquietud en la divulgació científica, escrivia en una columna setmanal a *La Vanguardia*, sent el primer director de l'Observatori Fabra. Aquest afany divulgatiu per l'astronomia el va portar a donar la casa (Vil·la Urània) a l'ajuntament com un observatori popular i així poder utilitzar-se com un centre educatiu o cultural. Un ús cultural i pedagògic que ha vist la llum després de molts anys de reivindicacions veïnals, mobilitzacions de la mateixa família i una sèrie de vaivens de l'ajuntament, que han evitat el seu enderroc.

Un equipament nou pe al barri

Actualment la casa forma un conjunt amb un nou edifici d'equipaments situat i enganxat a la mitgera de la finca del costat. Un projecte redactat per l'equip d'arquitectes SUMO juntament amb Yolanda Olmo, guanyadors del concurs que va convocar l'ajuntament. Un edifici de dimensions considerables que actua com a teló de fons de la petita casa. A la remodelació de la casa s'han conservat únicament les façanes i l'escala d'accés, atès que el seu interior estava en molt mal estat. S'ha enderrocat el pis superior construït cap a 1970 recuperant d'aquesta manera la volumetria originària de la casa, i al mateix temps, permetent utilitzar el seu terrat com a nexa d'unió amb el nou edifici. Sembla ser que la casa la va projectar l'arquitecte Magí Rius i Mulet al segle XIX, autor també de la casa de la Misericòrdia. La casa està envoltada d'un petit jardí amb poca vegetació.

Una construcció amb escàs interès arquitectònic però amb un gran valor sentimental, en memòria i record de qui va ser un gran científic que va contribuir d'una manera substancial a l'astronomia internacional.

Jaume de Oleza. www.controller.cat

COL·LEGI PRIVAT-CONCERTAT

Formació integral trilingüe desde el primer día

Entrevistes personalitzades tot l'any

Educant en el present per afrontar el futur

Ensenyament vivencial, actiu,
motivador i global dels 4 mesos fins
els 18 anys envoltats de zones verdes
i espais amplis i lluminosos.

Cuina pròpia. Piscina al centre.
Laboratoris. Aules equipades
tecnològicament. Sala d'actes...

Per a més informació

Telf. 932 126 754 · sil@colegiosil.com

L'escola

Classes de robòtica

El nostre hort

La piscina

Escola Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia
(edifici Tibidabo)

Dissabte 17 de febrer i
dissabte 3 de març a partir de les 10h

POLÍTICA DE BARRI

Sobre la unió dels tramvies

Carme Rocamora (@CarmeCRS)

El mes passat hi va haver una mobilització per exigir la unió dels tramvies per la Diagonal. Aquesta unió connectaria de manera sostenible i ràpida el Baix Llobregat amb el Besòs, projecte que afectaria també al barri, ja que una part de l'Avinguda Diagonal per on passaria el vehicle és Sant Gervasi.

Aquesta proposta, que suposa grans inversions econòmiques i que inicialment comptava amb el compromís de Barcelona en Comú, ha quedat fora dels pressupostos després que els comuns la retiressin a canvi que el Grup Municipal Demòcrata, contrari a la mesura, s'abstingués a la votació del pressupost per facilitar la seva aprovació (que finalment no s'ha produït). Preguntem als consellers si estan a favor o no d'aquest projecte.

Jordi Martí, regidor president

Apostem pel transport públic sostenible, com avala l'aprovació del Pla de Mobilitat Urbana el 2013. I valorem el tramvia com un mitjà eficaç, però sempre que s'implanti en zones suburbanes, no pel centre. Apostem per la connectivitat de la Diagonal a través de la línia d'autobús elèctric D-30, que el govern Colau no ha volgut impulsar per prioritzar el tramvia. No té cap sentit, però, invertir més de 200 milions d'euros en un mode de transport com el tramvia per la Diagonal quan el bus és 20 vegades més barat i a més és gestionat per un operador públic (TMB) i no per un privat com seria el del tramvia. El tramvia per la Diagonal generaria un efecte barrera que col·lapsaria la mateixa Diagonal i l'Eixample i és un mitjà de transport rigid que afectaria negativament la implantació de la Nova Xarxa de Bus i la circulació pels carrers adjacents, amb l'increment dels nivells de contaminació.

Óscar Ramírez

Considerem que la connexió entre les dues xarxes de tramvia s'ha de deixar en via morta, apostant per una bona xarxa d'autobusos elèctrics i d'alta capacitat, recuperant la línia D30 per la Diagonal i prioritzant la finalització de la Línia 9 de metro. L'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau, vol la connexió del tramvia per la Diagonal malgrat l'elevat cost de més de 175 milions d'euros que això suposa, malgrat la falta de consens amb la resta de partits de l'oposició i en contra del resultat de la consulta ciutadana que es va celebrar el 2010, en la qual el 80% va rebutjar el projecte de connexió del tramvia per la Diagonal. Per això rebutgem que el consistori barceloní destini tants milions d'euros per connectar una infraestructura que no és de la seva competència i que va en detriment d'altres inversions per a Barcelona, ja que aquesta és una decisió que és competència de l'Autoritat del Transport Metropolità i que suposaria un caos en la mobilitat que afectaria molt negativament a Sarrià-Sant Gervasi.

Mercè Escofet

La primera qüestió a analitzar és si la connexió del tramvia per la Diagonal millorarà la circulació de Barcelona o, per contra, generarà més embussos. Els estudis existents determinen que la connexió dels tramvies portarà nous passatgers al tramvia, però també identifiquen que la major part d'aquests nous viatgers provenen de les línies d'autobús que se suprimiran i que el nombre de vehicles que deixaran de circular pel centre de la ciutat és percentualment reduït. Així que existeix el dubte raonable... Existeixen moltes inversions pendents, com acabar la **Línia 9 de metro, ampliar les rondes, etc.** La pregunta és quines inversions s'han d'executar en primer lloc i si el tramvia ha de ser la primera inversió a afrontar. En els pròxims dies des del Grup Municipal Cs, com la resta de partits, hem de donar les nostres conclusions en la comissió oficial de l'estudi del tramvia. Durant la durada de la mateixa ens hem reunit amb totes les entitats interessades, amb l'objectiu de dissenyar la millor solució possible.

Guillem Casals

Entenem que ara, en plenes comissions no-permanents d'estudi de la connectivitat del tramvia per la Diagonal, segurament és el millor moment per treballar i centrar-se en valorar les diferents opcions en lloc de fer grans pronunciaments. És evident, sense anar més lluny, que tenint la L9 potes enlaire i la seva aplicació, cal que pensem la mobilitat a la ciutat en un sentit ampli. Com hem repetit en diferents ocasions, i entenent la necessitat de reduir la quantitat de cotxes que circulen diàriament per Barcelona, estem a favor del tramvia. Però també entenem que el debat polític és rellevant i per això esperem un major diàleg per part del govern municipal en aquest sentit. Seria interessant que es plantegin calendaris o com es resolen incògnites com la de la gestió —a dia d'avui en mans privades—, i una visió global del model de mobilitat que volem a la ciutat, sabent què passa amb la L9-L10, el Tram, la xarxa de bus i molt més.

Joan Manel del Llano

El Govern municipal pretén enllaçar al més aviat possible les xarxes de tramvia per la Diagonal perquè, connectant 9 municipis i els principals campus universitaris i enllaçant amb línies de metro i FGC, es resoldran les necessitats de mobilitat de milers de persones. La connexió consta des del 2001 al Pla Director d'Infraestructures de la Generalitat, és tècnicament la millor opció, permetria estalviar 64 M€ al finançament del transport públic fins al final de la concessió actual del tramvia i obre la porta a un model d'operació pública. Permetria també redistribuir els busos que avui circulen per la Diagonal pels barris de la ciutat que en tenen més demanda. Finalment, tots els municipis per on circula el tramvia l'han demanat en mocions municipals, perquè és el mitjà de transport més ben valorat per la seva accessibilitat i rapidesa, millora la qualitat de l'aire i és catalitzador de l'activitat comercial perquè té la capacitat d'atreure més gent caminant pels carrers.

Fotografia: Carme Rocamora

TÈCNICS DEL BARRI

David Gómez i Frutos

► Carme Rocamora (@CarmeCRS)

En plena vil·la de Sarrià, amagadeta al carrer Canet 24, trobem l'Oficina d'Habitatge de Sarrià-Sant Gervasi. Molt petita, queda estreta per veïns que fan cua per ser atesos. Em quedo dempeus: no queden cadires. Una dona assessora de cara al públic a una parella que està demanant, amb veu baixa i amb por de ser escoltats, com inscriure's al sorteig de pisos de protecció oficial. Una porta separa la sala d'un petit despatx on

em reuneixo amb David Gómez, cap de l'Oficina. Em fa una profunda radiografia del barri. El coneix bé.

Com vas arribar a treballar al districte?

Vaig començar a treballar en la temàtica d'habitatge l'any 2000 a Ciutat Vella. Després vaig passar a les Corts i ara fa vuit anys que sóc a Sarrià-Sant Gervasi.

Quines són les problemàtiques que més tracteu al barri?

Indubtablement l'augment del preu del lloguer. La gran inflació i l'augment del preu estan produint un èxode de persones que abans vivien aquí, que pagaven el lloguer però ara amb la finalització del contracte no poden assumir la pujada de preus. Han de marxar a altres barris o fins i tot a altres ciutats.

Quina és la vostra gestió vers aquest problema?

Intentem obrir una mediació amb la nostra advocada quan és un tema on hi ha un petit deute d'un mes de lloguer o similars, per tal que el propietari accedeixi a donar un temps perquè la persona el pugui pagar.

Per exemple, hem fet 685 atencions legals referents a l'habitatge aquest any passat, algunes positives i altres negatives, però hem pogut resoldre moltes manques de pagament.

Hi ha hagut molts desnonaments aquest any al districte?

Molts. Al voltant d'uns vuitanta i pico. D'aquests, només hem pogut donar uns 20 pisos d'emergència social. El que passa és que aquí els desnonaments no transcendeixen tant com en altres barris, perquè la gent vol discreció. Aquí encara es fa allò de marxar de nit per tal que ningú no els vegi.

Ve molta gent jove per demanar pisos de protecció oficial?

No, és una llegenda urbana. No tenim massa joves que demanin habitatges.

I la gent gran?

El problema és que no hi ha promocions públiques destinades a cap sector: ni al jove, ni al gran, ni a cap, així que les assignacions van sortint a comptagotes. I sí, hi ha molta gent gran sense recursos al barri, molta més que gent jove.

Per què hi ha tan poca oferta de pisos?

No hi ha espai. Sarrià-Sant Gervasi va ser un poble al costat de la muntanya i el seu terreny està esgotat. Què fem? Enderroquem un edifici privat per fer-ne un de públic? Cal voluntat per part dels polítics perquè hi hagi més habitatge públic i si no n'hi ha, és perquè es té un estigma vers el barri i les polítiques que es fan no pensen en fer habitatges públics a barris que consideren cars.

Hi ha programes específics d'habitatge al districte?

No, els programes que arriben aquí són els que es fan a escala de ciutat. Sí que hi ha barris que tenen projectes específics però aquí a dalt no arriben.

Algun consell pels veïns?

La prevenció en habitatge es pot fer. Si no puc pagar, puc anar a un lloc per veure si em poden ajudar. La prevenció és vital i fonamental i conèixer els drets i deures és essencial. Aquí tenim advocats dels que els veïns poden disposar. Tenen dret a tenir-ne un, per exemple, davant un desnonament.

Podreu llegir la versió ampliada al lloc web

www.lasallebonanova.cat

La Salle Bonanova

Nou projecte pedagògic per un ensenyament competencial, vivencial i més proper a la realitat de l'alumne.

Nous
ESPAIS
creatius
d'aprenentatges
competencials

JORNADA DE PORTES OBERTES 2018

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA

17 de febrer i 3 de març

Sessions informatives

A les 10:00 i a les 11:30 h.

ESO I BATXILLERAT

27 de gener i 24 de febrer

Sessions informatives

Batxillerat a les 9:30 h. i ESO a les 11:30 h.

MÉS INFORMACIÓ A:
WWW.LASALLEBONANOVA.CAT
ADREÇA:
PASSEIG DE LA BONANOVA, 8
08022 BARCELONA

93 254 09 68
TELÈFON D'INSCRIPCIÓ PER A
LES SESSIONS INFORMATIVES

La Salle
Bonanova

TREBALLANAT A SANT GERVASI

Les caramboles de Gabriel Carral al Billar Ars

Com col·locar el cos, com agafar el tac, com ajupir-se, com llimar i com colpejar...

Fotografies: Javier Sardá; textos: J. Sardá i J. Mestre

Gabriel Carral Moreno, nascut el 1970, coneixia el sector de la restauració per haver-hi treballat en un bar de copes i per la seva família; el seu pare va tenir un restaurant al Poble Nou. Amb 18 anys era aficionat i jugava al billar i va competir en l'àmbit nacional i internacional. Gabriel es va sorprendre de la gran afició al billar que hi havia a Anglaterra, gairebé tant com al futbol, i per la quantitat de salons especialitzats.

Quan va decidir orientar el seu futur al món del billar, va dedicar un temps a buscar locals per Barcelona amb dimensions necessàries, en un barri adequat, on fusionar la seva afició del billar amb la seva experiència en el sector de la restauració. Recordava la discoteca Ars, al carrer Atenes, 27 on hi havia anat com a client.

Inicialment l'Ars era el teatre de l'Ateneu de Sant Gervasi. Posteriorment es va reconvertir en cinema i després en discoteca d'èxit, per reinventar-se en el seu club de billars des de l'any 1994, mantenint el mític nom d'Ars. La discoteca va ser clausurada el 1992 i va estar tres anys tancada. Després d'una negociació amb l'Ateneu, que va quallar en un acord que ja dura 23 anys, l'any 1995 Gabriel va obrir el club de billars, mantenint el mític nom d'Ars.

Els veïns de l'entorn, en l'encreuament del carrer Atenes amb la Ronda General Mitre, segur que van agrair el canvi d'activitat, passant de la bullicia discotequera a la tranquil·litat d'un club esportiu, discret, amb socis que tenen una afició comuna i no s'acumulen en la porta per entrar o prendre copes a la porta del local. És un treball de cara al públic en general, amb afeccionats de totes les edats, des d'adolescents fins a sèniors que es distribueixen en diferents horaris i dies de forma natural. Els més afeccionats es fan socis, per beneficiar-se d'un 50% de descompte del preu de qualsevol de les 11 taules, 9 de billar americà i 3 de caramboles.

Un saló de billar de qualitat

El hobby es va convertir en treball. Gabriel ha deixat de jugar el temps que li agradaria, però se sent privilegiat per fer una feina que li agrada i coneix. Comparteix la seva experiència a les classes particulars, on ensenyava com col·locar el cos, com agafar el tac, com ajupir-se, com llimar i com colpejar, tot això amb una sola fi: aconseguir la jugada perfecta. També manté un calendari actiu de tornejos des dels de curta durada, d'un dia, fins a lligues de tres mesos amb play off i finals, que mantenen la il·lusió i la competitivitat dels esportistes.

Fotografies: Javier Sardá - www.fotosarda.com

A dalt, Gabriel Carral amb el pal i les boles de billar.

A sota, a l'esquerra, vista general del Billars Ars, i a la dreta, l'antic Cinema Ars.

Gabriel ha viscut al barri un parell d'anys quan va obrir el local i altres set anys al carrer Ciutat de Balaguer, fins que finalment va decidir viure fora de la ciutat. Però cada dia, a les 8 hores de la tarda, entra a Sant Gervasi per anar al saló de billars, on és fins a les 3 de la matinada. El seu treball no es limita a tenir a punt els billars (americans i espanyols - Còrdova i un Rufles). El treball inclou el manteniment i neteja dels tapets amb aspiradora i el poliment de les boles, de forma periòdica, a més de classes particulars o en grups, de fins a quatre persones, per millorar la tècnica. Quan hi ha partides que s'allarguen, la beguda i el menjar són un complement i un altre treball afegit.

Els afeccionats avançats i molts socis tenen dos o tres tacs, en funció de l'especialitat que es juga. Els porten de casa, com ocorre en qualsevol esport. Els tacs de fusta són com qualsevol instrument de material orgànic: requereix una cura que es recompensa amb la resposta precisa del contacte manual. Per descomptat, hi ha fabricants que

els treballen amb fustes seleccionades i que estan tornejats per mans experimentades que els fan especials. Hi ha tacs de fibra, tecnològics, però obliga a l'ús de guants, cosa que fa perdre el tacte directe amb l'eina. En el local es troben tacs de fusta que, sense ser de competició, són més que adequats per iniciar-se en el joc.

Durant 5 anys, va ser organitzador d'una lliga dins de la federació nord-americana i va participar en competicions de Las Vegas. Es van desplaçar fins a vint jugadors, els millors de la lliga regional catalana. Les circumstàncies familiars i el temps que requereix organitzar les coses correctament van fer que delegués l'organització en la federació catalana i ara participa com un local més.

Tota la logística, treball i horaris continuats serien impossibles de complir sense la presència d'Adrian que treballa amb ell des de fa set anys, de qui aprecia el seu do per tractar la gent. Fa un any es va sumar a l'equip l'Hector, aficionat i veí del barri, que viu molt a prop del saló.●

ANTIGÜEDADES
SAN FRANCISCO

932 936 278
607 268 428

COMPREM ANTIGUITATS

ESCULTURA - PINTURA - COBERTERIES - JOCS DE CAFÉ - ART RELIGIÓS - ETC.

FEM VALORACIONS PER HERÈNCIES I
BUIDAR PISOS
PASSEM A DOMICILI

SERIETAT I PROFESSIONALITAT

Bebès a l'aigua!
MÈTODE LENOARMÍ
Jugar, flotar, nedar
www.lenoarmi.com

Piscina climatitzada i amb llum natural

Lenoarmi
Una escola per a tots els famílies

ESCOLA L'HORIZZÓ
50 ANIVERSARI
1968-2018

Gaudeix de créixer junts a l'aigua.

El mètode Lenoarmi és pioner de l'activitat aquàtica per a nadons.
Gaudeix de l'autèntica experiència amb el teu bebè.

Alegria Evolució Comunicació Nens feliços Vincle
Seguretat Nens capaços Progrés Respecte
Diversió Nens forts Naturalitat

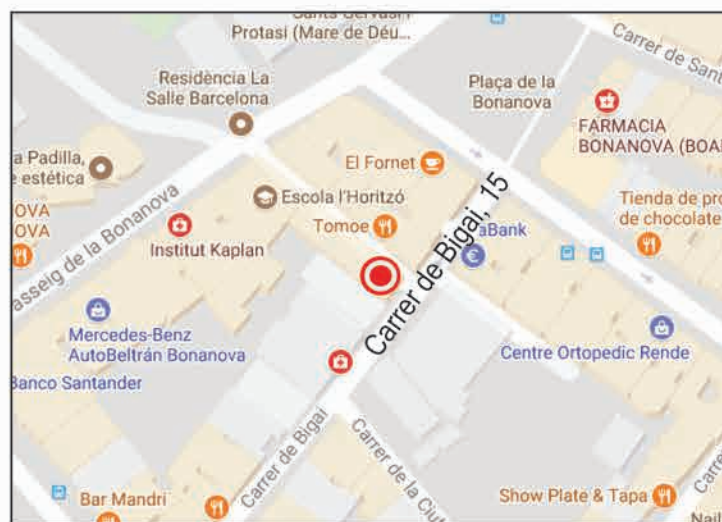
50
anys

Passeig de la Bonanova, 7,
08022 - Barcelona.

L'entrada a la piscina es realitza pel Carrer de Bigai, 15.

Contacte: Sra. Maria Blanco
afterschool@escola-horitzo.cat
934 177 657

REPORTATGE: BARRAQUISME

Barraquisme a la Bonanova

Un solar abandonat fa palesos greus problemes urbanístics, socials i sanitaris.

► Juanjo Compairé, Carme Rocamora

A tocar de la plaça Bonanova, entre els carrers de Sant Joan de La Salle i Lluçanès, des de fa més de 12 anys hi ha un solar abandonat, situat entre l'església parroquial i la finca dels Güell, al rovell de l'ou del barri.

En aquest solar hom pot veure (ara voltat de tanques metàl·liques i altres de publicitàries) una **casa blanca** en ruïnes, on anteriorment hi havia hagut un parvulari i més endavant una hamburgueseria; un **bloc de color fosc**, on anteriorment hi havia hagut oficines; i finalment un **espai obert**, on hi havia hagut una casa de pagès, ara desapareguda.

Al llarg d'aquests anys d'abandonament, la casa blanca ha estat "okupada" i buidada de tot allò que pogués ser objecte de venda. Actualment no hi viu ningú, perquè amenaça ruïna. Pel que fa a l'edifici de color fosc està des de fa almenys 5 anys "okupat" per un grup de persones. Disposen de corrent elèctric, però no d'aigua, amb els consegüents problemes sanitaris (l'aigua la van a buscar a les fonts del barri). El jardí ha contactat amb ells, però, molt amablement, han decidit col·lectivament no fer cap declaració a la nostra revista.

Pel que fa a l'espai obert, des de la primavera del 2017 s'hi ha instal·lat un grup de persones (d'entre 5 a 12, d'acord amb els veïns de les finques del costat), de diferents generacions (almenys un parell de persones grans, una dona embarassada, diverses persones adultes i una criatura). Han aixecat tres barraques, fetes de material de rebuig. La resta del solar està ocupat per ferralla, electrodomèstics i altres objectes. Cap al tard hi ha més moviment i passa una furgoneta a recollir trastos, cosa que fa pensar que potser es fa servir com a magatzem d'una xarxa de comercialització d'aquests materials.

Aquestes persones no disposen tampoc d'aigua corrent. Els veïns els han vist defecar a l'aire lliure, però actualment han instal·lat una mena de latrina coberta, sense desguàs i, per tant, sense condicions de salubritat. El jardí ha intentat diversos cops entrar en contacte amb ells, sense èxit, a més de les dificultats de llenguatge (diuen que no parlen ni castellà ni català).

En el seu conjunt, doncs, el solar presenta problemes de tota mena, però la proliferació de rates pels voltants ha alarmat els veïns.

L'origen de la situació: la fallida d'una operació urbanística

L'any 2005, aquest solar de gairebé 880m² estava qualificat com a **zona verda** en el Pla General Metropolità. El desembre d'aquell any, La Van-

guardia (15-12-2005) informava que l'Ajuntament comprava la fàbrica Fabra i Coats de Sant Andreu i oferiria a la propietària, "Renta Corporación", una permuta en forma de terrenys; un d'aquests terrenys era el solar de Bonanova. El solar seria requalificat parcialment com a sòl edificable. Una mena d'especulació legalitzada. Dels 880 m² la inversora volia edificar primer 445 m², convertits finalment en 235 m². La resta quedaria com a zona verda (reduïda a 512 m²) i ampliació de voreres.

L'Associació de Veïns Sant Gervasi de Cassoles ja llavors denunciava l'operació. Es queixaven de no haver-ne estat informats. En un comunicat del començament del 2006, afirmaven: "No es pot permetre en benefici final d'interessos particulars que es canviïn els usos i qualificacions urbanístiques que s'han constituït seguint la legalitat".

Es va arribar a fer un projecte d'un bloc de pisos de luxe en la punta del solar que mira a la plaça Bonanova. Però el projecte no es va arribar a posar en marxa, possiblement per la crisi econòmica, i el solar va quedar abandonat. Finalment la SAREB, el "banc dolent" s'ha fet càrrec d'un 45% dels terrenys.

I així arribem fins avui, quan ens arriben notícies —encara per confirmar— que finalment es revifa el projecte de la punta del solar (aquella part edificable) que, segons sembla, acaba de ser venuda.

Què hi diuen els veïns?

El jardí s'ha posat en contacte amb les comunitats de propietaris dels edificis del voltant. Ells ja l'any 2006 van tenir una entrevista amb Renta Corporación, sense èxit.

Aquests anys, diuen, han conviscut amb els okupes del bloc de color fosc (Sant Joan de La Salle, 6) sense gaires problemes. De fet, hem vist a la tanca un missatge seu, en català, oferint ajut als veïns que ho necessitin. Al costat, un altre en castellà, avisa dels drets legals dels okupants.

Per contra, la presència des de fa mesos de l'altre grup de barraquistes ha desfermat totes les alarmes. El setembre de l'any passat els propietaris es van reunir amb un grup de tècnics del districte. Fa uns dies van rebre un escrit afirmant que "la Guàrdia urbana està assabentada" i que s'han posat en contacte amb "els serveis tècnics i jurídics del districte, així com els serveis socials".

Unànimement els veïns acusen d'inacció l'administració municipal i comparen la seva lentitud amb altres actuacions més expeditives.

A sobre, vista de les barraques. A baix, plànol de l'indret, amb les qualificacions urbanístiques. El bloc ocupat de color fosc i, a la seva dreta, la casa blanca, actualment abandonada. Finalment, amuntegament de ferralla a l'espai obert.

Pensen que, atesa la gravetat de la situació social (hi ha menors implicats) i sanitària dels barraquistes, caldria una acció immediata. No descarten accions de tota mena per aconseguir-ho. Cal —diuen— que es deixi lliure el solar i s'ofereixin solucions socials per a la gent que actualment hi viu.

Què hi diuen els grups polítics del districte?

El jardí ha preguntat a tots els partits polítics sobre aquest problema. Només el govern de **Barcelona en Comú** i el **Partit Popular** del districte s'hi han posicionat. Concretament, el Partit Popular ha estat qui des de l'oposició ha tractat el tema en diverses ocasions al llarg dels anys, tant pel que fa el bloc okupat com dels assentaments irregulars. Un dels consellers del Partit Popular, **Boris Valls**, critica que els diversos governs que han passat per l'Ajuntament no hagin tingut suficient voluntat política: "El que es viu avui en aquesta zona és fruit de l'immobilisme polític més decadent", afirma.

El govern actual no s'ha posicionat sobre el cas dels pisos okupats però sí sobre les barraques, des que se'n van assabentar el setembre de l'any passat. Segons el regidor **Jaume Asens**, des d'aquell moment es van posar en marxa els serveis socials i a més es van mantenir converses amb les persones afectades tals com els veïns i la propietat. Des que Asens va assumir el càrrec el passat novembre, va donar instruccions per iniciar un procediment de desallotjament per "infrahabitatge". Tanmateix el problema continua.

Constatem, doncs, que hi ha poca acció enfocada a la gent sense llar, als okupes i al barraquisme al districte, en no ser un problema tan visible com a altres barris.

I els tècnics municipals?

El jardí també s'ha posat en contacte amb tècnics del districte que tracten aquest àmbit, exactament amb l'**Oficina d'Habitatge** així com amb **Serveis Socials**. Ambdós tècnics destaquen la complexitat per solucionar la situació, ja que, en ser llocs de propietat privada, la intervenció pública hi té molt poc marge d'actuació.

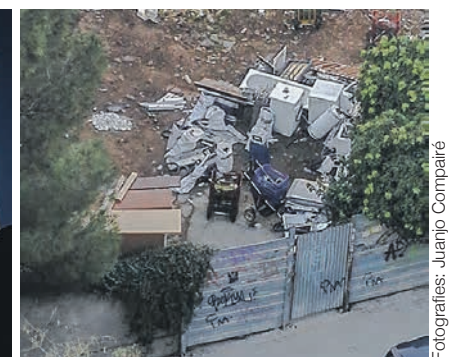
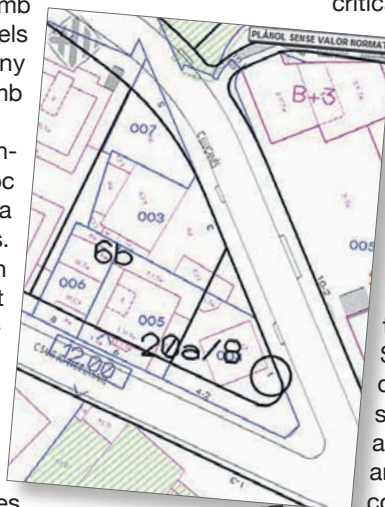
David Gómez (habitatge), explica com han intentat en diverses ocasions que la propietat del bloc okupat n'iniciï el desallotjament. Però aquesta propietat considera que ja té "prou problemes" en tenir l'edifici okupat com per dur a terme aquest procediment. En aquesta línia, Gómez explica que no poden fer més que fer pressió a aquests propietaris o bé redirigir aquestes persones a Serveis Socials.

Però això és un peix que es mossega la cua... Des de Serveis Socials, el director del centre, Pere Güell, explica exactament el mateix: que, en tractar-se d'edificis okupats no poden fer més que oferir la seva ajuda per assegurar-se que tenen les condicions de vida suficients. Però si les persones no volen aquestes ajudes no se les pot forçar a acceptar-les. És el cas del solar de Bonanova: ni els que viuen en barraques ni els del bloc okupat volen aquestes ajudes.

Sobre temàtiques de barraquisme similars en altres llocs del districte, Güell informa que hi ha barraques que porten anys amb gent assentada i que des de Serveis Socials s'han encarregat de l'escolarització dels nens i l'alimentació. També se'ls han fet propostes d'inserció laboral, de participació en cursos i d'altres formacions. Però diu que ells no poden solucionar el tema de l'habitatge: "en aquest sentit nosaltres som subsidiaris perquè qui els ha de generar habitatge és l'Oficina de l'Habitatge".

El jardí al costat dels veïns

Des d'El jardí seguirem l'evolució d'aquest conflicte, informant i donant veu a totes les parts, tot esperant que hom trobi una solució el màxim de beneficiosa per a tothom. Preguem que tothom que tingui informació al respecte ens la faci arribar. ●

Un pati a entrada de fosc

► **Maria Rosa Godes**

Quan sento el pessic de l'enyor i de la melangia, he de sortir al pati. A s'hora-baixa, com diuen a Les Illes, quan ja fa dies que han avançat l'hora i a tothom li agafa com una alegria, és aleshores que el pessic se'm fa intens. Al pati, tot emblanquinat de calç, les parets són plenes de buguenvil·lies, heures i llessamins, al fons de tot un llimoner petit i per tot arreu textos plens de pensaments i alegries. M'assec a la gandula i poso la casset de sempre. Miro el cel, ja lilós, i les orenetes xisclores passen i passen pel quadrat del cel del meu pati. El color dels pensaments, com de vellut, morats i grocs, i les alegries tan bigarrades, em porten records punyents, enterrats de tants anys!

El llessamí m'ofereix la seva olor, que és la teva olor, o la del teu jardí, no ho sé ben bé, tot va lligat: la teva rialla, els teus ulls foscos, la teva mirada. Aleshores he de sentir la música, la música de quan et vaig conèixer. Que joves tots dos! «Les feulles mortes», de Juliette Greco, «Ne me quitte pas», de Jacques Brel, i el piano de Tete Montoliu: jazz amb les cançons populars catalanes. Les notes del piano, clares, concises, vibrants, m'afinen els sentits; les variacions comencen a relaxar-me.

«Ai amorosa Anna Maria, robadora de l'amor...

Sa mare la pentinava amb una pin-teta d'or,
son pare se la mirava...
robadora de l'amor...»

Sí, me'l vas prendre tot sencer i encara me'l tens robat, l'amor. No me l'has tornat. I el trobo tant a faltar! El necessito. Perquè el forat que em deixares encara no l'he omplert amb res. I la tarda va morint i comença a néixer la nit poc a poc; els perfils s'esvaeixen, els colors s'apaguen, les orenetes comencen a clarejar cap a l'oest fins que ja no creuen sobre el meu cap, ple de notes, tot ple de música. El perfum és ja tan intens que quedo carregat d'olor i, aleshores, davant meu, hi ets tota sencera. El pessic se'm fa dolor profund. Tanco els ulls per no veure't, però segueixes present en l'aroma de llessamí, en els dits d'en Tete, prement-los sobre les tecles del piano, en el silenci de s'hora-baixa.

«Ai amorosa Anna Maria...

Robadora de l'amor...»

De sobte s'encenen els llums de la casa i surt a fora la meva dona. Jove, riallera. «I dò! Què hi fas gairebé a les fosques? — diu amb la seva veu dolça, cançonera. M'abraça, s'asseu als meus genolls—. Ja t'agafa l'opressió de Ses Illes?

Si —li contesto—. Ja saps que em costa molt habitar-me a viure a Ciutadella.

Vosaltres hi sou avesats, però una illa per a un peninsular és com un xic de presó. És una sensació que mai no m'he pogut treure de sobre. Em sento una mica engabiada.

La beso, li miro la mirada, tan tendra, tan allunyada dels meus pensaments, que m'agafa més tristesa encara.

—M'estimes? —em diu.

—I és clar, dona! Què faria sense tu!

Els seus ulls brillen, foscos, i es canvien pels teus, i la seva boca per la teva, i la seva cabellera per la seda dels teus cabells trenats. La beso amb els besos que vaig donar-te, i em submergeixo en la seva olor, que no és la teva ni tampoc la seva, sinó la del llessamí. I l'abraço tan fort, que em diu fluixet:

—Em fas mal!

Em desperto del meu petit miratge, l'acaricio i li beso els ulls perquè no em mirin i no vegin dintre dels meus tot l'enyor de la teva mirada.

—Entrem a sopar?

—Sí, entrem.

I aquest pati, que és el meu, tot ple de la teva imatge, ple del teu perfum, ple de les notes de Tete Montoliu.

«...Robadora de l'amor...

Ai amorosa Anna Maria...»

A dins, tot llum, la meva dona, alegre; jo, amb el forat a dins del pit, dolorós, punyent, i a fora, solament ja, un pati a entrada de fosc.●

Homenatge a Maragall

► **Roser Díaz Martín**

El segon diumenge del mes de febrer, com es fa des de 1924, amics, familiars i seguidors del poeta Joan Maragall s'han reunit sota un ametller, al costat de la seva tomba al Cementiri de Sant Gervasi. Les paraules del poeta, escrites en articles la primera dècada del segle XX, o els sentiments, reflectits en tants poemes, eren tan actuals que podien sortir avui mateix de la redacció de qualsevol diari. De fet, l'ametller és l'arbre que simbolitza la renaixença de la primavera, el principi del futur i la fi de la foscor. Per això Maragall és un poeta etern.

L'acte ha començat a les dotze del migdia, amb la lectura del poema de Joan Margarit, dedicat a Joan Maragall. I ha acabat a les escales del Cementiri, amb la Coral Cantiga que ha ofert peces com *L'Ametller*, *Tot baixant per la drecera*, *Empordà...* i finalment s'ha tancat amb el *Cant de la Senyera* i uns improvisats *Segadors*.

Recitat de Joan Margarit. Foto: Roser Díaz

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLÍNICA DEL PILAR)
quirónsalud
La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de éste límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas,

siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- Bloqueos o infiltraciones de nervios
- Radiofrecuencia o Rizolisis
- Ozonoterapia
- Acupuntura y Electroacupuntura
- Iontoforesis
- Vertebroplastia o Cifoplastia

Dr. C. de Barutell Dr. F. Domingo

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

Els jardins de la plaça Rosa Sabater

Maria Josep Tort

Aquests jardins estan situats en una plaça de geometria triangular al carrer Folgueroles i destaquen per la nombrosa diversitat d'espècies que conviuen en un espai tan reduït. A excepció d'algunes espècies autòctones com el llorer o el pi pinyoner, la resta d'arbres són espècies introduïdes que es distingeixen per la seva resistència i adaptabilitat.

La plaça està dedicada a la pianista i pedagoga **Rosa Sabater i Parera** (1929-1983), una dona amb empena i sensibilitat que va créixer en una família de músics i que aconseguí una notable projecció internacional, fruit de l'acurada delicadesa en què interpretava un ampli repertori de composicions. L'any 1983 la van homenatjar amb la Creu de Sant Jordi i poc després va morir prematurament en un accident aeri, quan anava a fer uns concerts a Colòmbia.

La plaça s'estructura en una sèrie de parterres que s'arreglaren als dos costats d'una rampa d'accés que s'enfila suaument des del carrer de Castanyer fins a un espai, ampli i planer, on hi viuen un conjunt d'arbres anomenats **firmitanes** o **para-sols de la Xina** (*Firmiana simplex*). Aquest gènere comprèn un conjunt d'arbres d'ombra, amb la capçada densament poblada de fulles caduques, en forma de palma, amb grans lòbuls que acaben en punta i amb un tronc recte i columnar revestit per una escorça de tons verdosos en les espècies joves. A l'hivern, quan l'arbre es despulla del seu fullatge, es visualitzen les seves curioses infructescències, conjunts de fruits secs agrupats en ramells amb les valves de color ocre que s'han obert i han fet visibles les llavors.

A la vora de la rampa, albirem tres arbrets del gènere **Myoporum**, vulgarment anomenat **sempre verd** o **miòpor**. Aquest gènere és originari d'Austràlia i Nova Zelanda i comprèn arbusts i petits arbres sempre verds amb les fulles alternes, molt brillants per l'anvers i de textura consistent. Les flors creixen solitàries a les axil·les de les fulles, són bisexuals i presenten cinc pètals de color blanc amb alguns punts de color porpra. El fruit és carnós i s'enfosqueix a

Fotografies: M. Josep Tort

El tallarol de casquet

► **Enric Capdevila**

El tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*) és un passeriforme de la família dels sílvids, que fa uns 14 cm de

llargada i pesa uns 20 grams. Presenta dimorfisme sexual: el mascle amb un casquet de color negre (atricapilla vol dir cabell negre en llatí) fins els ulls, i la femella de color marró ocraci; la resta del cos és beix grisós, més blanc a la cara ventral. És una espècie sedentària, que augmenta espectacularment en nombre a l'hivern, amb exemplars que provenen del nord. Li agrada viure en vegetació densa i humida, ocupant l'estrat arbori. Per això a la ciutat és més comuna a les zones properes a les muntanyes de Collserola i Montjuïc; i a Catalunya es distribueix per tot el territori, llevat de les zones més seques de Tarragona. Li agrada cantar amagat a la vegetació, amb una refilada aflautada i melodiosa, que recorda la merla en el timbre, però d'estrofes més llargues i vigoroses. Sovint el veurem en parella, movent-se inquietament de branca en branca, amb un vol àgil i actiu, alimentant-se d'insectes, fruits i baies.

Refranyer: Sol de febrer mai dura un dia sencer

la maduresa. Els exemplars de port arbustiu, s'utilitzen freqüentment com a tanques vegetals per a delimitar espais en parcs i jardins de moltes ciutats. La seva resistència a la sequera i adaptabilitat a l'ambient marí els fa molt útils com a tallavents a primera línia de costa.

Darrere la font, s'estén un parterre poblat de pitòspors arbustius, on creix un llorer i dos exemplars de ginkgos, un dels quals té unes dimensions força grans.

El **llorer** (*Laurus nobilis*), és un arbre cultivat o naturalitzat que s'estén per tota la conca mediterrània. És de fulla persistent i pot assolir els 10 m d'alçada. Sovint adopta un port arbustiu amb diversos tronc, amb les branques rectes i verdes quan són tendres. El fruit és de la grandària d'una oliva i s'ennegreix a la maduresa. Les fulles, de color verd fosc són dures i llueixen i desprenen un aroma inconfusible. Constitueixen un condiment imprescindible a la nostra cuina i tenen propietats medicinals reconegudes.

El llorer està carregat de simbolisme. Des dels temps dels grecs i romans, el llorer era símbol de victòria i d'immortalitat. Un arbre sagrat que s'utilitzava per a coronar els guanyadors d'una batalla i per premiar els savis, els artistes i els poetes. Encara avui les corones de llorer s'utilitzen per distingir el triomf, l'esforç i la virtut, i es manté la tradició de portar a beneir fulles de llorer el diumenge de Rams per celebrar l'entrada de Jesús a Jerusalem.

El **Ginkgo biloba** és l'única espècie d'un grup ancestral que ja existia a l'època dels dinosaures, ara fa més de 200 mil anys i no té cap parent viu. Aquest fet el converteix en un autèntic fòssil vivent que s'ha mantingut viu gràcies a

A - El parc infantil dels jardins, amb pins pinyoners. Al fons hi ha la zona reservada als gossos, una proximitat que alguns veïns consideren poc adient.
B - La font i, al darrere, un parterre de pitòspors.
C - Un exemplar de firmiana, a l'hivern.

D - Fulla de l'espècie firmiana a la tardor (*Firmiana simplex*).
E - Fulles de Ginkgo, a la primavera
F - Fulles i flors de l'espècie sempreverda (*Myoporum*, sp).
G - Rampa d'accés als jardins.

l'esforç de l'home per protegir-lo. En temps remots s'estenia per mig món, però actualment el seu hàbitat es redueix a l'est de la Xina i al Japó, on forma petits boscos més o menys silvestres, on són venerats. La seva delicada bellesa l'ha fet present en jardins, places i carrers d'arreu del món. Es cultiva com arbre ornamental pel seu atractiu i per la gran resistència a la contaminació urbana. És un arbre fort que gairebé mai emmalalteix.

Les fulles són planes en forma de ventall i extraordinàriament boniques. La nervadura és dicotòmica com en algunes falgueres, cosa que significa que el conjunt de nervis surten d'un mateix punt, fet que indica un senyal clar d'arcaisme. A la tardor, els ginkgos deixen caure les seves fulles i formen unes catifes d'un groc intens molt sorprenents.●

Maria Josep Tort és biòloga i especialista en arbres singulars

Llámanos e infórmate.

Escoge tu centro Corsa más cercano.

4 centros disponibles en Barcelona:

Cornet i mas 69, bajos / tel: 93 2042952 (**Sarria**)
 Mandri 41, bajos / telf: 93 2531370 (**Bonanova**)
 Beethoven 16, bajos / telf: 93 2003324 (**Turo Park**)
 Gran de gracia 266 / telf: 93 4885221 (**Pl. Lesseps**)

www.areanautica.es

La Licencia de Navegación

El primer título náutico que se obtiene sin examen

Cuando llega la primavera empezamos a pensar en las próximas vacaciones y cada vez son más los que se interesan por la posibilidad de alquilar una embarcación, pero para poder gobernarla hace falta un título náutico que nos autorice. Existen diferentes títulos que van de menor a mayor y el primero de ellos es la LICENCIA DE NAVEGACIÓN, antiguamente conocida con el nombre de TITULIN.

Este título nos permite navegar con embarcaciones de motor o vela de hasta 6 metros de eslora, hasta 2 millas de la costa y motos de agua, es decir, las típicas embarcaciones para salir a pescar, para hacer esquí náutico o wakeboard o simplemente navegar con la familia hasta la próxima cala donde poder fondear y pasar la mañana.

La obtención de este título es francamente sencilla y amena.

El curso se realiza en una sola mañana y consta de 2 horas teóricas donde se aprenden los conocimientos y consejos básicos de la navegación más 4 horas de práctica navegando en la que se realizan todo tipo de maniobras.

Este título es ideal para iniciarse en el mundo de la navegación (se obtiene a partir de los 16 años) y para aquellas personas que aspiren a un título superior existen otros como el Patrón de Navegación Básica (PNB) o el Patrón de Embarcaciones de Recreo (PER) que permiten navegar con embarcaciones de hasta 8 y 15 metros de eslora respectivamente.

Debido a su precio, es un título ideal para regalar, y por el poco tiempo que se necesita para obtenerlo (una mañana) es perfecto para realizarlo en cualquier época del año.

Ens preparem per a la vida

Persones que creixen

creativus

ciutadans del món

acompanyats

multilingües

competents

projecte vital sòlid

Portes obertes

Dissabte **24 de febrer**
de 10:00 a 13:30 h

- **Infantil, de P2 a P5** (Nou Model Pedagògic-MOPI)
- **Primària Inicial, 1r a 4t curs d'EP**
- **Nova Etapa Intermedial (NEI), 5è i 6è curs d'EP**
- **ESO**
- **Batxillerat**

ARTS, CIÈNCIES I TECNOLOGIA, HUMANITATS I CIÈNCIES SOCIALS

Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi és un centre concertat per la Generalitat de Catalunya en els ensenyaments de: Infantil (P3, P4 i P5), Primària i ESO.

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

CURS **2018-2019**

Inscriu-t'hi!

Sol·licita la teva entrevista

☎ 93.602.30.49 / 93.602.30.38

Carrasco i Formiguera, 32
08017 Barcelona

✉ info.santignasi@fje.edu

www.santignasi.fje.edu

Parvulari
CARLES RIBA
Parvulari adscrit

Santa Agnès: convent, txeca i parròquia

El temple havia quedat petit així que, amb l'autorització del bisbe Gregori Modrego, es van comprar la casa del capellà i l'església que tenien llogades a les monges. Se'n va pagar 2 milions de pessetes. La Mitra de Barcelona va refer de nou el temple. Les obres van ser dirigides per l'arquitecte Leopoldo Gil Nebot. Finalment el 30 d'octubre de 1958, de nou de mans del prelat Modrego, la vella tinència va esdevenir l'actual parròquia de Santa Agnès. El primer rector va ser Mn. Jaume Armengol i Armengol. ●

Entomografos: ACiVTP

© CyberAge 2009

COSY MAISON

Oferim mobiliari, sofàs, decoració i també la millor tecnologia per al vostre descans amb GELTEX®.

www.cosymaison.com

Ronda del General Mitre, 104 bjs, 08021. BARCELONA
Rue des Isard 2, Parc d'activitats del Segre, 66800. SAILLAGOUSE

Horari:
Dilluns a Dissabtes
10:30/14:00 - 17:00/20:00
Contacte: 937975839/636831694

ABANS I ARA

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

Bellesguard

► **Fotografia: Javier Sardá; text: Jesús Mestre Campi**

La Torre de Bellesguard és un dels edificis més reeixits d'Antoni Gaudí i segurament dels menys coneguts. L'arquitecte la va fer a demanda d'un amic i s'hi va trobar sempre molt lliure al moment de dissenyar-la i construir-la. Tal com es pot veure en la fotografia antiga, el seu estat de manteniment és magnífic: després de més d'un segle des de la seva construcció, a principis del segle XX, tot segueix pràcticament igual de com ho va deixar el mestre del modernisme català.

A la fotografia es veu la façana sud-oest de Bellesguard, on hi ha l'entrada principal. Els principals canvis entre la fotografia antiga i l'actual es troba en la vegetació. En primer pla, a la fotografia actual, hi ha les muralles medievals del palau reial.●

Fotografia d'autor desconegut

Ahorro de hasta un 70% en cartuchos compatibles y reciclados.
Más de 2500 clientes particulares y empresas

Síguenos en:

www.tiendascolorplus.com
www.jsvnet.org

C/Santaló 118. 08021 Barcelona · barcelonasantgervasi@tiendascolorplus.com · TLF: 936242071

- Cartuchos para impresoras
- Copistería (A partir 50 copias, B/N 0,05€, col. 0,25€)
- Trabajos especializados para empresas (cartas, tarjetas de visita, regalos empresa,...)
- Impresión fotos digitales y fotos carnet al momento
- Venta material informático (www.tienda.jsvnet.org)
- Servicio Técnico y Consultoría Informática (Diseño web - logos, Marketing promocional, videos corporativos)
- Impresoras y Copiadoras multifunción (Compra o renting)
- Envío paquetería: DHL Service Point y UPS-KYALA (Envío y recepción)

Al jardí amb... Berta Pardina

‘Intento que el missatge sigui sempre positiu, que t’il·lusioni’

Sandra Palau

De sobte, un petit moment de dubte m’envaïx i, per sort recordo aquelles paraules de la Berta...: “Si dubtes, no hi ha dubte, perquè quan és que sí no en tens cap, de dubte!”

I és que l’empenta apassionada de la Berta Pardina em té enlluernada... Sí, m’apropo a ella per intentar contagiar-me de la seva essència... De moment, compartint somriures amb aquesta vital veïna de Sant Gervasi i, gràcies al seu elixir, els interrogants s’han esfumat i el meu pas és ferm i decidit. Em parla de la seva vocació, del seu amor per la literatura... Aquesta professora de ciències i amant de les lletres, de ben petita ja escrivia contes i en feia les il·lustracions! A més, amb la fal·lera que la caracteritza, devorava llibres i més llibres de la biblioteca... Suposo que allà, entre pàgines, trobava les respostes... I potser llavors ja teixia en silenci la màgia de la seva primera novel·la. Estic segura que aleshores ja passejava per “La Plaça del Dubte”...

Per què escrius?

Suposo que per necessitat. Em fa bé. Continuament tinc gent voltant per dins el meu cap, els veig, m’expliquen la seva història... i dedueixo que volen ser escoltats. Perquè només callen quan els poso en un paper. Llavors és com si ja es quedessin tranquils perquè ja han explicat tot el que volien dir i deixen de parlar-me.

Amb qui ens trobarem passejant per “La Plaça del Dubte”?

Ens trobarem amb tota una colla de veïns, cadascun amb les seves pors, experiències... Tots duen la seva motxilla, diferent i característica. Però tots tenen una cosa en comú: hi ha un dubte que els rosegua per dins. Un neguit no resolt que han de superar per poder

Fotografia: Imma Domenech

tirar endavant. Al cap i a la fi, la vida és plena d’aquestes interseccions. La qüestió és no quedar-s’hi aturat, seguir endavant. Amb les cartes que ens hagin tocat.

Si haguessis d’escolir només un dels teus personatges de la novel·la... amb quin te n’aniries a sopar? I per què?

La veritat és que te’ls estimes a tots, són com fills teus, en certa manera. Potser amb el Màrsius. M’encantaria escoltar els seus remeis, la seva manera de veure la vida, tan tranquil·la, tan de veritat. És l’únic que no té esquerdes, no té cap plec. És honest i transparent.

Vols confessar el teu darrer petit moment de dubte?

Ufff... cada dia en tinc, de dubtes. A nivell profund i existencial, el “qui som i què hi fem aquí” sempre em ronda. Però a nivell pràctic, com poder viure de l’escriptura n’és un altre que darrerament ha pres més força.

Què és allò que et segueixes preguntant sense obtenir cap resposta? Per què la gent és com és i fa el que fa?

El teu lloc ideal per escriure és... i per llegir?

Escriu mentalment, primer que res. I això ho faig en qualsevol lloc i moment. Després m’assec i buido el pap,

com se sol dir. Suposo que en algun lloc tranquil, sense interrupcions, envoltada de llibres que m’acotxin. I per llegir, prefereixo el sofà, de bon matí, amb una tassa de te i els meus gats a prop.

Quin és el darrer llibre que t’ha emocionat?

El darrer que em va emocionar va ser La memòria de l’arbre, de la Tina Vallès. Parla de la relació avi-nét i la Tina ho fa sempre tot molt dolç i real alhora. Però no puc deixar d’esmentar-te el llibre que més m’ha emocionat: Les hores detingudes, d’en Ramon Solsona. Encara hi penso sovint i ja fa una colla d’anys que vaig llegir-lo.

Què és allò que no et cansaries mai d’escriure?

Escriure sobre els personatges. M’encanten. M’apassiona imaginar-me’n un i començar a vestir-lo, inventar-li un passat, uns records, unes manies. Això no em cansa mai.

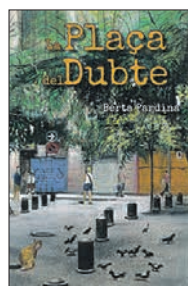
Amb quin escriptor t’identifiques?

Doncs, posats a dir, una vegada vaig sentir a l’Ana Maria Matute, parlant del perquè escrivia, de com ho feia. Va explicar que el món que l’envoltava no era com ella hauria volgut que fos i que per això ella escrivia un món imaginari que per a ella era més bonic. Penso que a mi em passa una mica el mateix, intento que el missatge sigui sempre positiu, que t’il·lusioni.

Quin grup et defineix millor?

- 1- Els que dobleguen les pàgines
- 2- Els que utilitzen punt de llibre
- 3- Els que prefereixen emprar la solapa de la portada.

Punt de llibre, sempre! Però confesso que alguna vegada utilitzo les altres dues opcions...•

Es pot aconseguir a la botiga en línia: www.lavocaldelis.com

LES RESSENYES DE CASA USHER

Vincles ferotges

c. Santaló, 79
casausher.com

Vivian Gornick va néixer al Bronx, a Nova York, el 1935. Als anys vuitanta va publicar aquest llibre, editat ara en castellà (**Ape-gos feroces**) per Sexto Piso i en català per L’Altra Editorial, que pot ser una novel·la, unes memòries, un assaig o tot a la vegada.

En tot cas és una història de dones amb dones, de relacions familiars i desacords generacionals. També és una meditació sobre l’experiència de ser dona i sobre un feminisme defensat i reivindicat des de l’entusiasme i l’energia, però amb la intel·ligència de saber posar noms a les coses, i és que l’autora va estar vinculada de forma activa amb el moviment feminista dels anys setanta.

Amb un llenguatge senzill, àgil i net que li permet una escriptura compacta i honesta, prioritza la narració sobre el credo feminista per explicar la relació amb la seva mare, amb la vida, amb l’amor i amb els homes, a la vegada que busca poder trobar-se a si mateixa. Per fer-ho intercala el passat amb el present i, tot i que diu veritats dures, també en parla amb calidesa.

Explica en una entrevista que costa escriure sobre els que estan vius i saps que et llegiran, i que no hi ha una sola manera; que de sobte sents una empenta a fer-ho perquè en tens necessitat, i que sempre hi ha el dubte de què expliques i què calles. La seva mare sabia que ella estava escrivint aquest llibre i, en termes generals li feia saber que no li agradava. Però després, un cop publicat, alguna vegada i pel carrer li havien demanat que signés algun exemplar i ella ho havia fet.

L’edifici, el carrer i el barri en el qual vivia amb els seus pares i el seu germà són l’escenari de les converses que té amb la seva mare mentre passeja pels carrers de Brooklyn de Nova York, com ara històries curtes que parlen de les veïnes i sobretot de la Nettie, la tercera protagonista d’aquesta història.

D’una banda, la més important, la influència de la seva mare, que té un concepte de l’amor idealitzat i que basa la seva identitat al voltant del seu matrimoni, amb un marit fet totalment a l’antiga. I això fa que el dia que ell mor, ella es llenci a un abisme de tristesa i de dolor absolut i paralitzant, en el que no hi deixa entrar ningú i que repercuteix al seu fill que marxa tan aviat com pot i a la seva filla (l’autora), que no pot deixar-la mai.

De l’altra banda la Nettie és la veïna desastrosa, que té un marit desgraciat i un fill que no vol. I que entén el concepte de l’amor des de la vessant eròtica, i sobretot menysprea tots els homes.

Entre totes dues hi ha la Vivian, que entén que l’amor és necessari per viure però insuficient, que no és la vida ni serveix per entendre qui ets. Ella ha tingut un marit i dos amants, un d’ells casat. De fet al primer li diu “el res” i al segon li diu “l’amant”.

El dilluns 19 de febrer a les 19 h, en farem el club de lectura amb Santiago Tobón, l’editor de Sexto Piso. •

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

BOTIGA ONLINE
www.lavocaldelis.com

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

ARTS I LLETRES

SANG A SANT GERVASI

Guia de les txeques de Sant Gervasi (19)

► **Jordi Quer**

Vam establir un mètode de treball amb la Lídia: cada vegada que jo detectava una txeca, ella la marcava al mapa de Sant Gervasi. La idea era establir un traçat de les txeques al barri. Si l'assassí s'entestava a reincidir en la seva comensal macabra seguint el mateix *modus operandi*, teníem una opció de caçar-lo.

Ben aviat vaig adonar-me, tanmateix, que trobar informació fefaent sobre les txeques no era cosa fàcil. No només perquè les pàgines webs que parlaven del tema sovint no coincidien (una txeca que en un blog era horripilant i sanguinària, en un altre ni era esmentada), sinó perquè era evident que l'assumpte es trobava visiblement segrestat per opinaires i pseudohistoriadors majorment ancorats en posicions d'extrema dreta. Per a ells, les txeques demostraven la maldat intrínseca de la Segona República, a qui acusaven de titella del pèrfid comunisme soviètic, i justificaven l'aixecament franquista.

Els pocs historiadors i blocaires d'esquerres que en parlaven, per contra, es queixaven de l'amplificació que el franquisme havia fet de les txeques amb finalitats propagandistes, reconeixent-ne l'existència durant la Guerra Civil però reduint-ne l'abast i la truculència. Aquest trepitjar un terreny relliscós em produí un neguit important. A la Lídia, en canvi, va divertir-la i excitar-la. S'ho passava pipa posant txeques, traient-les, dubtant què fer, alhora que es perdia en digressions sobre la Història del Mal, com aquest s'havia encarnat en les txeques i per quines estranyes reminiscències arribava fins a fets aparentment innocus d'avui dia.

A empentes i rodolons, va acabar sortint un mapa de les txeques de Sant Gervasi. En total eren vuit centres de detenció. Alguns d'ells controlats per escamots anarquistes, especialment durant els primers compassos de la guerra. La resta, sobretot a partir dels Fets de Maig del 1937, pels comunistes. La concentració de txeques al barri, un lloc tranquil i desit-

jable reblert de torres burgeses i convents apartats, va ser inquietament alta. Dues ja havien estat *usades* per l'assassí: Sant Elies i Vallmajor. Quina seria la propera? Calia enviar els Mossos d'Esquadra a vigilar-les?

Vaig mirar el mòbil. Eren quarts de 9 del matí i el comissari Porxas no m'havia tornat la trucada. Vaig intentar-ho novament. Aquest cop va saltar el contestador.

Calia avançar en la investigació sobre les txeques. La Lídia va pescar per Internet un parell de llibres que, si bé s'havien d'agafar amb pinces, podrien servir per aprofundir en el tema: *Les garjoles de la República* de Juli Henares, mena d'historiador especialista en la cosa, i *Guia verdadera de la checas de la ciudad condal*, sense autor, publicada per la barcelonina Editorial Europa, coneguda i polèmica per haver fet una edició catalana del *Mein Kampf* de Hitler.

Vam vestir-nos i vam baixar carrer Muntaner. La brisa matinal, que pujava del mar pels carrers llargs i rectilinis de l'Eixample, va deixondir-nos. Vam arribar a la Llibreria Antiquària Santpere, a Aribau amb Consell de Cent. Es tractava d'una llibreria de vell que havia sobreviscut a l'especulació del centre de Barcelona i que estava especialitzada en la Segona República i la Guerra Civil. L'establiment estava encara tancat. Per fer temps vam parapejar-nos en una cafeteria a esmorzar. La Lídia va posar-se a guixar el tros de paper on havia apuntat el nom dels llibres, de manera que els títols van quedar embolcallats ben aviat de rostres terrorífics i delirants.

—L'art no és bo —mussità entre dents enigmàticament—. Porta a la destrucció.

Vaig trucar Porxas per tercera vegada. Una veu automàtica va informar-me que el mòbil estava desconectat. On dimonis s'havia ficat.

La llibreria, entretant, va aixecar la persiana. Hi treballava Marc Santpere, antic company de fatigues universitàries, que ens va rebre encuriolit. La

Il·lustració de Gràcia Farràs Ribas

Lídia va obrir els ulls com taronges davant d'aquell bé de Déu de lloms vetustos i polsegosos. Llibres que deia conèixer, estafolats, raríssims, van a parar a les seves mans com per art de màgia. Allí, el seu món caòtic i d'ultra-tomba prenia sentit, funcionava.

—Estem buscant informació de les txeques —vaig dir al Marc després d'informar-nos succintament de l'anodí estat de les nostres respectives vides—. Hem localitzat aquests dos llibres per Internet, però no n'estem segurs que ens puguin ser d'ús.

—Interessants, però en tinc un de millor —va dir somrient per sota el nas.

El Marc desaparegué rere uns prestatges. La Lídia va seguir-lo. Al cap de poc tornà a aparèixer amb un llibre a les mans, però sense que la Lídia vingués amb ell.

—Això és del millor que tinc sobre la qüestió —afirmà—. *Por qué hice las checas de Barcelona*, de R. L. Chacón. Va ser escrit l'any 1939, just després de l'entrada de les tropes franquistes, i relata el judici i la condemna a mort del responsable del disseny de les txeques, un tal Alfonso Laurencic, un personatge fosc i d'origen dubtós. —Aquest paio va muntar les txeques de Vallmajor i Sant Elies?

—Segons el llibre —precisà Santpere—, va concebre la txeca de Vallmajor i la del carrer Saragossa, nomenades Preventori D i Preventori G en l'argot del SIM, la policia secreta de la República. Sembla ser que eren les que tenien els mètodes de tortura més avançats

i eficaços.

—La informació és segura?

—Ja saps, en aquests temes...

Vaig agafar el volum. Es trobava perfectament conservat. La coberta, a tot color, representava l'angoixant cel·la de Vallmajor, amb el banc inclinat, les totxanes al terra i els dibuixos psicodèlics. Vaig fullejar-lo. Estava il·lustrat amb material gràfic de l'època. Una fotografia de la sala d'interrogatoris de la txeca del carrer Saragossa, ubicada en l'absis d'una capella, em cridà l'atenció. Tot just quan observava la pertorbadora cadira elèctrica que la presidia, va vibrar el meu mòbil a la butxaca. Vaig despenjar-lo a corre-cuita. Era Porxas.

—Comissari, ho sé tot.

—Què?! —digué des de l'altra banda.

—He descobert la lògica dels emplaçaments dels...

La Lídia aparegué de sobte tot cridant i saltant:

—He trobat l'Urnulfu! He trobat l'Urnulfu!

La noia em va saltar damunt i em posà a la cara un llibret minúscul, descolorit i verdós.

—És el Dragolí de Joan Brossa. El dibuix de la coberta és l'únic retrat de l'Urnulfu. El va pintar Joan Ponç...

—Sasplugues! —exclamà enfurismat Porxas des del mòbil—. De què va aquesta merda?

Vaig tapar-li la boca a la Lídia.

—Comissari, el que et deia...

—Aquí el que parlo sóc jo —va tallar secament Porxas—. Hem trobat un tercer cadàver.

—Amb pintura i tota la pesca?

—Sí, amb tot el pastís.

—On?

—Al carrer Saragossa —asseverà el comissari.

—No fotis?

—Sí, foto.

—Doncs ja sé on és: al Preventori G.

—Preventori, què t'empatolles? El cos és al pati d'un vulgar bloc de pisos.

(continuarà)

•
Nova
entrega
d'una
novel·la
d'intriga
que té
l'escenari a
Sant
Gervasi
•

DR BRUNO JACOBOVSKI
TRASPLANTE CAPILAR — TRICOLOGIA

Carrer de Mallorca, 326 08037 Barcelona
678951300
www.trasplantecapilar.barcelona

¿ESTÁS PENSANDO EN UN
TRASPLANTE CAPILAR?

Pregúntanos sin compromiso.
Diagnóstico y consulta gratuita.

Clara Gràcia, de la impressió a la identitat

Clara Gràcia: Terra d'àngels

de la família, els amics, l'entorn". Va arribar un moment, quan ja havia fet 40 anys, que l'artista es va sentir segura i aleshores van anar a buscar-la. L'encàrrec d'uns quadres, la proposta d'una exposició... de sobte, les pintures ja no eren només seves, corrien per davant d'altres ulls i produïen altres sensacions, impressions, emocions: "L'art et permet estar nostàlgica, transmet emocions, et fa vibrar..." i, coincidint amb Pilar Pasamontes, "l'art és el que aconseguix enamorar-te".

Clara descobreix el món com a pintora fent exposicions a Nevers, Vilafranca del Penedès, Sabadell, Barcelona, Madrid, Roma, París, Londres, Buenos Aires, Kobe, Tòquio, Nova York... A cada indret deixa obra i s'emporta noves impressions, llums i colors diferents. Van sorgint així els temes i motius de la seva pintura: Temps de Terra, Postes de sol, Anthropol, Pueblos del alma, Pètals, Moments, Arbres del Món, Homenatge a Bacco, Barcelona... L'exposició que porta a Farga Beethoven aquest mes, del 12 de febrer al 18 de març (i després a Diagonal), "Identitats", en part es tracta d'això, de saber expressar la identitat en l'obra que es fa. I també porta els paisatges que més li agraden: la Cerdanya, la Costa Brava i l'Empordà.

No és gens fàcil poder viure del que a un li agrada fer i Clara Gràcia s'ha trobat en dilemes que haguessin pogut estroncar la seva trajectòria, la seva identitat com a pintora. De vegades et proposen arriscar la teva llibertat creadora per unes vendes segures. El dilema és fort i hi pots deixar la teva felicitat: la propera pinzellada no et farà gaudir! Clara ha sabut fer front al dilema i segueix sent una artista lliure. A més, també és grafòloga i naturòpata, i ara estudia la carrera de psicologia. La formació personal s'ha d'anar reconstruint a cada moment de la vida si un vol saber on va. I Clara està ben acompanyada amb la seva obra, reflex dels seus sentiments i emocions, de la seva identitat. ●

► Jesús Mestre Campi

Des de l'ampli i lluminós estudi de Clara Gràcia es veu una part del barri del Turó Parc, un barri que sembla ciutat però què és molt més barri del que aparenta. La Clara ens ho confirma: de vegades, per fer els poc més de 100 metres que separen el seu domicili de l'estudi s'hi pot estar mitja hora! Ara saludes un veí, ara comentes la darrera notícia amb una amiga, ara bades davant un aparador... El món i l'obra d'aquesta pintora és una mica així, gaudint de cada moment, de cada escena, de cada pinzellada.

Ha pintat tota la vida. Quan era nena, qualsevol paper l'omplia de gargots i de colors amb pintures o carbonet que li regalava el pare. Després va anar fent un llarg aprenentatge, sobretot personal, a la cerca de la seva identitat com artista; l'oncle la va ajudar: "pinta el que sentis, el que vulguis...", i sobretot veia llum i color. Els viatges li van descobrir la pintura impressionista

i obres com les de Claude Monet (que "m'omple l'ànima"), de qui en conserva traça en alguns dels seus quadres; també Vassili Kandinski. Però la seva trajectòria va ser sobretot personal, seguint la llum i els paisatges que s'anaven codificant en pinzellades en el cervell. Va haver-hi un moment que va necessitar un cop de mà i aquest li va arribar del crític d'art Josep Maria Cadena, que descriu la pintura de Clara amb aquestes paraules: "La llum que ens arriba del sol i es parteix en minúscules partícules quan travessa les diverses capes atmosfèriques, és captada per la pintora com si fos l'origen d'un gran puzzle d'emocions i de sensacions que cal reconstruir per a obtenir una realitat que és, a la vegada, espiritual i tangible".

Què pensa un pintor quan pinta?

"Les vivències diàries, els sentiments els plasmo als seus quadres: a la meua obra hi ha molta part de mi però també hi ha part de tothom,

Mario Gas a la Gleva

► El jardí

Hi havia l'expectació d'un dia d'estrena al Teatre de la Gleva, el dijous 1 de febrer, per conèixer quina era la proposta de Mario Gas en l'espectacle *Amici Mie!*. Les primeres paraules del gran director teatral, un dels més destacats de l'escena catalana i espanyola actual, van ser per convertir a tota la gent que omplia l'aforament del teatre en "amics seus", juntament amb molts d'altres que ens aniria presentant al llarg de la nit.

Així, en quatre paraules, Gas va escampar el fred i la pluja gelada de la nit farronenca i ens va acollir en la calidesa de la seva sala d'estar, molt ben acompanyat per Bàrbara Granados als teclats, i plena de discos, llibres, papers i un gran rellotge que, tanmateix, no li va permetre regular gaire el temps. Va començar amb la interpretació del *Res no és mesquí*, de Joan Salvat-Papasseit i va seguir amb un clàssic, un poema de Lope de Vega. Amb aquestes obres va ser suficient per saber que les seves amistats poden venir de molt lluny, que feia una tria molt personal de poesies catalanes i castellanes i que no es limitaria a recitar sinó també, com a home de teatre, a actuar.

L'espectacle va transcórrer per poemes com José Agustín Goytisolo, Rafael Alberti (fantàstica la versió del poema escènic *La condició*), Miquel Hernández, Rafael de León (*La profecia*), Melcio Mateu (*La balada de Matt Sweeney*), Cristina Fernández Cubas, Charles Bukowski, Fernando Fernán Gómez... Amb Fernán Gómez es va arribar a un dels clímax de l'espectacle amb obres de caràcter satíric com *Solo*, *Tiempo*, *El viejo* i, sobretot, *Anuncio del siglo XX*. Molts d'ells veritables amics de Gas, i alguns dels quals va voler homenatjar com a Constantino Romero, de qui va llegir un poema inspirat en *Quiero toto esto*, de Goytisolo.

L'espectacle va arribar al punt més alt amb la representació d'un petit *esperpento* de Ramón de Valle-Inclán, *El abanderado de las Hurdes* (1922). Gas el va representar amb dos putxinel·lis: l'escena és a la redacció de la revista *El abanderado...*, al despatx de don Herculano Cacodoro, l'amo, que estableix un diàleg amb el cap de redacció i redactor únic, don Serenín. Fantàstica la interpretació de Gas que aquí compta amb l'ajuda necessària de Bàrbara Granados, que també l'acompanya al piano quan es llença a cantar, sense xarxa de salvament, tres abandonats boleros.

L'espectacle continua amb un càlid homenatge a l'actor francès Serge Regianni, que havia actuat en una de les poques aventures de Gas com a director de cinema: la pel·lícula *El pianista* (1998), basada en una de les millors novel·la de Manuel Vazquez Montalbán, amb música de Calos Santos i producció d'Isona Passola. De Regianni va llegir una tendre i emotiva carta. Després de més d'una hora i mitja, l'espectacle anava arribant a la seva fi. Encara es va poder gaudir de poemes com *Aquesta remor que se sent*, de Miquel Martí i Pol. I tots els *Amici* ens van acomiadar compartint una copa de cava. Us espectacle singular i únic. Mario Gas és un mestre de l'escena i ho demostra de manera directa i natural.

CONTACTE COMERCIAL
637.411.367 - 678.486.574
comercial@fargabarcelona.com
catering@fargabarcelona.com

SEGUEIX-NOS A FACEBOOK/INSTAGRAM

JA COMENÇA LA QUARESMA.

A FARGA BARCELONA TROBARÀS

ELS MILLORS BUNYOLS:

DE VENT, DE L'EMPORDÀ, DE CREMA, DE NATA..

SALUT I NUTRICIÓ

L'alga kombu

► Marta Castells

Es tracta d'una verdura marina amb moltes propietats nutritives, medicinals i culinàries. Les algues han estat utilitzades per moltes societats costaneres, tant com a aliment com per les seves propietats medicinals. A la Xina s'utilitzen des de fa més de 3.000 anys i Pitàgores ja en va parlar, definint-les com un aliment recuperador de l'organisme. Les algues són fonts molt concentrades de minerals; per això cal no abusar-ne. Amb una cullerada sopera al dia n'hi ha prou.

L'alga kombu té un contingut elevat en fibra, tan soluble com insoluble; un contingut molt baix en greixos, i és una font molt rica en vitamines i minerals.

Destaquen les vitamines del grup B, iode, calci, magnesi, ferro, fòsfor, zinc. Té un efecte remineralitzant pel seu contingut concentrat en nombrosos minerals i oligoelements. Es recomana en casos de malalties intestinals inflammatòries.

Ajuda a eliminar purines procedents dels aliments proteics i a metabolitzar els greixos.

Té efectes beneficiosos per calmar els intestins irritats. La presència d'àcid alginic d'aquesta alga fa que un brou enriquit amb kombu sigui un remei excel·lent contra els empatsos i per ajudar a curar la gastroenteritis. També ajuda a eliminar toxines, els metalls pesants i els compostos radioactius del cos gràcies a l'àcid alginic.

Segons la medicina tradicional xinesa, aquesta alga és un aiment de naturalesa tèrmica molt refredadora, de sabor salat i equilibra la sequedat de l'organisme. Ajuda a recuperar els fluids vitals (sang, limfa, etc.) i a expulsar la mucositat seca. És beneficiosa per als ronyons, és diürètica, té un efecte anticoagulant de la sang, té propietats fungicides naturals, alleuja els desequilibris hormonals i actua especialment sobre la glàndula tiroide.

S'utilitza per tractar el goll (hipotiroidisme), l'artritis, el reumatisme, la pressió arterial alta, els problemes de pròstata i ovari, les inflamacions limfàtiques, l'edema, la diarrea i l'anèmia.

Segons aquesta medicina, redueix els tumors, calma els pulmons i el coll irritats, alleugereix la tos i l'asma, ajuda a reduir el pes i a eliminar infeccions com les causades pel fong Candida. Actua especialment sobre el ronyó, els ossos, el cervell i el teixit conjuntiu.

Està contraindicada en les persones que pateixen de taquicàrdia, estiguin prenent iode o que tinguin hipertiroidisme.

A LA CUINA

L'alga kombu fa que els aliments amb què es cou siguin més fàcils de pair, i n'augmenta el sabor.

En el remull de cereals i llegums podem posar-hi una tira d'aquesta alga i farà que es paeixin millor. L'aigua de remull sempre s'ha de llençar. Després s'utilitza en la cocció per estovar-los i els afegeix minerals i vitamines. Per coure amb la kombu s'ha de col·locar al fons de l'olla, i a sobre col·locarem el llegum o cereal. Es pot retirar una vegada finalitzada la cocció si la seva textura cartilaginosa ens resulta molesta, ja que haurà fet el seu efecte "estovador" i enriquidor.

La cocció de diferents tipus de llegum amb aquesta alga afavoreix l'eliminació de toxines de l'organisme, i, de l'altra, nodreix els ronyons i els ossos. Si afegiu l'alga a la cocció dels brous també els estareu enriquant amb minerals i vitamines.

També podeu torrar-la seca a la paella (sense oli) i així elimineu part del iode. Una vegada torrada la podeu triturar al morter i utilitzar-la com a condiment salat en substitució de la sal.

Hi ha diferents varietats d'aquesta alga; la gallega, la britànica i la japonesa. En realitat són espècies d'algues que pertanyen al gènere Laminaria.

L'alga kombu té un contingut elevat en fibra, i molt riva en vitamines i minerals.

Cuina de mercat

► Blai Pérez

Tomaquets farcits

Els tomaquets, grans antioxidants, reforcen el sistema immunitari, baixos en calories i en ser rics en fibra els fan ideals per a dietes detox.

Ingredients

8 tomaquets madurs
150 gr. de bacallà esqueixat (opcional tonyina en conserva)
100 ml de llet

Olives negres sense pinyol

Unes fulles d'escarola

1 patata, 1 all cru, sal

Elaboració

Posem el bacallà en aigua freda. Quan arranqui a bullir el retirem del foc i deixem refredar, moment en què pelarem i courem la patata en aigua amb sal, durant uns 20 min, l'escorrem i xafem, afegim el bacallà escorregut i l'all cru picat. Coem a foc baix la barreja de patata i bacallà mentre afegim la llet a raig petit, mentre no deixem de remenar fins que aconseguim una massa cremosa.

Piquem les olives reservant alguna sencera per decorar el plat i farem el mateix amb l'escarola, netegem els tomaquets, els fem una tapa i els buidem per omplir-los amb la barreja cremosa, espolvoregem amb les olives i escarola picada. Servirem el plat fred o a temperatura ambient, decorem el plat amb alguna oliva i fulla d'escarola sencera.

Tajine Veggi

El cuscús, un aliment d'allò més versàtil, que acompanya perfectament amb carns, llegums, peixos grassos i verdures, per amanides fredes a l'estiu i sopes a l'hivern, és el plat més emblemàtic de la gastronomia àrab.

Ingredients

250 gr. de cigrons cuits prèviament
200 gr. de cuscús
2 pastanagues
½ col, 1 xirivia, 1 carabassó
1 tros de carabassa
1 ceba dolça
8 espàrrecs verds, 1 albergínia
1 cullerada de cilantre picat
2 culleradetes de pebre vermell

2 culleradetes de comí en pols
Oli d'oliva verge extra, sal

Elaboració

Pelem i rentem la xirivia, les pastanagues, el carabassó, la carabassa, l'albergínia i els espàrrecs i ho tallem tot a daus, netegem la col i tallem a trossos irregulars. Piquem la ceba i ho sofregim amb un raig d'oli d'oliva. A continuació hi afegim la xirivia, el comí i el pebre en pols, sense deixar de remoure, ho cobrim amb aigua mineral i deixem bullir 10 min. Tot seguit afegim la resta de verdures i deixem coure uns 20 min, afegim els cigrons i salpebrem.

Saltegem el cuscús el amb un raig d'oli d'oliva, removem, tapem i deixem reposar 3 min, removem de nou amb una mica del caldo de la cocció de les verdures per hidratar-ho, afegim el cilantre i ja estarà llest. Se servirà un plat acompanyat de les verdures i els cigrons.

Verat marinat

El verat és un peix blau ric en omega 3 per a tota la família, ideal per als més petits, ja que el contingut en lisina els afavoreix el creixement. Els seus lípids prevenen infarts i l'arterioesclerosi en adults.

Ingredients

4 verats
4 cebes tendres
4 alls tendres
8 espàrrecs verds
Oli d'oliva verge extra
Pebre en pols, sal
5 cullerades de salsa de soja
7 cullerades de vi blanc

Elaboració

Demanarem a la peixateria que ens netegin els verats i els obrin en dos filets sense espina. A casa els posarem a marinar amb la salsa de soja i el vi blanc, durant unes 3 hores per costat.

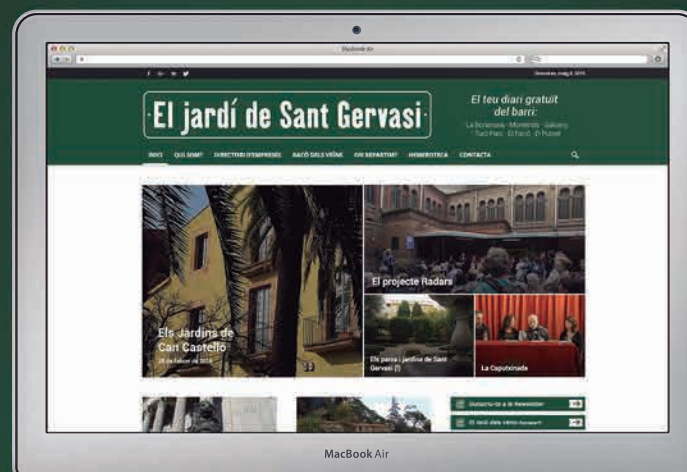
Pelem i netegem les cebes tallades en dos, els alls i els espàrrecs, per saltar-ho tot junt uns 5 o 7 minuts amb 3 cullerades d'oli d'oliva, salpebrem i reservem.

Escorrem els verats de la maceració i els coem al forn de 10 a 12 min a 180°, els servirem amb les verduretes saltejades i temperades, i acabarem amanint-ho amb un rajolí de salsa de soja. Que vingui de gust!•

Segueix-nos al web!

www.eljardidesantgervasi.cat

Llegeix totes les notícies anteriors,
assabenta't de l'agenda cultural,
hemeroteca, xarxes socials...

Ametller Origen

'Un nou operador comercial al Mercat de Sant Gervasi'

Josep Xurigué (@josepxurigue)

Ametller Origen ve a complementar i a enriquir l'oferta comercial del mercat. I, sens dubte, reforça l'atractiu del mercat.

Ametller Origen ve a complementar i a enriquir l'oferta comercial del mercat. I, sens dubte, reforça l'atractiu del mercat. Totes les parades i el nou operador formen un equip per fer gaudir de l'alimentació de qualitat i saludable. Coneguem doncs, el projecte i les arrels d'Ametller Origen, a través de la visió dels seus responsables:

Com vau arribar al Mercat de Sant Gervasi? Quines sinèrgies positives podeu establir amb el Mercat?

Feia temps que volíem apropar-nos als veïns de Sant Gervasi i fer-ho d'una manera notòria pel al barri i per a nosaltres. Per una banda, el mercat de Sant Gervasi és un punt de referència al barri i amb molta tradició i, per l'altra, significa un retornar als orígens de la companyia que daten el 2001, quan precisament obríem una parada al mercat dels dissabtes de Vilafranca del Penedès. Suposava el començament d'una nova etapa per la família Ametller, la qual treballava al camp des de 1830 i comptava amb l'experiència de 7 generacions al darrera.

Som pagesos, i el fet d'estar al mercat ens ajuda a reforçar els nostres orígens: producte fresc i de qualitat com tots els establiments que hi estan presents i especialment, aquest sentiment de proximitat amb el client.

Quin va ser l'inici del projecte Ametller Origen?

Des de 1830, la família Ametller s'ha dedicat a conrear i tenir cura de les seves terres. Fruit de l'experiència com a agricultors i elaboradors, i fidels a la seva filosofia de respectar les propietats naturals dels productes, va néixer el projecte Ametller Origen.

Un model que integra la producció agrícola amb 1.500ha de camps al llarg de l'eix mediterrani, l'elaboració de cremes, truites, amanides, plats preparats, suc, làctics al nostre Obrador de Vilafranca del Penedès i la comercialització a través de les 91 botigues a Catalunya.

El nostre propòsit és ajudar el màxim de persones a portar un estil de vida saludable a través d'una alimentació natural i plaent.

Quina opinió teniu dels mercats de Barcelona i en concret del Mercat de Sant Gervasi?

Els mercats de Barcelona formen part de la nostra cultura i generen un sentiment de pertinença als veïns.

El mercat del barri és un equilibri entre el record d'infantesa i la preocupació d'avui dia de la gent de trobar productes de qualitat, frescos i amb molt de sabor.

La societat cada vegada és més conscient que ens hem d'alimentar millor, consumir més productes frescos, i això és molt positiu.

El Mercat de Sant Gervasi compleix amb tots els requisits per ser capdavanter en l'alimentació saludable i aportar un valor afegit al barri. Els comerciants que s'hi troben ofereixen un servei i un producte excel·lent, i volem ser un més d'ells.

Fotografies: Mercat de Sant Gervasi

Quina és la singularitat de la vostra botiga a Sant Gervasi i quin és el valor que podeu aportar al barri?

La botiga Ametller Origen al Mercat de Sant Gervasi, de 375m², se situa a l'entrada principal del mercat, a la plaça Joaquim Folguera, i està integrada de tal manera que algunes de les seccions, inclús, tenen taulell directe al mercat, com si es tractés d'una parada més.

Els clients trobaran tot un ampli assortiment de productes d'alimentació, amb un protagonisme especial a la fruita, verdura i hortalisses, provinents majoritàriament de camps propis que tenim al llarg de l'eix mediterrani i els productes elaborats a l'Obrador Central d'Olèrdola (Vilafranca del Penedès). L'establiment té una sala de vendes en règim d'Autoservei, amb el producte fresc i d'alimentació general. També té zones de venda assistida amb les següents especialitats: Secció de carnisseria/xarcuteria, secció de sushi i secció de fleca.

Sens dubte, el nostre repte al barri és oferir producte fresc i de qualitat - dels nostres camps, els elaborats al nostre Obrador d'Olèrdola (Vilafranca del Penedès) i productes seleccionats acuradament- fent tot el que estigui al nostre abast per contribuir a la salut de les persones.

La nostra propera fita és presentar la nostra Fundació Ametller Origen, formada per dietistes-nutricionistes al barri i oferir sessions i tallers saludables a les escoles de manera gratuïta.

També podem aportar el nostre granet de sorra amb el nostre servei per a la gestió de la franja horària del migdia escolar, tant amb servei de cuina com a projecte educatiu. I per descomptat, participar en totes les activitats locals i de dinamització comercial del barri.

Som en un nou començament del mercat. Una nova etapa, com a veïnat i per a totes les persones que estimem la bona alimentació, per redescobrir-lo!.

MERCAT DE
SANT GERVASI

ASSOCIACIÓ DE VENEDORS

www.mercatdesantgervasi.com

Plaça de Joaquim Folguera, 6
Tel. 93 4177874

Horaris:

Dilluns, dimecres, dijous i dissabtes:
de 8:00 a 14,30 h.

Dimarts i divendres de 8:00 a 20:30 h
amb una aturada al migdia

Serveis:

- Aparcament
- Repartiment a domicili

Troba'ns a:

Mercat de Sant Gervasi

Menja bé, menja sa,
menja del nostre mercat!

AVIRAM

Aviram La Moreneta
Polleria Chelo

BAR

Bar Cafeteria El Mercat

CANSALADERIES

Ginés i Loli

FORMATGES

La fromagerie,
la cava del formatge

CARNISSERIES

Carnisseria Farran
Carnisseria Miquela Artés
Carnisseria Chelo

FRUITES I VERDURES

Fruites i verdures Alcalá
La Selecta

LLEGUMS

Llegums Sumarroca

PASTA FRESCA

Farina Pasta Fresca

PEIXATERIES

Peix de platja César
Peix i marisc Ramon
Peix de Platja Olivé

PESCA SALADA

La Bacallaneria de
Sant Gervasi

QUEVIURES

Alimentació Sant Gervasi

LA MIRADA JOVE

Què passa el 8M?

► Assemblea de Joves de Cassoles

Es diu que tothom neix amb igualtat de drets i oportunitats, que som éssers individuals amb llibertat de decisió sobre el nostre futur i per tant, ferma responsabilitat sobre aquest.

Podem dir que aquesta afirmació en la que se sosté la societat d'avui en dia és una fal·làcia? Si es postula que tots els subjectes neixen amb igualtat de drets i oportunitats per què:

- Se'ns mata en nom de l'amor?
- Se'ns explota en nom de la família?
- No se'ns reconeix com a treballadores en igualtat de condicions que els homes?
- Les feines més precàries es troben feminitzades?
- S'invisibilitza la doble presència laboral que fem com a dones i com a treballadores?
- La crisi ens està robant la maternitat?
- La pressió estètica va en augment i les seves víctimes també?

Només fent esment d'aquests exemples podem desmuntar tal premissa i alhora demostrar la discriminació que patim les dones pel sol fet de ser-ho. A més a més, s'ha de tindre en compte que **existeixen altres estructures d'opressió a part del gènere com les de classe, nació, ètnia, orientació sexual, etc., i que sovint són indestruïbles.**

El 8 de març

Des dels moviments feministes, les dones lesbianes i trans ens hem organitzat per fer valer tals reivindicacions i lluites. **Com cada 8 de març des del 1911 se celebra el Dia Internacional de la Dona Treballadora per recordar les dones que van lluitar incansablement per abolir la doble opressió** que patim, en tant que dones i de classe treballadora. Com varen fer aquelles treballadores de l'indústria tèxtil el 8 de març de l'any 1857 a Nova York en la «marxa de les cassoles buides» per protestar, com nosaltres fem avui, per les pèssimes condicions laborals a les que estaven sotmeses. Com feren les 13.000 obres de Barcelona, Igualada, Mataró, Sabadell i Vilanova i la Geltrú que sortiren al carrer el 30 de juliol de 1913 en la «vaga de la Constància o de les sis setmanes» per demanar la jornada de nou hores, els torns de nit de vuit hores i un augment de sou. Perquè cal lluitar dia a dia però també cal mantenir el Dia de la Dona Treballadora per **seguir teixint tal memòria col·lectiva i dotar de contingut i consciència històrica les nostres reivindicacions.** Perquè no estem soles ni som les primeres, i lamentablement, les reivindicacions, els debats i els tòpics no han canviat massa!•

Fotografies: Elena Bulet

'Quan vaig provar la primera cervesa, vaig saber que hi havia un món per descobrir'

Entrevista a Matteo Malavasi

► Elena Bulet (@elenabulet)

Per què vas escollir Sant Gervasi per establir el teu bar?

Vaig decidir venir a Barcelona per amor. I és una ciutat on un pot desenvolupar el seu projecte. Triar el barri va ser una recerca força llarga. Buscava ser la cerveseria del barri i quan vaig passejar-me per Sant Gervasi, em va encantar. A més, en l'entorn on estic no hi ha res de cervesa artesana.

Quantes cerveses tens?

Tinc 6 cerveses de tirador que van canviant. Intento tenir 6 eleccions completament diferents i combinables. En ampolles, trobem aproximadament 40 diferents. No tinc marques comercials, perquè tenen molts conservants i additius químics i no és l'estil artesà.

I com les ordenes?

Es tracta de tenir un equilibri entre productes catalans, espanyols, belgues i de la resta del món. Després, també tinc cerveses sense alcohol i sense gluten.

Per què se serveixen en gots diferents?

Segons el cos, el gust i el desenvolupament de cada cervesa, se servirà en un got o en un altre. Per exemple, la cervesa belga necessita respirar i té un millor gust en una copa ampla. En canvi, les de blat, les lpa o les Pale ale viuen de l'aroma i es degusten en gots alts, perquè pugi.

Com cal degustar una cervesa?

Es recomana beure-la amb temps i combinar-la amb quelcom salat. També caldria olorar-la abans, ja que cada aroma és diferent. Tot i així, cadascú acaba desenvolupant el seu propi mode.

A què s'associa fer una cervesa?

Si t'agrada la cervesa, al descans absolut. Després de treballar una jornada llarga, surts i et prens una cervesa de qualitat amb una tape-ta. El teu cervell inconscientment es relaxa. La cervesa artesana és quelcom que pots degustar sol, com un bon vi.

Cervesa preferida i per què?

La Delirium Tremens, de Bèlgica. Va ser la meva primera cervesa artesana. Estranyament, la tenien en barril en un poblet italià. La vaig provar

i vaig saber que hi havia un món per descobrir.

Cerveses rosses o fosques?

Jo soc més de rosses. Però si hi ha una triple o quàdruple de Bèlgica, més torrada, també em van. Les cerveses belgues són la meua debilitat...

Barril o ampolla?

Jo barril, però en ampolla hi ha més eleccions. De fet, hi ha fàbriques més petites que no produeixen barrils.

On hi ha el límit entre una artesana i una comercial?

Complicada aquesta. L'artesania d'una cervesa va lligada al procés d'elaboració, no a la quantitat obtinguda. Tu pots produir molt i vendre a la gran distribució, però fer cervesa artesana, més treballada.●

ELS DIFERENTS TIPUS DE CERVESA

Es defineixen segons la fermentació, la varietat de llúpul i segons els ingredients. En Matteo ens ha resumit els següents grups, però afirma que caldria un llibre per descriure tots els tipus:

- **Ale:** porten força llúpul. Es fermenten a elevades temperatures. S'inclouen diverses varietats. La més demanada és la Indian Pale Ale o lpa.
- **Lager:** és la cervesa més normal de totes. També la més fàcil d'elaborar. Es fermenta a baixes temperatures. Porta civada i aigua.
- **Pilsener:** porten llúpul de baixa fermentació. Van néixer a la República Txeca. Es diferencien de les Ale, perquè tenen més blat, cereals i fermentació.
- **Stout:** són cerveses negres on la malta es torra molt. De vegades, s'hi afegeix una aroma de cafè natural o de xocolata.
- **Weissbier:** les van inventar els alemanys. Tenen un gust més dolç. El seu principal ingredient és el blat i el seu format ideal és el de 50 cl.
- **Làmbrica:** cervesa de fermentació espontània. És de tradició flamenca i el seu gust sec i àcid recorda lleugerament al vi

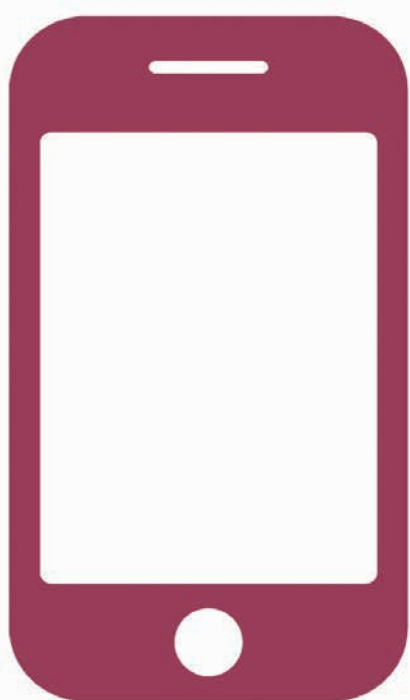

Fotografies: Elena Bulet

La contrapartida de @elenabulet Les noves tecnologies eduquen?

Una educació desintoxicada

Vivim en el món de la “tecnintoxicació”. La majoria de nosaltres consultem el mòbil unes 150 vegades al dia. Davant aquest fet, cal també incorporar el mòbil a les escoles? No, no cal. Primer de tot, perquè és una gran despesa de diners. En segon lloc, perquè les nenes i nens han de familiaritzar-se amb llibres i poder aprendre d'altres fonts no electròniques. A més, ja passen gran part del temps que són a casa jugant a l'ordinador, a videojocs o qualsevol altre aparell informàtic. Així doncs, per què voler seguir bombardejant-los amb noves tecnologies? Un altre factor important és la vista. Mirar sempre petites pantalles acaba fatigant els ulls. Desgraciadament, el món fora l'escola ja gira massa al voltant de la tecnologia. Donem a les futures generacions un espai d'aprenentatge on puguin aïllar-se momentàniament d'aquest vici.

Cal adaptar-se a la realitat

Les tecnologies estan presents en el nostre dia a dia. De fet, consultem el mòbil unes 150 vegades aproximadament. En tots els àmbits, ja que moltes feines requereixen també saber-les utilitzar. Així doncs, per què no ensenyar a fer-ne un bon ús a l'escola? Es poden convertir en eines útils en la recerca d'informació, ajuden a presentar idees de diverses maneres i obren un món de possibilitats d'expandir la creativitat. Es tracta d'ensenyar l'alfabetització digital a les futures generacions. I és que les noves tecnologies trenquen moltes fronteres. Per exemple, faciliten la relació entre l'alumnat i el professorat o bé permeten treballar en altres espais i en altres moments de manera més autònoma. Si bé els ordinadors són cars, els llibres digitals són més barats i també més lleugers. A la llarga, l'esquena ho agraeix!

GERVASIENTOS:

Capítol 10: Sant Valentí

► Juan José Álvarez G.

Sant Valentí era un sacerdot que casava d'amagat les parelles que s'estimaven. Per aquest motiu, el dia 14 de febrer se celebra el dia de l'amor, encara que, per ser justos, a Catalunya la tradició de amor s'ha pres el dia de Sant Jordi, el dia que va començar tota aquesta història. Aquell dia, mentre Barcelona es vestia de roses vermelles, en una parròquia de Sant Gervasi se celebrava el funeral del Ricard, un dels Gervasientos. Però, com va morir el Ricard? El que van saber tots va ser que va sofrir un accident al sud de Xile, mentre visitava les Torres del Paine, unes immenses altures naturals considerades la vuitena meravella del món. I, encara que tots van acceptar la versió oficial, perquè Ricard estimava el perill, ningú mai es va preguntar d'on va sortir la seva vídua, ni tampoc perquè Ricard va a deixar Barcelona enrere.

Després d'allò que havia passat amb el Javier a l'acabar l'estiu de l'any 2007, el Ricard va caure en una profunda tristesa que, sumat al sentiment de culpabilitat, l'estaven enfonsant cada dia més. I és que, el més valent dels Gervasientos en el fons sempre havia estat un petit nen covard en el cos d'un home. Havia crescut envoltat de luxes i entre llençols d'or, però encara així el seu món seguia tenint com a centre una profunda solitud. Va ser per això que Ricard no va a suportar viure en una ciutat que li recordava constantment que havia matat a un amic.

Va recórrer cada racó que se li va ocórrer. Va conèixer tota Catalunya, poble a poble. Tota Espanya, ciutat a ciutat. Tota Europa, país a país i finalment va arribar a Brasil. Havien passat

nou anys des del succés amb el Javier, tenia molts seguidors al facebook de tot arreu del planeta on hi havia conegut incomputables dones. No obstant això, la solitud... la maleïda solitud, seguia tan viva i present com sempre. I és que la seva vida d'etern jove, l'havia fet comprendre que hi ha una cosa de la qual mai podem escapar i és de nosaltres mateixos. Que pots enganyar a tothom, però mai pots enganyar-te a tu.

Per la seva banda, durant nou anys el Javier havia planejat la seva venjança contra cadascun dels gervasientos. Havia començat per Sergi, a qui considerava més feble, però gran hi havia estat la seva sorpresa després que el Sergi s'unís a la seva causa per acabar amb el grup de amics. De fet, va ser al Sergi a qui se li va a ocórrer donar-li vida a JULIA.

Era un dia de febrer, el dia de Sant Valentí. El Ricard portava uns dies a Río de Janeiro buscant un guia per poder entrar a la selva. Aquella tarda estava en una terrassa al costat d'un vell camí de terra esperant reunir-se

amb un nou guia, quan dos homes se li van acostar i se li van asseure a la taula. Eren dos nois sense samarreta i suats. D'aparença se sabia immediatament que no eren guies turístics. «*Está ocupado*» va murmurar Ricard i s'anava a aixecar quan una dona de pantalons curts, samarreta i motxilla se li va acostar. Des del dia en què la va veure fins a la seva mort, el Ricard va sentir alguna cosa especial en mirar els seus ulls. «*Soy Julia, tu nueva guía*» va murmurar la Julia i el Ricard va somriure assentint amb el cap, mentre la dona afegia que aquells homes eren els seus ajudants. Ricard es va posar dempeus i mirant-la als ulls li va preguntar: «*Nos conocemos?*» Julia va respondre amb un suau i dolç «*puede*» i va començar a caminar pensant que aquí començava la seva venjança, perquè si Ricard no s'havia adonat que aquella dona no era més que un personatge, cap Gervasiento sabia que darrere de d'aquella silueta, estava ocult el Javier...

Continuarà...

Fotografies: Alex Mas

EL FARISTOL

Olivemoon: *Mangata*

► Eduard Sant i Chalois (@Eduard_Sant)

L'any 2007, Jonatan Oliva (baix), Marc Navarro (guitarra i veu) i Ignasi Canals (bateria) funden una banda per nom **Olivemoon**. Quatre anys més tard, el març del 2011, decideixen publicar *The Thickest Forest*, un prometedori disc de debut de folk indie al més pur Bon Iver amb interessants temes com per exemple “As We Grow”, “Falling High” o “Washing Machine”. Aquest disc de presentació va comptar amb la seva corresponent gira de presentació al llarg de la península.

El passat octubre, i després d'anys esperant nou material, Olivemoon van sorprendre amb la publicació d'un nou treball per títol *Mangata* (Two Ties Recording).

Amb *Mangata* (paraula sueca que defineix el reflex de la lluna sobre el mar), Olivemoon han decidit obrir clarament una nova etapa com a formació. En primer lloc, als tres membres fundacionals se'ls hi han afegit tres de nous: Adriana Lorenzo (violoncel), Josep Comas (guitarra-piano) i Stefano Rossi (trompa), fet que els serveix per ampliar la banda i a la vegada obrir nous sons fins aleshores no incorporats a la seva proposta.

Gràcies a una llarga gravació de més de tres anys component temes, investigant i jugant amb els sons i fins i tot en una cançó incorporant l'orque de l'església de Sant Gaietà de Barcelona al tema “Amnesians”, *Mangata* resulta un fascinant viatge sonor d'anada i vinguda al més pur banda sonora de noms com Hans Zimmer, John Williams o el mateix Yann Tiersen més experimental. A través de les seves composicions, ens proposen les diferents etapes d'un nou viatge, una nova etapa personal: la necessitat de tancar coses (“Words”), les pors (“N.O.W”), l'enyorança de la família, la confiança de perdre's voluntàriament per un retrobar-se (“Escapees” i “Pier 7”) fins a arribar al punt de sentir-se part d'un lloc i considerar-ho definitivament casa seva (“Still” i “Nostos/Home”).

Al llarg dels seus 41 minuts de duració, *Mangata* resulta un fascinant i a la vegada hipnòtic viatge interior a la recerca ja sigui d'un mateix com d'una nova etapa en la seva vida. Encara que estigui subdividit en 9 temes, aquest disc se l'ha de percebre com una única unitat i escoltar-ho d'una tirada. En cas contrari, tant el missatge musical com el contingut perd clarament la seva essència.

En definitiva, una de les grates sorpreses a casa nostra d'aquests darrers mesos i a la vegada una excel·lent carta de presentació per qui no s'hagi introduït en la proposta musical d'Olivemoon. ●

PER ALS PETITS DE CASA

Frase feta

Ser més llarg
que un dia sense pa

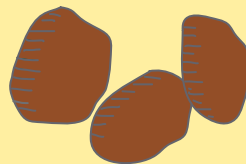

Saps què vol dir?
Si no ho saps, pots
preguntar-ho als pares,
avis, germans grans,
si en tens,
o mestres.

► A la massa,
a més de l'orenga,
pots afegir-hi
formatge ratllat,
cúrcuma, o bé un ou.

► Pots menjar les
barretes sucant-les
en una salsa de
tomàquet.

INGREDIENTS:

3 patates mitjanes

6 o 7 caps de bròcoli

2 cullerades
d'oli d'oliva

Orenga

Sal

1 Rentem les patates
i les posem a bullir
amb pell, en una
olla amb aigua i sal.

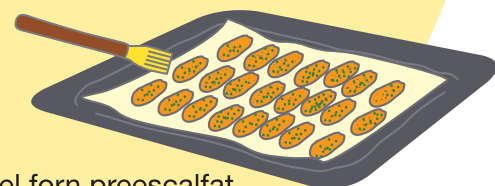
3 Ratllem els caps
de bròcoli crus i els
afegim a la patata.

2 Les deixem refredar
i les pelem.
A continuació les
trossegem dins un bol.

5 Fem la forma
de les barretes i les posem
damunt de paper de forn.
Després les pintem amb oli.

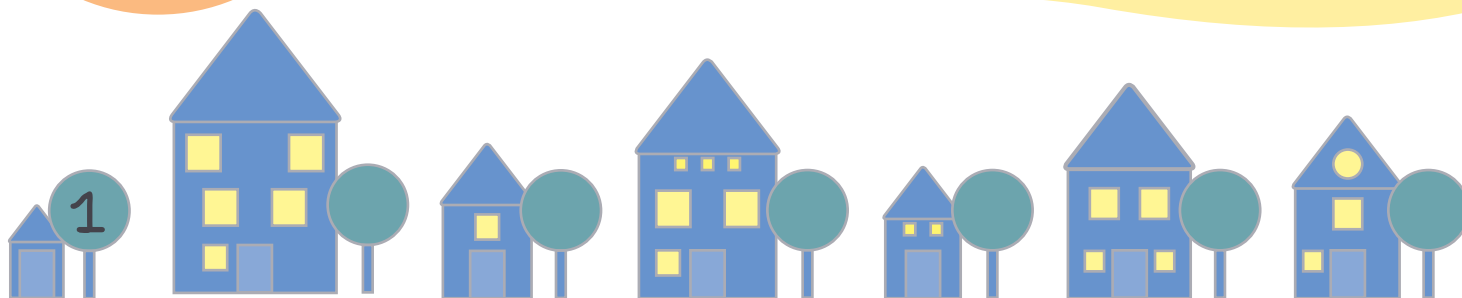
6 Amb el forn preescalfat
a 250°C les enforem
durant 15 minuts.

4 Ho barregem amb les
mans i hi afegim orenga.

► Numera
les casetes,
de la més
petita a
la més gran.

► Quina caseta
té més
finestres?

Observa

Hi ha alguna màscara repetida?

JOC DE LòGICA

Tenim cinc gerres (a, b, c, d, e). Cadascuna conté una determinada quantitat de líquid: 950 gr, 750 gr, 550 gr, 475 gr i 325 gr, tal com s'indica a la il·lustració. El líquid que contenen pot ser cafè, xocolata o llet. No sabem què conté cada una, però sí que sabem que:

- en total, hi ha el doble de cafè que de xocolata
- no hi ha tres gerres que tinguin el mateix líquid
- només una gerra conté xocolata

En quina de les cinc gerres hi ha la xocolata?

(La solució us la donarem al proper número d'El Jardí)

SOLUCIÓ DEL JOC MATEMÀTIC DEL MES DE GENER

L'alemany és qui té un peix

home noruec	home danès	dona britànica	home alemany	dona sueca
casa groga	casa blava	casa vermella	casa verda	casa blanca
gat	conill porquí	cotorra	peix	gos
aigua	te	llet de vaca	cafè	llet de civada
barret de copa	mocador de flors	mitjons vermells	arracada a l'orella esquerra	rellotge d'or

SUDOKU

6				9				3
9	5			7	1		2	4
				8		9		
7							1	
2	1			4	7	3	6	
	9				5	7		
		6	9		4	2	3	
5							8	6
1			2	8				5

Solució sudoku:

5	7	9	8	2	6	3	1	4
9	8	6	3	1	7	2	4	5
1	3	2	4	5	6	9	7	8
2	4	5	9	1	8	6	3	7
6	9	3	7	4	8	5	1	2
8	1	5	6	2	3	4	9	7
7	6	9	8	3	5	1	2	4
4	2	8	1	7	9	3	6	5
3	5	1	2	6	4	7	8	9

Intel·ligència artificial

► **Marta Trius**
"Pensar artificialment?", aquest és el títol de la conferència amb la qual es va inaugurar el passat 12 de febrer a la Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall el cicle de conferències "La Intel·ligència Màquina", dedicat a l'era digital. En aquesta primera xerrada vam poder ser testimonis, de la mà de Ramon Sangüesa, professor de la UPC i investigador de la Universitat de Columbia a Nova York, d'una interessant dissertació sobre l'evolució de la Intel·ligència Artificial, que des dels anys 50 ha estat objecte de recerca per evolucionar fins a l'actualitat.

Ramon Sangüesa va llançar a l'aire diverses qüestions per fer reflexionar als assistents: pensar és el mateix que raonar?, què pensem quan pensem que pensem?, quan parlem de raonar parlem sempre de pensament lògic, o tal vegada podríem referir-nos a càlculs? D'aquesta manera el ponent ens va reptar a adonar-nos d'algunes accions que realitzem diàriament sense saber-ho, a reflexionar sobre el que passa pel nostre cervell i a descobrir el que fem gairebé sense pensar. D'igual manera ens va fer veure que en moltes ocasions pensem a través de les paraules o de les imatges i que fins i tot anem més enllà amb raonaments basats en casos: "això és una cosa molt usual en el cas d'un mecànic o un metge", va dir.

A partir d'aquest punt de partida i amb més d'un donant-li voltes encara a les preguntes plantejades, Sangüesa va entrar al món de la Intel·ligència Artificial recorrent les diferents etapes per les quals ha passat sobretot des dels anys 50 fins a l'actualitat. En les referències als primers anys es va exposar la possibilitat de neurones artificials, abstraccions o automil·lores de les mateixes mà-

quines, conceptes tots ells insòlits per a l'època. La cerca de la millor intel·ligència artificial va tenir un punt d'inflexió en els anys 80 quan es va veure que moltes de les recerques eren un fracàs. I va ser als anys 90 i l'inici dels 2000 quan va tornar l'optimisme amb conceptes com el *deep learning* o les xarxes neuronals de les màquines. Actualment estem en un bon moment, si bé, a la vista del descens de les inversions que han dut a terme els últims anys algunes empreses d'envergadura del sector com Google, Facebook o Apple, Sangüesa creu que aviat pot haver-hi una certa recessió.

Per concloure, Sangüesa va parlar del pensament com alguna cosa que està al servei de l'acció racional si bé en moltes ocasions nosaltres mateixos actuem més guiats per les emocions que per la raó. El futur està per veure i existeixen molts avanços dels quals segurament no som coneixedors, però el que és clar és que la Intel·ligència Artificial té un llarg recorregut perquè la seva aplicació és molt extensa i va des de la salut al control social passant per l'àrea militar, la genòmica o l'automatització d'empreses.

Concert jove a l'Espai Pere Pruna

► **M. Antònia Font Fernández**
El divendres 9 de febrer, vam tenir ocasió d'escoltar un doble concert jove a l'Espai Pere Pruna. En Clau Vocal és un cor de cambra modern format el 2011 sota la direcció de Marc Arnela i que assaja en aquest centre del carrer Ganduxer, on cada any ofereix dos concerts. I el cor convidat B-Side A Capella no té director formal, però això no va ser impediment perquè la seva actuació també fos un èxit. Junts van acabar el concert amb una peça conjunta: «Thank You For The Music», d'ABBA.●

Superservis

Supermercats des de 1945

!!Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarria 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallés Oriental (Parets)

Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

MESTRES DE SANT GERVASI

ACTIVITATS

FEBRER - MARÇ

Llar de Mn. Lluís Vidal

Parròquia de la Bonanova, c. Bigai, 12

Aquest mes, el més curt de l'any, després del Dimecres de Cendra entrem a la Quaresma amb cants i reflexions adients.

DIMECRES 14 DE FEBRER, A LES 17:30 H

Celebració del Dimecres de Cendra, amb la participació de Mn. Carles Sauró i la Carla Costa, que dirigirà la pregària amb cants.

DIMECRES 28 DE FEBRER, A LES 17:30 H

Tarda de cine amb la pel·lícula **Orgull i prejudici**. Director: Joe Wright – Actors: Keira Knightley, Rosamund Pike, Matthew Macfadyen, i els veterans actors Judi Dench i Donald Sutherland.

ACTIVITATS HABITUALS: Gimnàstica, Coral, Jocs, Manualitats, Musicoteràpia, Exercicis de memòria, Català, Conversa de Francès, Cinefòrum, etc.

Casal de Sant Ildefons

c. Marià Cubí, 111, tel. 93 200 75 15
csantildefons@gmail.com

DIMARTS 27 DE FEBRER

Cinema: **¿Qué ocurrió entre mi padre y tu madre?**, amb Jack Lemmon i Juliet Mills.

DIMARTS 13 DE MARÇ, TARDA

Xerrada de Quaresma. Ens en parlarà Mn. Lluís Saumell..

ACTIVITATS HABITUALS: Idiomes, loga, Ball country, Gimnàstica, Coral, Taller de memòria, etc.

Centre Cívic Vil·la Florida

c. Muntaner, 544

DIMECRES 14 DE FEBRER, A LES 17 H

Carnestoltes de la gent gran. Un any més el col·lectiu de gent gran del Centre Cívic us convida a gaudir d'una tarda de disbauxa i xerinola per celebrar el Carnaval. Prepara't per cantar i ballar les millors cançons d'avui i de sempre i passar una tarda plena de diversió!

No cal venir disfressat, però si ho fas... entraràs en el sorteig d'un premi, una invitació doble per als cinemes del Grup Balanyà! A càrrec del Col·lectiu de gent gran del centre cívic Vil·la Florida

Auditori Joan XXIII, ICCIC

Via Augusta 205, Tel.93 201 37 01 -matí
associaciocic@gmail.com

Aula d'Extensió Universitària del CIC per la gent gran, programa gener-febrer 2018.

Preu de la conferència pels no matriculats: 5 €
Aforament limitat

DILLUNS 19 DE FEBRER, A LES 17 H

Joana Raspall, poeta, amb Pere Ballart, professor de teoria literària de la UAB

DILLUNS 26 DE FEBRER, A LES 17 H

Documents per prevenir els nostres últims dies i la successió, amb el professor Ildefonso Sánchez Prat. Notari

DILLUNS 5 DE MARÇ, A LES 17 H

Documental: **Maria i jo**, un pare i una filla amb autisme, se'n van de vacances, amb Miquel Gallardo, il·lustrador i comunicador

DILLUNS 12 DE MARÇ, A LES 17 H

Innovar en educació: un diàleg amb la tradició, amb Jaume Cela, mestre jubilat i escriptor

► Bartomeu Palau

La Maite Gesa va ser una noia que ja des de ben jove i sempre amb una exquisida discreció, va saber trencar motlles personals i professionals. Va trencar motlles professionals escollint els estudis de ciències quan la majoria de noies es dedicaven a les lletres. Va estudiar amb tres companyes més la carrera de biologia a la Universitat de Barcelona (la UB). Al seu curs només hi havia, doncs, quatre noies! I va trencar motlles personals quan es va casar als 22 anys, abans d'acabar la carrera, cosa que angoixava els seus pares convençuts que potser no l'acabaria. La Maite però, es va casar amb l'enginyer Jaume Bayó, va tenir tres fills i va acabar brillantment la carrera especialitzant-se en Geologia.

Era una dona de caire progressista que s'interessava vivament per les noves idees pedagògiques i culturals, però que, a l'ensem, sabia servir els costums i les tradicions del seu país i fer-les viure intensament als seus alumnes.

Parlar de la Maite Gesa vol dir parlar també de l'Escola Nausica. L'Escola Nausica és una escola fundada l'any 1941 per la Senyoreta Maria Batlle i Rovirosa que havia exercit el magisteri al costat de l'Alexandre Galí. La senyoreta Maria Batlle (aleshores a les mestres se'ls deia "senyoreta") va fundar l'escola Nausica en uns locals del carrer Lanuza.

Posteriorment l'escola es va traslladar al carrer Aribau 292 fins que l'any 1969 va ocupar l'edifici actual: una antiga i àmplia torre del carrer Muntaner 309.

La Maria Batlle va romandre al capdavant de l'escola des de la seva fun-

Maite Gesa

Una biòloga enamorada de l'educació

Dibuix de l'escola Nausica

dació fins a la seva mort l'any 1985. Aleshores es va crear una fundació amb l'ajut del doctor Moisès Broggi, pare de l'escola, i amb la col·laboració d'una corrua de pares i antics alumnes que volien la continuïtat de la seva escola. Al davant d'aquesta nova etapa es va nomenar com a directora la Sra. Maria Teresa Gesa i Mascorda (la nostra estimada Maite Gesa).

Sota la direcció de la Maite, l'Escola Nausica va continuar i fins i tot intensificar la seva línia de plena incardinació al barri del Camp d'en Galvany (que és el nom amb què hom coneix el barri de Sant Gervasi Sud), amb una gran acceptació entre la gent del barri que la considera "la seva escola" i hi segueix enviant els seus fills.

El centre docent era i va seguir sent "l'escola del barri" on tenien cabuda des dels fills de famílies benestants als fills de famílies més humils i els alumnes més ben dotats fins aquells que presentaven dificultats en la seva escolarització. La Maite Gesa va garantir la catalanitat, la coeducació i el profund respecte a les diverses maneres de pensar. L'escola activa i la pluralitat eren dos grans objectius més que ella perseguia sense oblidar la importan-

cia d'introduir tècniques didàctiques profundament renovadores, com pot ser el mètode Kodaly en el camp de la música o l'expressió oral i gestual en el camp del llenguatge.

Va promoure la participació de les famílies mitjançant el Consell Escolar de Centre i l'Associació de Pares i, sobretot, va saber crear un Equip de Mestres on tots se sentien membres d'un col·lectiu ben cohesionat. La Maite sabia escoltar i sabia aprofitar totes les aportacions per incloure-les als diferents objectius docents.

A la Maite Gesa, com a molts altres mestres de casa nostra, els va tocar viure un període de forts canvis en el món educatiu. Potser el canvi més fort va ser passar de l'EGB a l'ESO. Aquest pas comportava una reestructuració de tota l'Escola, cosa que va fer juntament amb altres directors i directores d'escoles de Sant Gervasi creant una xarxa de cinc escoles, autènticament renovadora. L'estudi d'aquesta xarxa i els resultats assolits aportaria una valuosa experiència a la pedagogia catalana.

La Maite Gesa va morir l'any 2005. Podem dir que fins a l'últim moment va romandre al peu del canó.

Moltes vegades m'he preguntat quin era la clau del seu èxit pedagògic a través d'aquella petita i familiar escola. La Carme Lorenzo, mare de l'escola i membre del Patronat de Nausica, me la va dir: "La Maite cercava sempre el consens i estimava de debò tots els seus alumnes!"

Bartomeu Palau és ex inspector d'ensenyament

Els colors de la memòria

► Claudia Aineto

El nostre entorn està plegat d'objectes que són decorats amb colors, que veiem cada dia i als que no donem una importància rellevant, però que inconscientment gravem en la nostra memòria. Segurament si ens qüestionéssim de quin color són les cadires de la cafeteria on anem cada matí, ho sabríem sense haver prestat major atenció que en altres tasques que fem en el dia a dia.

Un color pot atraure la nostra atenció, provocar una emoció o recordar un record. Van vinculats a connotacions abstractes i molt importants per qualsevol persona. El verd amb l'esperança, el vermell amb l'amor i la passió, el negre amb la por, el gris amb la tristesa... Tots hem experimentat verd, vermell, gris o negre al llarg de la vida.

Els colors tenen un llenguatge propi que ens permet expressar-nos quan no trobem o no podem posar paraules en allò que volem transmetre. A vegades perquè no volem exterioritzar algun fet per tal de no fer realitat allò que intuïm i altres perquè hi ha present una incapacitat patològica. En el segon cas, els colors són un element vital d'expressió d'emocions i pensa-

ments. Poden expressar-se d'infinítes formes mitjançant la pintura, el dibuix, la vestimenta i mai marquen indiferència, ja que tenen la capacitat de ser transmesos i transmetre a l'exterior els nostres pensaments més inconscients.

El nostre color base és un mitjà d'expressió de la nostra identitat, que escenifica la nostra personalitat (variacions del color base), tot i que aquesta pot anar variant per vivències que experimentem. El nostre color base que seria equivalent a la nostra essència com a persona, sempre hi serà present. Per exemple, «si la nostra identitat és un blau, per experiències que podem anar vivint al llarg de la nostra vida podem tenir una personalitat variable però amb la mateixa base d'identitat (blau- marí, cel, turquesa).»

En casos en el que una persona té déficits significatius de memòria, o ifins i tot de llenguatge, un únic color pot evocar a un element associat a un record. Com per exemple, el blau pot ser associat al mar i aquest relacionar-ho a unes vacances familiars viscudes a la platja. Per altra banda les tonalitats dels colors expressen amb la intensitat en la qual una persona pot estar vivint

©Fundació Uszheimer

aquell record. Per aquest motiu en tasques terapèutiques en les quals es fa ús d'aquest element és important prestar gran atenció en cada detall del seu procés, per poder arribar a una comprensió total sobre el que es vol transmetre.

L'Art Teràpia en seria un exemple, ja que mitjançant aquesta tècnica es poden expressar múltiples aspectes d'un individu, com ara la seva personalitat o fins i tot com se sent en aquell moment. Un mitjà de comunicació i expressió que per l'espontaneïtat en què es manifesta, ens permet conèixer aspectes rellevants d'una persona que pot tenir un trastorn de llenguatge o estar en un procés degeneratiu de demència.

Els colors estimulen, recorden, emocionen, expressen. Sigui com sigui no deixen indiferent a ningú.

Claudia Aineto és psicòloga

Fundació Uszheimer

Passatge Forasté, 11-13
Tel.: 93 418 65 65

Guia de comerços, empreses i serveis de Sant Gervasi

ESPORTS

LABORATORI PROFESSIONAL
VENDA DE MATERIAL
AUDIO · VIDEO · CINEMA · MULTIMEDIA

Santaló 133 · 08021 Barcelona
www.videolab.es 932 005 400

OCI

MATALASSERIA A. MERCADER
FUNDADA L'ANY 1886

Alfons XII, 81 (Plaça Molina)
93 200 29 70
www.matalasseriamercader.com
mercader@matalasseriamercader.com

RESTAURANTS I ALIMENTACIÓ

SALUT

can caralleu
més que fitness!

C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.cancaralleu.cat

CONTRACTACIÓ D'ANUNCIS:

Mariona Alumà:

mariona.aluma@eljardisg.com

SLAM BRIDGE

Eventos diarios
Cursos y Clases todos los niveles
Ronda General Mitre, 126
Teléfono Club: 93 269 5578
Web: www.clubslambridge.com
Email: bridgenouslam@gmail.com

CERRAJERÍA MODELELL

www.cerrajeriamodelell.com
Carrer de Modolell 57, Bcn Local 4

Cuina d'avui, cuina de sempre

**LA FONDA
DE SANT GERVASI**

BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a
dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 · 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 · fondasantgervasi.cat

**CENTRO
MEDICO
ESTEVE**

• MEDICINA GRAL • PSICOLOGÍA
• HOMEOPATÍA • OSTEOPATÍA
• MED. NATURAL • YOGA

C/ Mandri, 54-1º2º. Tel 932 113 234
www.centromedicodelm.com

FOTOGRAFIA IMATGE I SÓ

REFORMES, SERVEIS PER LA LLAR

**ALICIA
OZORES
BARBANY**

ADVOCADA PENALISTA
www.alicioozores.com
Tel. 654 466 977
c. Muntaner 391, 1º 3ª
08021 Barcelona

MEATING
- RESTAURANT -

CUINA DE MERCAT AMB TOCS D'AUTOR
RESERVA PER A GRUPS
DIUMENGES OBERT (MIGDIA)
Amigó, 68 · 08021 Barcelona
T. 93 2008586 · reserva@meatingrestgrup.cat

**CLÍNICA
SAGRADA
FAMÍLIA**

www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

COEVE

• Diseño gráfico y editorial ·
• Comunicación visual ·
• Gráfica aplicada al espacio ·

Regàs, 24, Local 5 · 08006 Barcelona
600458860 · mc.hernando@coeve.es
www.coeve.es

MODA

**FUSTERIA
JOSE GIBERGANS**

REPARACIONS A DOMICILI
MOBLES A MIDA
REPARACIONS DE PERSIANES
SERVIM A COMUNITATS

C/ Santaló, 146
08021 BARCELONA
TEL. 656 97 43 44
93 201 46 50

CONTRACTACIÓ D'ANUNCIS:

Mariona Alumà:

mariona.aluma@eljardisg.com

**FARMÀCIA
CABANAS**
muntaner 476 · Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

PUBLICITAT:
mariona.aluma
[@eljardisg.com](mailto:mariona.aluma@eljardisg.com)

scÖts

CORSETERIA · MODA ÍNTIMA · BANY
Especialistes en corseteria

ROSA FAIA
BEAUTYFULL

C/ d'Armon, 6
Tel. 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

**Ferreteria
Mandri**

Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriamandri.com
www.ferreteriamandri.com

647 655 284
ditifora@gmail.com

naturàua
Suplements naturals

Assessorament gratuït
naturopatia i nutrició

Avda. Rep. Argentina 188
93 418 99 57 www.naturaua.com

INSTITUT AUDITIU
salesa

El meu centre auditiu
de confiança

Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses

Directori de comerç de
Sant Gervasi

Posa't en contacte amb mariona.aluma@eljardisg.com

CONTRAPORTADA: GENT DEL BARRI

Joan Subirats, política i cultura

‘La cultura es fonamental per a la formació de les persones al llarg de la vida’

► Maria Antònia Font Fernández

Què el va portar a interessar-se per la política?

No ho sé, suposo que la pròpia dinàmica del moment històric. Jo vaig començar la carrera el 1969, i no recordo cap curs en què tingués més de dos o tres mesos de classes: constantment hi havia vagues, ocupacions i tancaments, de manera que hi havia més activitat antifranquista que acadèmica. Després recordo una assignatura que es deia Teoria de l'Estat: aquí vaig treure les millors notes de la carrera, i això em va animar a dedicar-me a la política.

Ara mateix és comissionat de Cultura a l'Ajuntament de Barcelona. En què consisteix exactament aquest càrrec?

A la pràctica faig de director de l'Institut de Cultura de Barcelona, que és una institució que es va crear als anys noranta per coordinar les polítiques culturals que es fan a la ciutat. Així mateix, ajuda a finançar les activitats artístiques dels grans equipaments (Liceu, Palau de la Música, Auditori, MACBA, MNAC, Museu Picasso, Fundació Miró...). També organitza actes com ara la cavalcada de Reis, les festes de Santa Eulàlia, el Carnestoltes, la Festa de la Ciència, el Festival del GREC, la Mercè... Un munt d'activitats, segur que me'n deixo. És destacable la cultura popular, amb els castells, els diables, els gegants, el Tradicionari...

L'Ajuntament destina el 5% del seu pressupost en cultura, mentre que la Generalitat només el 0,9%. És evident que Barcelona no és la capital de cap estat: els grans museus que caracteritzen les capitals d'estat tenen unes col·leccions fruit de la colonització. Per exemple, a París hi ha moltes peces que Napoleó es va emportar de les seves passejades militars. Aquí tenim peces significatives, és cert, però ens manca la tradició històrica, i això vol dir que l'Ajuntament hi ha d'aportar molt.

Com creu que s'ha de complementar l'oferta pública amb l'oferta privada?

Jo crec que la complementarietat és natural. És a dir, és obvi que l'Ajuntament no fa

Fotografia: Juanjo Compañé

‘És bàsic garantir l'accés universal a la cultura’

Aquest mes hem entrevistat Joan Subirats, veí del Farró. És doctor en Ciències Econòmiques per la UB: quan va fer la carrera encara no hi havia l'opció d'estudiar Ciències Polítiques. L'octubre de 1974, quan feia un mes que havia acabat la carrera, va entrar de professor de Dret Polític a la Facultat de Dret de la UB. El 1986 va anar a la UAB, a la nova Facultat de Ciències Polítiques, de la que és catedràtic. Ha estat fundador i director de l'Institut de Govern i Polítiques Públiques (IGOP), ara ha acceptat el primer càrrec polític: durant l'any i mig que queda de mandat municipal, s'encarregarà de comissionar la cultura pública de Barcelona.

cultura, sinó que ajuda que es faci cultura a la ciutat, amb independència del promotor que hi hagi al darrere. El que és bàsic és garantir l'accés universal a la cultura.

L'oferta privada és més elitista...

La diferència no és entre públic i privat, sinó que tot és accés a cultura. Davant les incerteses del món cap on anem, la cultura esdevé un element vital, que configura el bagatge de cadascú molt més que un títol. Fixa't que tant una escola privada com una de barri donen el títol de Batxillerat: el que varia és la mena d'experiències que els alumnes d'aquests centres podran viure, o sigui, el que els hauran pogut proporcionar les seves famílies.

Es tracta de no estratificar la cultura, sinó de generar i reconèixer cultures diverses.

Parli'ns dels anomenats agents culturals de barri.

En aquest moment, l'estructura dels barris de la ciutat es caracteritza per dos components culturals essencials: els casals i els centres cívics d'una banda i les biblioteques de l'altra. La Jaume Fuster, que és la biblioteca que tenim aquí devora de Vil·la Urània, rep cada any 800.000 visites.

Anem a Sant Gervasi. Aquí hi ha molta oferta formativa, en concret escolar, però majoritàriament concertada i privada. Aleshores, com valora la relació entre cultura i educació al nostre barri?

En general, jo crec que és un element central. És a dir, la cultura és fonamental per a la formació de les persones al llarg de la vida. Tradicionalment, la cultura i l'educació han constituït dos àmbits separats: convindria que deixés de ser així. Pensem que a Barcelona ciutat, el 52 % de la gent té estudis secundaris post-obligatoris i universitaris; és a dir. A Finlàndia és el 85%.

Ara bé, a Sarrià – Sant Gervasi, el percentatge de gent que té estudis superiors a la ESO és del 80%, superior a la mitjana de Finlàndia: som el districte més ben situat educativament de la ciutat. A l'altre extrem tenim Nou Barris, amb el 34%: és obvi que allà cal treballar-hi més, perquè l'èmfasi l'hem de posar on hi ha més dèficit.

Però molts alumnes que estudien a Sant Gervasi viuen en altres barris de la ciutat...

Aquí hi ha aproximadament un 250 % d'activitat educativa. Com ho diria, hi ha dues vegades i mitja més de places de les que li pertocarien. Per contra, hi ha altres districtes en què aquest percentatge es redueix al 50 %, de manera que només la meitat de nens residents al districte estudien allà mateix. Les conseqüències en la mobilitat a Sarrià – Sant Gervasi són sabudes i notòries.

Pot explicitar com valora l'oferta cultural específica de Sant Gervasi?

L'interès per la cultura en un territori es correlaciona amb el nivell educatiu dels seus habitants. I aquí ha augmentat molt l'oferta en pocs anys...

Què hi troba a faltar?

Bé, jo visc a Sant Gervasi des de fa 30 anys, ja que soc fill del Raval. Abans vaig viure a Gràcia, a Sarrià, i ara al Farró, que m'agrada molt perquè té unes dimensions molt humanes i una centralitat espectacular però sense el desgast de Gràcia.

Vostè també va contribuir perquè la gestió de la Casa Orlandai fos ciutadana...

Tot just havia estat membre de l'AMPA de l'escola, i de fet el meu darrer acte va consistir en el trasllat d'un centre escolar a l'altre. I amb gent com ara el Jesús Mestre, la Carme Trilla i els regidors Carles Martí i Cati Carreras vam fer possible que l'Ajuntament comprés el local. El cas de Vil·la Urània el desconec més: sé que ha costat força i que l'empresa concessionària ha acabat tenint molt més.

Per acabar i a tall de síntesi, què creu que pot aportar vostè a l'Ajuntament?

Bona pregunta. Puc contribuir a la cultura no tant com a especialista (no vinc de la gestió cultural, sinó de la docència universitària) sinó com a persona amb sentit comú i hàbit de treball organitzat. M'interessa cohesionar la cultura amb l'educació, el pensament, el debat ciutadà... Tot això ho penso impulsar. I el 2019 farem activitats sobre dona i ciència.●

DIAGONAL 609-615 BCN

Barcelona, t'estimo

PEDRALBES CENTRE SHOPPING